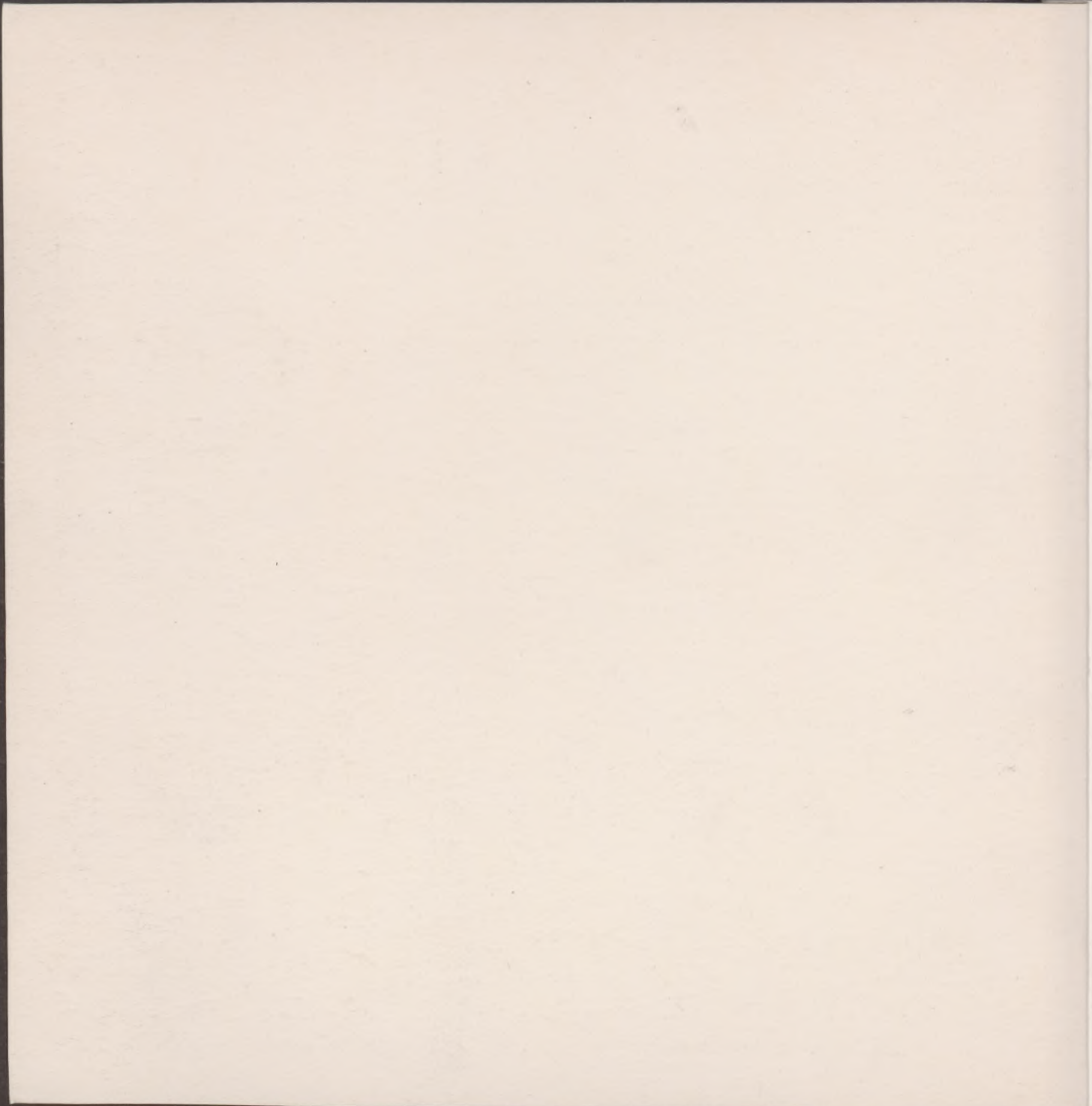

Chorziel
1886 - 1945

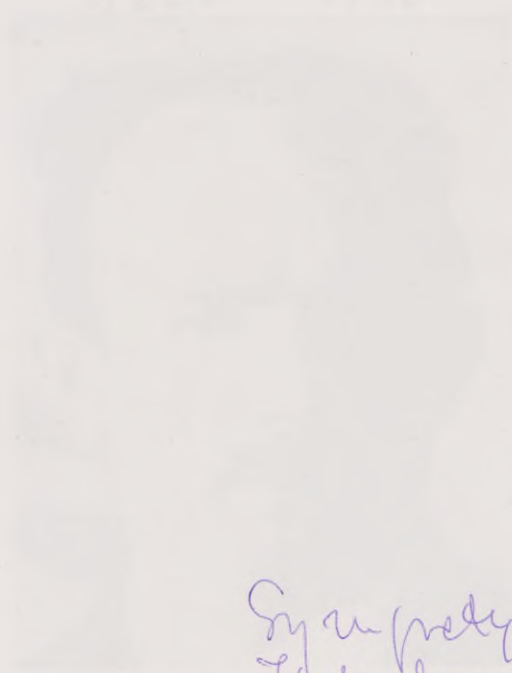
**WYSTAWA MONOGRAFICZNA
W 110 ROCZNICĘ URODZIN**

WYSTAWA MONOGRAFICZNA
W 110 ROCZNICĘ URODZIN

Chodźcie

1876 - 1945

Sygnetyczna
Lubelska

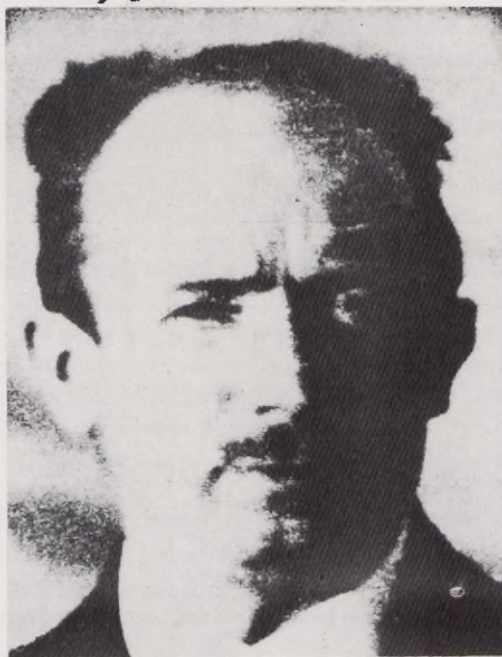
MUZEUM POMORZA ŚRODKOWEGO
W SŁUPSKU

Sh

1871

**WYSTAWA MONOGRAFICZNA
W 110 ROCZNICĘ URODZIN**

Otto Ziehl
1886 - 1945

**MUZEUM POMORZA ŚRODKOWEGO
W SŁUPSKU**

tekst: Isabel Sellheim, Alicja Konarska

katalog: Alicja Konarska

komisarz, aranżacja wystawy: Alicja Konarska

opracowanie plastyczne: Mieczysław Łażny

tłumaczenie tekstów: Jadwiga Semrau-Lewandowska

Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku 15.6-30.8.1996

Katalog wydano dzięki pomocy finansowej der Heimatkreise

Stadt Stolp und Landkreis Stolp w Bonn i der Bundesminister des Innern w Bonn

Text: Isabel Sellheim, Alicja Konarska

Katalog: Alicja Konarska

Kommisaa, Arrangeur der Ausstellung: Alicja Konarska

Künstlerische Bearbeitung: Mieczysław Łażny

Ins Deutsche übertragen: Jadwiga Semrau-Lewandowska

Mittelpommersches Museum in Słupsk 15.6.-30.8.1996

Herausgabe des Katalogs dank finanzieller Hilfe der Heimatkreise Stadt

Stolp und Landkreis Stolp in Bonn und der Bundesminister des Innern in Bonn

W bieżącym roku mija 110 rocznica urodzin Otto Priebe - nieprzeciętnego artysty malarza, grafika, portrecisty i pejzażysty malującego i tworzącego w Starwinie i Słupsku żyjącego w latach 1886-1945. Z tej okazji Muzeum Pomorza Środkowego przygotowało pierwszą wystawę monograficzną prac tego artysty pochodzących ze zbiorów własnych i prywatnych - zarówno z Polski jak i Niemiec.

Pomysł zorganizowania wystawy jest niewątpliwą zasługą Pani Isabel Sellheim, przedwojennej mieszkanki Słupska mieszkającej obecnie we Frankfurcie i będącej gorącą wielbicielką twórczości Ottona Priebe. Dzięki tej pomocy Komisarz wystawy mgr Alicja Konarska zdołała dotrzeć do wielu dotychczas prac tego artysty znajdujących się w rękach prywatnych, mieszkańców Niemiec.

Nawiązana współpraca władz samorządowych Słupska i dzielnicy Bonn-Beuel zaowocowała wspólnie sfinansowanym drukiem niniejszego katalogu przez Heimatkreise Stadt Stolp und Landkreis Stolp w Bonn i nasze muzeum.

Wystawa, przygotowana w Słupsku na sezon letni, zostanie po zakończeniu ekspozycji w Zamku Książąt Pomorskich w Słupsku, zaprezentowana w okresie późniejszym w Bonn.

Za jej merytoryczne i organizacyjne przygotowanie składam serdeczne podziękowania Paniom Isabel Sellheim i Alicji Konarskiej, a szczególnie wszystkim byłym i aktualnym mieszkańcom grodu nad Słupią, którzy zechcieli wypożyczyć prace Otto Priebe ze swoich prywatnych zbiorów.

Słupsk 30.04.1996 r.

Mieczysław Jaroszewicz
Dyrektor Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku

In diesem Jahr wird die 110. Wiederkehr des Geburtstags Otto Priebe, des außergewöhnlichen Kunstmalers, Graphikers, Porträt- und Landschaftsmalers, begangen. Dieser Maler und Zeichner lebte von 1886-1945 in Starwin und Słupsk und schuf dort seine Werke. Aus diesem Anlass hat das Mittelpommersche Museum zum erstenmal eine monographische Ausstellung seiner Werke aus eigenen sowie privaten Sammlungen, sowohl in Polen als auch in Deutschland, vorbereitet.

Die Idee, diese Ausstellung zu veranstalten, ist Frau Isabel Sellheim, ehemaliger Einwohnerin von Słupsk, gegenwärtig wohnhaft in Frankfurt a/Main zu verdanken, die begeisterte Verehrerin Otto Priebe Kunstschaffens ist. Dank ihrer Hilfe ist es der Kommissarin der Ausstellung, Mgr Alicja Konarska, gelungen, viele bisher unbekannte Werke dieses Künstlers im privaten Besitz in Deutschland aufzufinden.

Die Zusammenarbeit der Selbstverwaltungen von Słupsk und dem Stadtteil Bonn-Beuel hat dazu beigetragen, daß der Ausstellungskatalog gemeinsam finanziert wurde, durch Heimatkreise Stadt Stolp und Landkreis Stolp in Bonn und durch unser Museum.

Die Ausstellung, für die Sommersaison in Słupsk vorbereitet, wird nach ihrem Abschluß im Schloß der Pommerschen Herzöge in Słupsk später in Bonn gezeigt.

Für die meritorische und organisatorische Vorbereitung dieser Ausstellung spreche ich Frau Isabel Sellheim und Frau Alicja Konarska meinen Dank aus; besonders dankbar bin ich allen ehemaligen und gegenwärtigen Einwohnern der Stadt am Fluß Słupia, die bereit waren, Otto Priebe Werke aus ihren privaten Sammlungen auszuleihen.

Słupsk, den 30.04.1996.

Mieczysław Jaroszewicz.
Direktor des Mittelpommerschen Museum in Słupsk

Otto Priebe urodził się 5 września 1886 r. w Sławnie. Miasto, liczące wówczas okół 5500 mieszkańców, przedstawiało ze swoimi bramami miejskimi, domami mieszczańskimi wokół rynku u stóp kościoła Mariackiego dobrze utrzymaną starą panoramę. Sławno otrzymało prawa miejskie w roku 1317, a kościół Mariacki, budowlą w stylu północno-niemieckiego gotyku (cegłany nieotynkowany), pochodził również z pierwszej połowy XIV. wieku. Był to jedyny kościół w mieście i tu został Otto Priebe ochrzczony.

Nie można było dowiedzieć się, czy przodkowie Ottona Priebego osiedlili się w Sławnie. Pewne jest, że ojciec był w Sławnie zatrudniony na kolei - na jakim stanowisku, nie wiadomo. Z szesnorga jego dzieci Otto był najmłodszy. Starsi od niego byli Artur, Hugo (1880-1936), Wilhelm (1882-1960), Konrad (1883-1935) oraz Martha (ur. 1884).

Arthur i Martha Priebe, po mężu Köhler zamieszkali w Berlinie, zaś Hugo i Konrad Priebe, tak jak ich brat Otto, w Słupsku a Wilhelm Priebe, urzędnik państwowy, w Malborku i w Rosenburgu w Prusach Zachodnich. Poznajemy Otto Priebego i jego rodzeństwo na wykonanym w połowie lat dwudziestych zdjęciu rodzinnym na plaży w Uście: silne postacie, twarze o pomorskim wyrazie - zarówno braci jak i siostry. Na kamerę spogląda krytycznie Otto Priebe - o smukłej postaci, wrażliwej twarzy, różniący się wyraźnie od surowo rzeźbionych jego rodzeństwa.

Z dziejów szkolnictwa w Sławnie wynika, że podejmowano naukę w gimnazjum realnym. Otto Priebe ukończył je chyba - jako szesnastolatek w roku 1903. Jego zdolności rysunkowe ujawniły się zapewne już wtedy, ale należy przypuszczać, że ojciec domagał się, by - zanim się poświęci „sztuce nie dającej chleba”, t.j. malarstwu - wyuczył się „porządnego” zawodu.

W 1906 r. spotykamy Otto Priebego w Monachium jako ucznia kierowanej przez Hermanna Groebera szkoły malarstwa - ogromny skok z zaciągniętego miasteczka na Pomorzu do metropolii sztuki nad Izarą!

Hermann Groeber (1865-1935) studiował w Akademii Monachijskiej, spędzał lata studiów w Holandii, Francji i we Włoszech, a w roku 1899 przejął założoną przez Ludwika Schmidt-Reutego (1863-1909) szkołę malarstwa. W 1907r. Groeber został powołany na nauczyciela Akademii Monachijskiej i wykonywał tam swój zawód - mianowany 1914r. profesorem - do końca swego życia. Należał do założonej w 1892r.

Monachijskiej Secesji i był współpracownikiem tygodnika „Jugend” (Młodzież) oraz politycznie i satyrycznie ukierunkowanego „Simplizissimus”. Jego styl malarski zmienił się z naturalistycznych na impresjonistyczne zapamiętania. Jako malarz portretów, krajobrazów i scen rodzajowych korzystał chętnie z motywów swoich górno-bawarskich stron rodzinnych, tak jak osobiście - pokazuje to jego autoportret - był prawdziwym przedstawicielem tego krajobrazu. Obrazy Groebera pokazano na wielu wystawach i znajdują się dzisiaj w wielu znanych muzeach. Był

on uznawanym nauczycielem, to znaczy, że „wykształcił całą generację malarzy” stawiając sobie za cel, by opanowali w sposób absolutny formę, barwę i światło, forma jednak zdaniem Groebera musi być „uduchowiona”. Otto Priebe niewątpliwie spełnił przesłanki swojego mistrza.

Przy przejściu ze szkoły malarstwa do Akademii w 1905 r. Hermann Groeber namalował jedenastu swoich „uczniów malarstwa”, taki bowiem tytuł nosi ten grupowy obraz. Jeśli nawet wśród nich nie znajduje się Otto Priebe, widać, że był to krąg młodych artystów o wesołym usposobieniu, wśród których

Otto Priebe wurde am 5. September 1886 in Schlarwe geboren. Nur rund 5500 Einwohner zählte damals die Stadt, die mit ihren Stadttoren, den Bürgerhäusern rund um den Marktplatz zu Füßen der St. Marienkirche, ein wohlerhaltenes altes Stadtbild bot. Schlarwe hatte 1317 Stadtrecht erhalten, und auch die Marienkirche, ein Bauwerk norddeutscher Backsteingotik, stammt aus der ersten Hälfte des 14. Jahrhunderts. Sie war die einzige Kirche der Stadt, und hier wurde Otto Priebe getauft.

Es liess sich nicht in Erfahrung bringen, ob Otto Priebe Vorfahren in Schlarwe ansässig gewesen sind. Fest steht, dass der Vater in Schlarwe bei der Eisenbahn beschäftigt war - in welcher Stellung ist unbekannt. Von seinen sechs Kindern war Otto das jüngste. Ihm im Alter voran gingen Arthur, Hugo (1880-1936/37), Wilhelm (1882-1960), Konrad (1883-1935) sowie Martha* 1884. Arthur und Martha Priebe, verheiratete Köhler, lebten später in Berlin, Hugo und Konrad Priebe wie ihr Bruder Otto in Stolp, Wilhelm Priebe, Verwaltungsbeamter, in Marienburg und Rosenberg in Westpreussen. Wir kennen Otto Priebe und seine Geschwister von einem Mitte der 20er Jahre am Strand in Stolpmünde aufgenommenen Familienfoto: kräftige Gestalten, Gesichter pommerischer Prägung - die Brüder wie die Schwester. Kritisch zur Kamera blickt Otto Priebe - eine schlanke Gestalt, ein sensibles Gesicht, das sich von den derber geschnittenen der Geschwister deutlich unterscheidet.

Aus Schlarwes Schulgeschichte geht hervor, dass 1880 der Unterricht an dem sechsklassigen Prorealsgymnasium aufgenommen wurde, das mit der Untersekunda abschloss. Otto Priebe wird diese Anstalt im Anschluss an die vierklassige Elementarschule besucht und als Sechzehnjähriger, 1903, die Schulbank verlassen haben. Seine zeichnerische Begabung muss

schon damals aufgefallen sein, doch lässt sich vermuten, dass er vom Vater angehalten wurde, zunächst einen „ordentlichen“ Beruf zu erlernen, ehe er sich der „brotlosen Kunst“, der Malerei, ganz zuwenden durfte. 1906 sehen wir Otto Priebe in München als Schüler einer von Hermann Groeber geleiteten Malschule - ein gewaltiger Schritt aus der Enge der hinterpommerschen Kleinstadt in die Kunstmetropole an der Isar!

Hermann Groeber (1865-1935) hatte an der Münchner Akademie studiert, Studienjahre in Holland, Frankreich und Italien verbracht und 1899 die von Ludwig Schmidt-Reutte (1863-1909) gegründete Malschule übernommen. 1907 wurde Groeber mit einem Lehramt an der Münchner Akademie betraut und blieb, 1914 zum Professor ernannt, bis an sein Lebensende dort tätig. Er gehörte der 1892 gegründeten Münchner Sezession an und war Mitarbeiter an der den Jugendstil prägenden Wochenschrift „Jugend“ und am politisch-satirisch ausgerichteten „Simplizissimus“. Sein Malstil wandelte sich von naturalistischer zu impressionistischer Auffassung. Als Porträtist, Landschafts- und Genremaler nahm er seine Motive

gern aus seiner oberbayerischen Heimat, wie er denn selbst - sein Selbstporträt zeigt es - ein echter Vertreter dieser Landschaft war. Groebers Bilder wurden auf vielen Ausstellungen gezeigt und sind heute im Besitz namhafter Museen. Er war ein geschätzter Lehrer, es heisst, er habe „eine ganze Malergeneration herangebildet“, mit dem Ziel, sie zu vollendeter Beherrschung von Form, Farbe und Licht hinzuführen, die Form aber, so Groeber, müsse „beseelt“ sein. Dieser Prämisse seines Meisters ist Otto Priebe zweifellos gefolgt.

Beim Wechsel von der Malschule zur Akademie, 1907, malte

spędził swoje monachijskie lata studiów. Tak jak wielu jego uczniów udał się po odejściu nauczyciela w 1908 roku do Paryża, następnie do Włoch i jakiś czas podobno przebywał również w Rydze. Te lata wędrówki znalazły swój koniec, aczkolwiek nie dobrowolnie, najpóźniej z chwilą wybuchu I wojny światowej. Nie jest wiadomym, gdzie Otto Priebe spędził następne lata. W 1919 r. nazwisko Ottona Priebego pojawia się po raz pierwszy związane ze Słupskiem, jako członka założonego w tym samym roku Miejskiego Stowarzyszenia Sztuki (Städtischer Kunstverein). Słupska księżka adresowa podaje w roku 1920, że mieszkał wraz ze swoim bratem Konradem przy ul. Mickiewicza pod numerem 48 (Friedrichstr. 48); naprzeciwko pod numerem 14 mieszkał Hugo Priebe. Oba budynki w bezpośrednim sąsiedztwie z Aleją Wojska Polskiego jeszcze istnieją. Zarówno Konrad jak i Hugo Priebe mieszkali tu zapewne już od jakiegoś czasu. Gdy Konrad Priebe, asystent w Dziale Rachuby Magistratu zmarł, młodszy brat zachował nadal to mieszkanie. Hugo Priebe, inspektor policji, ożenił się ok. 1910 r. z Alną Röder (1889-1973), córką mistrza rzeźnickiego Hermanna Rödera z ulicy Mickiewicza 19 (Friedrichstr. 19); rodziny te mieszkaly zatem w ścisłym sąsiedztwie. Słupsk, mając w 1920 r. około 41500 mieszkańców, był największym miastem Pomorza Środkowego (Hinterpommern) i najruchliwszym również w dziedzinie kultury. Organizowano występy teatralne i koncerty, istniały stowarzyszenia muzyczne i śpiewacze, „Grupa Literacka” (Literarische Gemeinde) mająca wielostronny program wykładów, jak i już wspomniane Miejskie Stowarzyszenie Sztuki, urządzające wystawy prac słupskich malarzy oraz artystów tylko czasowo przebywających na Pomorzu, jak i wycieczki

w bliższe i dalsze okolice. Otwarcie w 1924 roku muzeum regionalnego w Nowej Bramie wzbogaciło jeszcze bardziej życie kulturalne. Takie warunki wydawały się być korzystne dla młodego malarza, jakim był Otto Priebe, by mógł się artystycznie rozwinąć i równocześnie zdobyć środki na skromne uprządkowanie życia.

W następnych latach otrzymał Otto Priebe zlecenia na szereg obrazów; o nich jeszcze później. Jednocześnie zabrał się do utrwalania panoramy Słupska ołówkiem, piórkiem i pędzlem.

Dotknięte pustoszącymi pożarami we wcześniejszych wiekach miasto nad „rzeką” (Strom), jak je nazywali zwyczajowo wschodni Niemcy, poprzecinane parkami, ograniczone od północnego wschodu i południa rozprzestrzenionymi terenami leśnymi, posiadało niewątpliwie szczególnie cechy budownictwa z 18. i 19. wieku. Niektóre budowle średniowieczne przetrwały te czasy i przyniosły ze sobą historycznie interesujące i malarsko pełne wdzięku motywy. Kościół św. Mikołaja, kościół klasztoru Norbertanek, w skrócie „klasztor”, pochodził, podobnie jak kościół klasztoru Dominikanów, późniejszy kościół zamkowy, jeszcze z czasów przed nadaniem w 1310 r.

praw lubeckich Słupskowi, leżącemu po zachodniej stronie Słupii, a który zrosł się stopniowo ze słowiańską osadą na wschodnim brzegu Słupi. Pozostały resztki muru miejskiego z jedną z baszt, zwaną według ludowego zwyczaju Basztą Czarownic, ponieważ służyła w okresie polowania na czarownice jako więzienie. Wzdłuż murów miejskich rozciągały się kręte, brukowane uliczki, które ukazywały y romantyczne widoki. Istniały jeszcze dwie ze starych bram miejskich: gotycka Brama Młynska, u stóp której a przed kulisami młynia zamkowego, kościoła zamkowego, zamku książęcego i starymi domami

Hermann Groeber elf seiner „Malschüler“, so der Titel des Gruppenbildes. Auch wenn Otto Priebe unter den - namentlich bekannten - Dargestellten nicht ist, lässt sich erkennen, dass es ein Kreis frohgestimmter junger Künstler war, in dem er seine Münchener Studienjahre verbracht hat. Wie viele seiner Mitschüler begab er sich 1908 nach dem Weggang des Lehrers nach Paris, dann nach Italien und soll sich eine Zeitlang auch in Riga aufgehalten haben. Spätestens bei Ausbruch des Ersten Weltkrieges fanden diese Wanderjahre ein unfreiwilliges Ende. Wie und wo Otto Priebe die Kriegsjahre zugebracht hat, ist nicht bekannt.

1919 wird Otto Priebes Name zum erstenmal in Verbindung mit Stolp genannt als Mitglied des im gleichen Jahr gegründeten Städtischen Kunstvereins. Das Stolper Adressbuch von 1920 gibt an, dass er zusammen mit seinem Bruder Konrad in der Friedrichstr. 48 wohnte; gegenüber, Friedrichstr. 14, wohnte Hugo Priebe. Beide Häuser in unmittelbarer Nähe der Bahnhofstrasse stehen noch. Konrad wie Hugo Priebe scheinen hier schon einige Zeit gelebt zu haben. Als Konrad Priebe, Assistent im Rechnungsamt des Magistrats, starb, behielt der jüngere Bruder die Wohnung. Hugo Priebe, Polizeiinspektor, hatte um 1910 Alma Röder (1889-1973) geheiratet, sie war die Tochter des Fleischermeisters Hermann Röder, Friedrichstr. 19; so wohnten die Familien in enger Nachbarschaft.

Stolp, mit rund 41500 Einwohnern im Jahr 1920, war die grösste Stadt Hinterpommerns und zugleich die regsamste, regsam auch im kulturellen Bereich. Es gab Theateraufführungen und Konzerte, Musik- und Gesangsvereine, die „Literarische Gemeinde“ mit einem vielseitigen Vortragsprogramm sowie den bereits erwähnten Städtischen Kunstverein, der

Ausstellungen mit Werken Stolper Maler wie auch nur zeitweilig in Ostpommern schaffender Künstler veranstaltete und regelmässig Kunstausflüge in die nähere und weitere Umgebung unternahm. 1924 brachte die Eröffnung des Heimatmuseums im Neuen Tor eine weitere Bereicherung des Kulturlebens. In diesem Rahmen schienen die Voraussetzungen für einen jungen Maler wie Otto Priebe nicht ungünstig, sich künstlerisch entfalten zu können, mit der Aussicht, dabei ein, wenn auch bescheidenes, Auskommen zu finden.

Die folgenden Jahre brachten Otto Priebe Aufträge für eine Anzahl Bildnisse; von ihnen wird noch zu berichten sein.

Zugleich ging er daran, das Stolper Stadtbild mit Stift, Feder und Pinsel festzuhalten.

Von verheerenden Bränden in früheren Jahrhunderten heimgesucht, trug die Stadt am „Strom“, wie die Stolpe nach ostdeutschem Sprachgebrauch genannt wurde, durchzogen von Parkanlagen, begrenzt von ausgedehnten Waldgebieten im Nordosten und Süden, vom Bauchaarakter her vornehmlich Züge des 18. und 19. Jahrhunderts. Einige Bauten aus dem Mittelalter hatten die Zeiten jedoch überdauert und erbrachten manches

historisch interessante und malerisch reizvolle Motiv. St. Nikolai, Kirche des Praemonstratenser-Nonnenklosters, kurz: „Kloster“ stammte, wie die Kirche des Dominikaner-Mönchklosters, der späteren Schlosskirche, aus der Zeit noch vor Verleihung des lübischen Stadtrechts an die westlich der Stolpe liegende Stadt, 1310, die mit der alten slawischen Siedlung am östlichen Stolpeufer allmählich zusammenwuchs. Es standen Reste der Stadtmauer mit einem der Mauertürme, im Volksmund „Hexenturm“ genannt, weil er in Zeiten der Hexenverfolgung als Kerker gedient hatte. Längs der Stadtmauer zogen sich

szachulcowymi odbywał się cotygodniowy targ rybny, oraz masywna Nowa Brama, do której prowadziła ulica Nowobramska, najbardziej ożywiony ciąg handlowy miasta, ulubiony przez młodych i starych.

Otto Priebe nie opuścił żadnego z tych motywów. Nieznany rysownik uchwycił scenę, gdy Priebe był wśród zainteresowanej grupy przechodniów zajęty utrwalaniem w bloku rysunkowym Bramy Młyńskiej. Motyw ten został przez niego użyty w rysunku piórkowym „Dzień zimowy w Słupsku” („Wintertag in Stolp”) - rolnik, który przejeżdżał akurat Bramę, odprowadza wyprzeżnięte konie do stajni po drugiej stronie Słupi. O „Wjeździe huzarów Blüchera przez Nową Bramę” („Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor”) znane są dwie wersje. Powielane w sztychach wisiały dawniej, jak to stara Słupszczanka mogła powiedzieć, w „wielu słupskich mieszkaniach”, a było to zrozumiałe, ponieważ dzieje słupskiego pułku (regimentu) kawalerii były od 18-tego wieku ściśle związane z losami miasta. Przez Nową Bramę otwiera się widok na Plac Zwycięstwa (dawniej plac Stephana), pierwotnie przewidziany jako rynek wełniany, został założony w połowie XIX. wieku po zasypaniu bagnistego terenu, z ok. 1900 r. zbudowanym po stronie północnej ratuszem. Otto Priebe wybrał inne miejsce i namalował ratusz od strony ul. 9 Marca (Kaufmannswall). Olbrzymia sylwetka odcina się od pokrytego deszczowego czarnego nieba w jesieni. Rozproszone światło, dopuszczając tylko subtelne odcienie barw, nadaje akwareli pelen wdzięku nastrój. Że Otto Priebe potrafił malarsko znakomicie przedstawić nastrojowość miejskiego krajobrazu, pokazuje obraz olejny, który oglądającego kieruje ku budynkowi na rogu ulic Jedności Narodowej i Sienkiewicza (dawniej „Villa

Mosich”), jako głównego punktu. Mroźny dzień zimowy: pokryta śniegiem ulica, niebieskawo ocieniona, mlecznobiałe niebo, szara bryła domu tzw. dawniej Wallshaus po lewej, po stronie prawej żółte fasady domów, korespondujące z żółtą kropką zbliżającego się tramwaju, czarne po obu stronach flagi spuszczone do połowy masztu (których znaczenie nie jest jasne) i świecąca ceglasta czerwienią Villa Mosich. Osiągnięty lekkim prowadzeniem pędzla nastrój barw tego impresjonistycznego obrazu pozwala poznać, że Priebe potrafił wykorzystać lata nauki Hermanna Groebera. - Największy ruch panował w srody i soboty na rynku, po środku którego stał do 1901r. stary ratusz.

Kramy i stoiska cotygodniowego targu rozciągały się aż do placu przed kościołem Mariackim. Otto Priebe nie omieszczał te kolorowe sceny w cieniu gotyckiego kościoła w kilku wersjach utrwalic.

To, czy Otto Priebe zawiadzczał rekomendacji swojego brata Hugona, zatrudnionego w charakterze „Naczelnika Policji Wykonawczej”, że otrzymał zlecenie namalowania siedmiu obywateli honorowych miasta, jest tylko przypuszczeniem. Z tych olejnych obrazów, które kiedyś wisiały w pomieszczeniu wieżowym ratusza, dwa zachowa-

waty się w Słupsku: portrety Maximiliana Feigego i Wernera Zielkego. Maximilian Feige, od 1883 do 1910 r. deputowany miejski, następnie do 1924 r. honorowy radca miejski, a w tymże roku mianowany naczelnikiem miasta, był kupcem i mieszkał przy ul. Sienkiewicza 5 (Am Bismarckplatz). Przekonywująco okazana jest osobowość pewnego siebie przyglądającego się bacznie swemu vis-à-vis kupca starego pokroju; jako ojciec miasta oczekujący respektu i wzбудzający go także. Werner Zielke, zmarł 1932 r., nadburmistrz miasta w latach 1905-1924, rządził Słupskiem w trudnych czasach podczas i po pierwszej

verzinkelte, kopfsteingepflasterte Gassen hin, die einen romantischen Anblick boten. Zwei der alten Stadttore standen noch: das gotische Mühlentor, zu dessen Füßen und vor der Kulisse von Schlossmühle, Schlosskirche, Herzogschloss und alten Fachwerkhäusern sich allwöchentlich der Fischmarkt abspielte, und das wuchtige Neue Tor, auf das die Neutorstrasse zulief, die belebteste Geschäftsstrasse der Stadt, beliebt bei jung und alt.

Keines dieser Motive hat Otto Priebe ausgelassen. Ein unbekannter Zeichner hat die Szene festgehalten wie Priebe inmitten einer Gruppe interessiert zuschauender Passanten dabei ist, das Mühlentor auf seinen Zeichenblock zu bannen. Das Motiv benutzte er für die Federzeichnung „Wintertag in Stolp“ - ein Bauer, der eben den Weg durch das Tor genommen hat, reitet seine ausgespannten Pferde in eine Stallung jenseits der Stolpe. Vom „Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor“ sind zwei Fassungen bekannt. Als Radierung vervielfältigt, hingen sie, wie eine alte Stolperin zu berichten weiss, früher „in vielen Stolper Wohnungen“, verständlich deswegen, weil die Geschichte des Stolper Reiterregiments mit den Geschichten der Stadt seit dem 18. Jahrhundert eng verbunden gewesen ist. Durch das Neue Tor öffnet sich der Blick auf den Stephanplatz, der, ursprünglich als Wollmarkt vorgesehen, Mitte des 19. Jahrhunderts nach Aufschüttung eines Sumpfgebietes angelegt worden war, mit dem um 1900 erbauten Rathaus an seiner Nordseite. Otto Priebe wählte einen anderen Standort und malte das Rathaus vom Kaufmannswall aus. Mächtig zeichnet sich die Silhouette gegen den verhangenen Abendhimmel eines regnerischen Herbsttages ab. Das diffuse Licht, das nur zarte Farbtöne zulässt, gibt dem Aquarell eine

reizvolle Stimmung. Dass Otto Priebe das Atmosphärische einer Stadtlandschaft malerisch hervorstechend umzusetzen verstand, zeigt das Ölbild, das das Auge des Betrachters vom Kaufmannswall aus in anderer Richtung zur „Villa Mosich“ als zentralen Blickpunkt führt. Ein frostigkalter Wintertag: die schneebedeckte Strasse in bläulichem Schatten, milchig weiss der Himmel, grau das klobige Wallhaus, links, gelb die Häuserfassaden rechts, korrespondierend mit dem gelben Farbtupfer der entgegenkommenden Strassenbahn, schwarz die Trauerfahnen zu beiden Seiten (deren Bedeutung unklar ist) und leuchtend backsteinrot die Villa Mosich. Die in lockerer

Pinselführung erreichte Farb Stimmung des impressionistisch aufgefassten Bildes lässt erkennen, dass Priebe die Lehrjahre bei Hermann Groeber wohl zu nutzen verstanden hat. - Geschäftiges Treiben herrschte mittwochs und sonnabends auf dem Marktplatz, in dessen Mitte bis 1901 das alte Rathaus gestanden hatte. Die Buden und Stände des Wochenmarkts zogen sich bis zum Kirchplatz an der Marienkirche hin. Otto Priebe hat nicht versäumt, die bunte Szene im Schatten der gotischen Backsteinkirche in mehreren Darstellungen festzuhalten.

Vielleicht hatte es Otto Priebe der Fürsprache seines im Magistrat als „Vorstand der Exekutiv-Polizei“ beschäftigten Bruders Hugo mitzuverdanken, dass er den Auftrag erhielt, sieben Ehrenbürger der Stadt zu malen. Von diesen Ölgemälden, die einst im Turmzimmer des Rathauses hingen, sind in Stolp zwei erhalten: die Bildnisse von Maximilian Feige und Werner Zielke. Maximilian Feige, 1883-1910 Stadtverordneter, bis 1924 unbesoldeter Stadtrat, 1924 zum Stadtältesten ernannt, war Kaufmann und wohnte am Bismarckplatz 5. Überzeugend vermittelt das Bild die Persönlichkeit eines selbstbewussten, sein

wojnie światowej; ku jego czci nazwano jego imieniem jedną z ulic. Portret ukazuje go w pełni godności zwierzchnika miasta z urzędowym faworem i orderami.

Trzy portrety znalazły się w Słupskiej Izbie Regionalnej miasta partnerskiego Bonn i na okres przejściowy powróciły do Słupska na niniejszą wystawę: portrety brata Hugona Priebego i jego żony, Almy, jak i portret Ernsta Baekera. Gerda Höpner, żona Priebe, która w latach 70-tych zmarła bezdzietnie, podarowała portrety swoich rodziców Słupskiej Izbie Regionalnej, lecz bez bliższego określenia. Szczęśliwie zbiorowi okoliczności należy zawdzięczyć, że portrety te niedawno mogły być bez żadnej wątpliwości zidentyfikowane przez żyjących jeszcze członków rodziny. Portret Hugona Priebego jest jedną z najwcześniejszych zachowanych prac Ottona Priebego: pokazuje brata w młodszych latach w mundurze oficerskim. Portret Almy Priebe, datowany 1921, powstał w 40-tym roku życia bratowej; oglądamy piękną, mile spoglądającą kobietę, która z wdziękiem nosi na sobie odświeżoną aksamitną suknię.

- Ernst Baeker (1866-1944) był rodowitym Berlińczykiem i przybył do Słupska z Poznania po pierwszej wojnie światowej. Wyuczył się najpierw zawodu bankowca, połączonego jednak z wykształceniem muzycznym. Wcześniej zaczął komponować, zwłaszcza kompozycje na fortepian, które znalazły uznanie w całym Niemczech. Zarówno w Poznaniu jak i w Słupsku był początkowo zatrudniony jako urzędnik bankowy, po inflacji zrezygnował jednak z tego zawodu i utrzymywał się od tego czasu z udzielania lekcji gry na fortepianie. Jako nauczyciel gry na fortepianie, ul. Żeromskiego 9 (Goethestrasse 9), pozostał zapewne w pamięci niejednego z jego uczniów.

Z niemieckich zbiorów prywatnych pochodzi portret szczególnego rodzaju; pokazuje pruskiego marszałka polnego Gebharda Lebrechta v. Blüchera (1742-1819), który długie lata dowodził słupskim pułkiem kawalerii oraz nadał mu swoje imię. Obraz ten jest pięknym uzupełnieniem już wspomnianego rysunku „Wjazd huszarów Blüchera przez Nową Bramę”.

Nieco później do panoramy miasta i portretów w dziełach Ottona Priebego dochodzi trzeci zespół tematyczny: krajobraz wschodniopomorski i ludzie tej krainy. Nie tylko rodzimi artyści, ale również światowej sławy malarze, jak Max Pechstein (1881-1955) i Karl Schmidt-Rottluff (1884-1976) w latach dwudziestych i trzydziestych ściągali do nieporównywalnie pięknego krajobrazu jeziornego i wybrzeżowego Pomorza Środkowego; malowali Jarosławiec, nad jeziorem Gardno i w Rowach, w Lebie i nad jeziorem Lebsko. Otto Priebe pozostawił po sobie delikatną akwarelę z widokiem na Gardno Wielkie; inna, w mocniejszym kształcie, pokazuje bramę wjazdową w Zajaczkowie (Sanków), na łuku bramy można odczytać rok 1672 jak i nazwiska właścicieli JURGEN KNIBEL, ELISABET WITEN oraz ujęte w dawnej mowie i piśmie powiedzenie:

„DEN EINGANG UND DEN AUSGANG MEIN LAS DIR MEIN GOTT BEFOLGEN“ (w dowolnym przekładzie: „wejście i wyjście przeze mnie niechaj tylko Bóg rozkazuje”) - patrz również fotografia w: Kultura wsi pomorskiej w dawnej fotografii. Katalog Słupsk 1995).

Obraz olejny łodzi rybackiej z ustawionymi żaglami został zapewne namalowany u ujścia Łupawy w Rowach. Karta pt. „Młyn w okolicy Bierkowa” ma efekt prawie dramatyczny ze względu na jego ujęcie od dołu: wysoko występują cy wiatrak na tle nadciągającej ściany chmur, a z przodu miniatura

Gegenüber kritisch musternden Kaufmann alten Schilages, als Stadtvater respektiert und - einflößend. Werner Zielke, + 1932, Oberbürgermeister der Stadt 1905-1924, hat Stolp in den schwierigen Zeiten in und nach dem Ersten Weltkrieg geführt. Ganz seiner Würde als Stadtoberhaupt angemessen, ist er mit Amtskette und Orden dargestellt.

Drei Bildnisse fanden den Weg in die Stolper Heimatstube der Partnerstadt Bonn und sind zu dieser Ausstellung vorübergehend nach Stolp zurückgeführt: die Bildnisse des Bruders Hugo Priebe und seiner Frau Alina sowie das Porträt von Ernst Baeker. Gerda Priebe, verheiratete Höpner, die in den 70er Jahren kinderlos starb, schenkte die Bilder ihrer Eltern der Stolper Heimatstube, jedoch ohne nähere Kennzeichnung. Glücklichen Umständen ist es zu verdanken, dass die Bildnisse vor kurzem von noch lebenden Mitgliedern der Familie zweifelsfrei identifiziert und bestimmt werden konnten. Hugo Priebe's Bild ist vielleicht eins der frühesten erhaltenen Arbeiten Otto Priebe's; es zeigt den Bruder in jüngeren Jahren in Offiziersuniform. Alina Priebe's Bildnis, datiert 1921, entstand im 40. Lebensjahr der Schwägerin; wir sehen eine hübsche, freundliche blickende Frau, die das festliche Samtkleid mit Anmut zu tragen versteht. - Ernst Baeker (1866-1944) war gebürtiger Berliner und kam nach dem Ersten Weltkrieg aus Posen nach Stolp. Er hatte zunächst das Bankfach erlernt, ein Musikstudium jedoch angeschlossen. Früh begann er zu komponieren, insbesondere Stücke für Klavier, die in ganz Deutschland Anerkennung fanden. In Posen wie in Stolp war er anfangs als Bankbeamter tätig, gab diesen Beruf aber nach der Inflation auf und bestritt seinen Lebensunterhalt fortan mit Klavierunterricht. Als Klavierlehrer, Goethestr. 9, wird er manchen seiner Schüler noch

gut in Erinnerung sein. - Aus deutschem Privatbesitz kommt ein Bildnis besonderer Art: es zeigt den preussischen Generalfeldmarschall Gebhard Lebrecht v. Blücher (1742-1819), der lange Jahre das Stolper Reiterregiment geführt und ihm auch seinen Namen gegeben hat. Das Bild ist eine schöne Ergänzung zum „Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor“, der oben erwähnten Zeichnung.

Als dritter Themenkomplex im Werk Otto Priebe's tritt zu Stadtlandschaften und Bildnissen die ostpommersche Landschaft und die Menschen dieser Landschaft. Nicht nur einheimische Künstler, auch Maler von Weltruf wie Max Pechstein (1881-1955) und Karl Schmidt-Rottluff (1884-1976) zog es in den 20er und 30er Jahren in die fantastische Seen- und Küstenlandschaft Ostpommerns; sie malten in Jershoft, am Gardesee und in Row, am Lebasee und in Leba.

Von Otto Priebe gibt es ein duftig gemaltes Aquarell mit Blick auf Grossgarde, ein weiteres, in festerer Formgebung, zeigt ein altes Hofstor in Sanskowitz; über dem Torbogen liest man die Jahreszahl 1672 sowie die Namen der Besitzer JURGEN KNÜBEL, ELISABET WITEN und den in altertümlicher Sprach- und Schreibweise abgefassten Spruch: „DEN EINGANG UND DEN AUSGANG MEIN LAS DIR MEIN GOTT BEFOLEN“ (s. auch Foto in: Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii. Katalog Słupsk 1995). Ein Ölbild, Fischerboote mit gesetzten Segeln, könnte an der Lupowmündung bei Row gemalt sein. Das Blatt mit dem Titel „Mühle bei Birkow“ hat, da aus der Untersicht gezeichnet, einen fast dramatischen Effekt: die hochaufragende Windmühle vor einer aufziehenden Wolkenwand, davor in Miniatur eine ländliche Szene. Nicht lokalisierbar sind zwei Bilder von

wiejskiej sceny.

Nie można umiejscowić dwóch obrazów o szczególnej jakości malarskiej, a chodzi o wczesnojesienny krajobraz leśny i zimowy. Pod bładniebieskim niebem szereg zagęszczający się jako bór potargany przez wiatr sosen na wrzosowisku o czerwonożółtym zabarwieniu; pod drzewami, ukośnie w obrazie namalowanymi bujnie wyrosnięte łubiny, a w dali na widnokręgu pociąg. Jasne kolory nadają temu obrazowi wesoły nastrój. Odmienne, nastrój barw zimowego krajobrazu, i tu umiejętny układ obrazu; ciemny prawie czarny wiatrak wystaje na wzgórzu na tle szarawo pokrytego nieba, ograniczając jednocześnie horyzont. Zastosowanie barw w stosunku do rozprzestrzenionego u jego stóp krajobrazu w śniegu, okazuje wielorakie cieniowanie jasnych i ciemnych akcentów. Do środka prowadzi szereg drzew wzdłuż drogi, która rozwidła się przy narożniku muru. Ciemna czerwień muru przejęła czerwień pomarańczową uschniętych traw przy czarniawym strumyku; tu i ówdzie błyska czerwono spod śniegu. Strumyk płynie równolegle do drogi, na której zbliża się do obserwatora czarno ubrana chłopka z dwoma wiadrami wody. Styl malarski obrazu jest impresjonistyczny, atmosfera zaś sytuacji wywierająca duże wrażenie.

„Pommerscher Schimmelreiter” („Pomorski jeździec na siwku”), to tytuł obrazu, który Otto Pribe namalował w dwóch wersjach, jedna z nich zachowała się w oryginale. Tematem obrazu jest zwyczaj obchodzony we wschodniej części Pomorza Zachodniego podczas tzw. „dzwunastu”. Podczas „dzwunastu nocy”, są to noce między Wigilią a świętem Trzech Króli, bieżeli po zimowych wsiach przebierańcy. Jeździec na swoim siwku, „Schanppbock” (koziół) z długimi rogami, bocian z ostrym dziobem, kominiarz, niedźwiedź ze skomorochem

(przewodnikiem). „Aschenmutte” (kopciuch), zwaną również norwoczną matką oraz Trzej Królowie stanowili ten niezwykły pochód, który poruszał się wśród gawiedzi z wrzaskiem i hulaśliwymi dźwiękami harmonii, skrzypiec i bebenków, beczeniem kózka, rżeniem siwka, mrużeniem niedźwiedzia oraz śpiewem Trzech Króli. W dziwny sposób mieszały się kultury pogańskie i chrześcijańskie. Postać jeźdźcy na siwku mogła być u podstaw germańskiego boga Wodana, który na białym koniu prowadził tzw. „dzikie łowy” („wilde Jagd”), bocian - symbol płodności, kominiarz - zwiastun szczęścia, „Kopciuch”, który swoim workiem pełnym popiołu usiłował bić dzieci - nie

świadom już pierwotnego znaczenia, że zetknięcie z popiołem, tzn. z poświęconą ziemią, miało przysporzyć siły - wszystko to są znamiona, które według starych wierzeń ludowych miały przynieść domostwu szczęście i odwrócić wszelkie nieszczęścia. Ciekawe, że Otto Pribe namalował główne postacie i grajka na harmonii według żywych wzorów ze wsi Rumsko (patrz zdjęcie w: *Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii. Katalog Słupsk 1995*).

Tematy etnograficzne są widoczne w innych obrazach Ottona Pribego; to, że on nigdy nie skłaniał się ku sentymentalizmowi, świadczy o jego mistrzostwie. Szczególną uwagę poświęcił rybakom znad jeziora Gardno. „Rybaczy (łodowi) na jeziorze Gardno” namalował w dwóch wersjach. Dwaj mężczyźni o słusznym wzroście i ogorzałych twarzach, po prostu typy wschodniopomorskich rybaków, wypełniają w jednej wersji swoimi postaciami przestrzeń obrazu prawie w całości. Drug, trzymany przez starszego, łączy ukośnie równoległe przestrzenie zamrażanego jeziora i nieba. Kolorowe szale, które mężczyźni noszą do zimowego ubioru, tworzą wraz z ciepłym odcieniem brązu i szarości kapturów, kurtek, spodni i butów z cholewami

malerisch besonderer Qualität, es handelt sich um eine frühherbstliche Heidelandschaft und ein Winterbild. Unter blassblauem Himmel eine sich im Hintergrund zu Wald verdichtende Reihe vom Wind zerzauster Kiefern auf heideartigem Wiesengrund in rötlichgelber Farbtonung; unter den diagonal durch das Bild führenden Bäumen üppig wuchernde Lupinen, am Horizont ein ferner Eisenbahnzug. Helle Farben bestimmen das Bild und geben ihm eine heitere Stimmung. Anders die Farbstimmung der Winterlandschaft, gekonnt auch hier der Bildaufbau: düster, fast schwarz ragt die Windmühle auf einer Anhöhe in den grauverhangenen Himmel, hierbei den Horizont begrenzend. Die Farbbehandlung der sich ihr zu Füßen ausbreitenden Schneelandschaft zeigt eine vielfältige Abstufung von Hell- und Dunkeltönen. In den Mittelgrund hinein führt eine Baumreihe entlang eines Weges, der sich an einer Mauer- ecke gabelt. Das Dunkelrot des Mauer- werks wird aufgenommen vom Orangerot abgestorbener Gräser am schwärzlichen Bachlauf; hier und da blitzt es rötlich unter dem Schnee auf. Der Bach führt parallel zu dem Weg, auf dem eine schwarzgekleidete Bäuerin, beladen mit zwei Wasser- eimern, dem Betrachter entgegenkommt. Der Malstil des Bildes ist impressionistisch, die atmosphärische Situation eindrucksvoll.

„Pommerscher Schimmelreiter“ ist der Titel des Bildes, das Otto Priebe in zwei Fassungen malte, eine davon im Original erhalten. Das Bildthema ist der Brauch, mit dem im östlichen Hinterpommern die „Zwölften“ begangen wurden. In den „Zwölf Nächten“, das sind die Nächte zwischen Heiligabend und dem Dreikönigstag, zogen verummte Gestalten durch das winterliche Dorf. Der Schimmelreiter mit seinem Schimmel, der „Schnappbock“ mit langen Hörnern, der Storch mit spitzem

Schnabel, der Schornsteinfeger, der Bär mit Bärenführer, die „Aschenmutter“, auch Neujahrs Mutter genannt, und die Heiligen Drei Könige gehörten zu dem seltsamen Zug, der sich unter den lärmenden Klängen von Ziehharmonika, Fiedel und Trommel, dem Meckern des Bocks, dem Wiehern des Schimmels, dem Brummen des Bären, begleitet vom Gesang der Heiligen Drei Könige geräuschvoll durch die Menge bewegte. Heidnischer und christlicher Kult waren auf wunderliche Weise vermischt. Der Figur des Schimmelreiters mag eine Erinnerung an den germanischen Gott Wodan zugrundegelegt haben, der, auf einem Schimmel reitend, der „Wilden Jagd“ voranreitet, der

Storch - ein Sinnbild der Fruchtbarkeit, der Schornsteinfeger - ein Glücksbringer, die „Aschenmutter“, die mit ihrem Sack voll Asche nach den Kindern schlug - in der sicher nicht mehr gewussten ursprünglichen Bedeutung, dass die Berührung mit Asche = geweihter Erde Kraft verleihen sollte - alles Symbole, die nach altem Volksglauben Haus und Hof im neuen Jahr Glück bringen und Unheil abwenden sollten. Interessant ist, dass Otto Priebe die Gruppe der Hauptfiguren und den Ziehharmonika- spieler nach lebenden Vorbildern in Rumbke gemalt hat (s. Foto in:

Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii. Katalog Słupsk 1995). Volkskundliche Themen bestimmen auch weitere Bilder Otto Priebe; dass er dabei nie ins Sentimentale abglitt, zeigt den Meister. Sein besonderes Interesse galt den Fischern des Gardersee. Die „Eisfischer auf dem Gardersee“ malte er in zwei Fassungen. Zwei Männer von kräftigem Wuchs, mit wetter- gegerbten Gesichtern, Typus des ostpommerschen Fischers schlechthin, füllen mit ihren Gestalten den Bildraum der einen Fassung nahezu ganz aus. Die Stange, die der Ältere hält, verbindet diagonal die flächenparallel angeordneten Räume des

silny kontrast do nieożywionej bieli tafli lodowej i ołowiano szarego nieba. Inny wariant tego tematu ujmuje druga wersja: wprawdzie i tutaj na pierwszym planie znajdujemy nieco odmiennie przedstawione postacie obu rybaków lodowych, otwarty pozostał jednak widok na grupki mężczyzn, pracujących ze swoim sprzętem na lodzie. Ożywiona sceneria umożliwia przypatrującemu się zapoznanie się ze światem rybaków lodowych, jednak wrażeniowo obraz jest gorszy od poprzedniej wersji. Oba obrazy znane są tylko z ilustracji, oryginały bowiem zaginęły. Z tego samego kręgu tematycznego zachowały się dwa obrazy olejne, przedstawiające rybaków z Gardny Wielkiej powracających z połowów. Jeden z obrazów przedstawia rybaka przed swoją łodzią z zaznaczonymi kulisami jeziora Gardno, mającego w jednym ręku worek a w drugim wycieracz. Na drugim obrazie widzimy rybaka trochę pochylonego pod ciężarem zwiniętego żagla, niesionego na plecach. Obaj mężczyźni ubrani są w strój typowo roboczy: czapka z daszkiem, krótka niebieska kurtka i spodnie włożone do wysokich butów ze sztylpami. Arkusz nazwany „Stocznia łodziowa w Uście” („Die Bootswerft in Stolpmünde”), wykonany w doskonałej technice rysunkowej, ciekawy także dzięki obranej – podobnie jak przy „Młynie w okolicy Bierkowa” („Mühle bei Birkow”) – perspektywie od dołu, uprzytomni oglądającemu, co się działo przed więcej niż pół wieku temu na nabrzeżu w Uście. Żony rybaków i rolników były zawsze mocno zaprzęgnięte do roboty. Silne wrażenie o życiu przy trudnej pracy wywołuje obraz pewnej chłopki; Otto Priebe namalował ją przygotowaną do drogi na tang. Po twarzy można poznać, że życie jej niczego nie podarowało. Na uczesanej w przedziałek głowie ma czarną chustę, typowe nakrycie głowy starszych kobiet ze wsi; do

krótkiej kurtki i długiej spódnicy ma na nogach drewniane chodaki.

„Ostatnia Kaszubka w odświętnym stroju” („Letzte Kaschubin in Festracht”) potwierdza, że Otto Priebe był także czynny jako kopista. Oryginał namalowała Cordula v. Prittwitz und Gaffron, urodzona 1838r. W 1868 roku wyszła za mąż za Rudolfa v. Bandemera, właściciela majątku Żelazo (Selesen). Obraz ten miał tam swoje miejsce w dworku. Kaszubką miała być stara kobieta z Gardny Wielkiej. Namalowany w 1870r. oryginał i stosunkowo słabsza kopia Ottona Priebe są w posiadaniu Muzeum Pomorza Środkowego.

Z pojawieniem się w ostatnich czasach prywatnych zbiorów niemieckich martwej natury odkrywamy nową tematykę w twórczości Ottona Priebe; szczególną przyjemnością jest możliwość pokazania na wystawie dwóch takich malowideł. Jak opowiadano, malarz obdarowywał przy szczególnych okazjach krewnych martwą naturą. Martwa natura z amarylisem („Amarillis-Stilleben”) była prezentem z okazji zaręczyn swojej bratanicy, Gerdy Priebe w 1928r. Martwą naturę z różami („Stilleben mit Rosen”), która zaginęła, podobnie jak poprzednią, prezentował on swojemu bratankowi Kurtowi Priebe w 1936r. z okazji ślubu. Ciekawe jest porównanie różnie stosowanego stylu malarskiego.

Jedynie z literatury można się dowiedzieć, że Otto Priebe tworzył również malowidła ściennie. Jest tam mowa o tym, że on „...w ostatnim czasie... dla gmachów publicznych większe obrazy ściennie według rodzinnych motywów” namalował (Siegfried Glieve, Vom Schimmelreiten in Ostpommern, w: Velhagen u. Klasing's Monatshefte, Berlin, Rocznik 52, 1937). Żałować należy, że żaden z tych obrazów, czy to freski, czy też

zugefrorenen Sees und des Himmels. Leuchtend farbige Schals, die die Männer zu ihrer winterfesten Kleidung tragen, ergeben mit den warmen Braun- und Grautönen von Kappen, Jacken, Hosen und Stiefeln einen starken Kontrast zum unbelebten Weiss der Eisfläche und dem bleiernen Grau des Himmels. Abgewandelt wird das Thema in der zweiten Fassung: Auch hier bestimmen zwar die etwas verändert dargestellten Figuren der beiden Eisfischer den Vordergrund, doch ist der Blick freigegeben auf Gruppen von Männern, die mit ihren Gerätschaften auf dem Eis bei der Arbeit sind. Die belebte Szenerie vermittelt dem Betrachter einen Einblick in die Welt der Eisfischer, bleibt aber in der Bildwirkung hinter der anderen Fassung zurück. Beide Bilder sind nur in Abbildungen bekannt, die Originale verschollen. Erhalten sind zwei Ölbilder aus dem gleichen Themenkreis, Darstellungen Gr. Gardener Fischer, heingekehrt vom Fischfang. Eins der Bilder zeigt einen Fischer vor seinem Boot und der angedeuteten Kulisse des Gardersees, in der einen Hand einen Sack, in der anderen eine Reuse. Etwas gebückt unter der Last eines zusammengerollten Segels, das er auf der Schulter trägt, sieht man den Fischer des zweiten Bildes. Beide Männer tragen typische Arbeitskleidung: Schirmmütze, kurze blaue Jacke und Hosen, die in hohen Stiefeln mit Stulpen stecken. Mit dem „Bootswerft in Stolpmünde“ bezeichneten Blatt, ausgeführt in perfekter Zeichentechnik, interessant durch die auch bei „Mühle bei Birkow“ gewählte Perspektive aus der Untersicht, wird dem Betrachter vor Augen geführt, wie es vor mehr als einem halben Jahrhundert am Kai von Stolpmünde zugeing.

Schon immer waren die Fischer- und Bauersfrauen fest in den Arbeitsprozess miteingespant. Eindrucksvoll spricht von

einem Leben harter Arbeit das Bild einer Bäuerin; Otto Priebe hat sie gemalt, bereit zum Weg auf dem Markt. Dem Gesicht ist anzusehen, dass ihr das Leben nichts geschenkt hat. Über straff gescheiteltem Haar trägt sie das schwarze Kopftuch, die typische Kopfbedeckung älterer Frauen vom Land; zu kurzer Jacke und langem Rock kommen Holzpantinen an den Füßen.

„Die letzte Kaschubin in Festtracht“ belegt, dass Otto Priebe auch als Kopist tätig gewesen ist. Das Original malte Cordula v. Prittwitz und Gaffron, geboren 1838, seit 1868 verheiratet mit Rudolf v. Bandemer, Gutsbesitzer auf Selesen. Dort hatte das Bild im Gutshaus seinen Platz. Bei der Kaschubin soll es sich um eine alte Frau aus Grossgarde gehandelt haben. Das 1870 gemalte Original und die im Vergleich erheblich schwächere Kopie Otto Priebe befinden sich beide in Besitz des Museum Pomorza Srodkowego.

Mit den in jüngster Zeit in deutschem Privatbesitz aufgetauchten Stilleben erschliesst sich eine neue Thematik in Otto Priebe's Werk; es ist besonders erfreulich, auf der Ausstellung zwei dieser Gemälde zeigen zu können. Wie berichtet wird, liess der Maler es sich gern angelegen sein, aus besonderem Anlass Verwandte mit einem Blumenstilleben zu erfreuen. Das Amaryllis-Stilleben war ein Geschenk zur Verlobung seiner Nichte Gerda Priebe 1928. Ein Stilleben mit Rosen, das verschollen ist, ähnlich dem hier ausgestellten, schenkte er seinem Neffen Kurt Priebe 1936 zur Hochzeit. Es ist interessant, den unterschiedlich angewandten Malstil zu vergleichen.

Aus der Literatur ist zu erfahren, dass Otto Priebe auch Wandgemälde geschaffen hat. Dort heisst es, dass er „... in letzter Zeit... für öffentliche Gebäude grössere Wandbilder nach

obrazy ściennie wykonane inną techniką, nie zachował się i nie wiadomo też, w jakich gmachach się znajdowały i co przedstawiały. Zasluguje to jednak na uwagę, ponieważ świadczy o rozległych możliwościach malarsko-technicznych Otto Priebego i że z jego sztuki - przypominając portrety honorowych obywateli w ratuszu - korzystały częstokroć czynniki oficjalne.

Otto Priebe stał się dość wcześnie w kręgach zainteresowanych Szupszczan znaną postacią, a to dzięki wystawom Miejskiego Stowarzyszenia Sztuki, zastąpionego póź niej przez Wschodniopomorską Wystawę Sztuki. Wraz z nim działali inni malarze i rysownicy ze Szupski i okolicy: Hans Winter, Rudolf Hardow, Margarete Neuss-Stubbe, Willi Hardt, Wilhelm Granzow, by wymienić chociaż niektórych. To, że jeszcze w roku 1933 mogli wystawić swoje ekspresjonistyczne obrazy potępieni przez władze Max Pechstein i Karl Schmidt-Rottluff należy uznać dla Szupski za nadzwyczajne wydarzenie. W tym samym roku wystawił Otto Priebe swoją martwą naturę „z łubinem” (Lupinen-Stilleben”) i „Nad molem” (An der Mole”); oba obrazy zaginęły i nie są znane nawet z reprodukcji - przeto wyjątkowo szczęśliwy przypadek ukazania Ottona Priebego jako malarza martwej natury (patrz wyżej). „Rybaków łodowi” („Eisfischer”) znaleźli duże uznanie podczas Wschodniopomorskiej Wystawy w lutym 1938 r. Podczas gdy w Szupsku można było obejrzeć obraz z dwiema postaciami rybaków przy pracy, pokazano drugą wersję, przedstawiającą grupki rybaków przy pracy na Wielkiej Niemieckiej Wystawie Sztuki w Monachium, trwającej od lipca do października 1938r. Otto Priebe był wielokrotnie reprezentowany na Wystawie Monachijskiej, znak, że jego twórczość była znana także poza granicami Pomorza. „Czyszczenie nasion na wietrze” („Samenreinigung im Wind”) i „Norwy siew” („Neue Saat”) wystawiono w 1940r., a „Odpoczywający rybacy” („Rastende Fischer”) w 1943r.; również i te obrazy zaginęły. „Czyszczenie nasion na wietrze”, znane z reprodukcji, zdradza, że Otto Priebe przychylił się do upodobań tych czasów.

Życie Ottona Priebego zakończyło się tragicznie. Bliższe

okoliczności nie są jasne. Prawdą jest, że w dniu 8 marca 1945 r., był to dzień zajęcia Szupski przez wojska sowieckie, został „zabrany”, a 28 marca „wywieziony do Grudziądza”. „Od tego czasu” tak podała jego siostra Martha Köhler Niemieckiemu Czerwonemu Krzyżowi w latach 60-tych, „nie było od niego, ani o nim żadnej wiadomości”.

Otto Priebe opisywany jest jako człowiek skromny, co wyraża także opisane na wstępie jego zdjęcie. Jako malarz i rysownik był mistrzem w swojej sztuce. Szupskowi i Szupszczanom, wczoraj jak i dzisiaj, pozostał dzieł a o nieocenionej wartości. To, że jego twórczość pokazana jest po raz pierwszy w 110-tą rocznicę jego urodzin, t.j. w 1996 r., na wystawie w Muzeum Pomorza Środkowego w Szupsku, jest jego późnym uhonorowaniem.

Szczególne podziękowania należą się prywatnym depozytariuszom z Polski i Niemiec, którzy z przyjemnością oddali do dyspozycji swoje obrazy.

Isabel Sellheim

heimischen Motiven" gemalt habe (Siegfried Gliewe, *Vom Schimmelfreiten in Ostpommern*, in: *Velshagen & Klasings Monatshefte*. Berlin Jg. 52, 1937). Es ist zu bedauern, dass von diesen Bildern, seien es Fresken, seien es Wandbilder in anderer Technik gewesen, zwei davon im früheren Arbeitsamt in der kleinen Auckerstrasse (Herbert Caspers, *Kunstleben in Ostpommern* (in: *Das Bollwerk* Jg. 8, Stettin 1937), nichts erhalten zu sein scheint, wie auch unbekannt ist, was sie darstellten. Bemerkenswert ist der Hinweis dennoch, weil er zeigt, wie weitgespannt Otto Priebe maltechnische Möglichkeiten waren und dass seine Kunst - erinnert sei an die Bildnisse der Ehrenbürger im Rathaus - auch von öffentlicher Seite wiederholt in Anspruch genommen worden sind.

Interessierten Stolper Kreisen war Otto Priebe schon früh durch Ausstellungen des Städtischen Kunstvereins, später abgelöst von der Ostpommerschen Kunstausstellung, bekannt geworden. Mit ihm waren Maler und Zeichner aus Stolz und dem Stolper Umkreis vertreten: Hans Winter, Rudolf Hardow, Margarete Neuss-Stubbe, Willi Hardt, Wilhelm Granzow, um einige zu nennen. Dass die wenig später von den Machthabern verfeimten Max Pechstein und Karl Schmidt-Rottluff noch 1933 hier ihre expressionistischen Bilder zeigten, muss für Stolz als ausserordentliches Ereignis bezeichnet werden. Von Otto Priebe waren im gleichen Jahr „Lupinen-Stilleben“ und „An der Mole“ ausgestellt; beide Bilder sind verschollen und auch in Abbildungen nicht bekannt - somit ein besonderer Glücksfall, Otto Priebe als Stillebenmaler gleichwohl zeigen zu können (s.o.). „Die Eisfischer“ fanden auf der Ostpommerschen Kunstausstellung im Februar 1938 viel Beachtung. Während in Stolz das zweifigurige Fischerbild zu sehen war, wurde die andere Fassung, Darstellung von Gruppen von Fischern bei ihrer Arbeit, von Juli bis Oktober 1938 auf der Grossen Deutschen Kunstausstellung in München gezeigt. Otto Priebe ist mehrfach auf der Münchener Ausstellung vertreten gewesen, ein Zeichen dafür, dass sein Werk auch über die Grenzen Pommerns hinaus nicht unbekannt geblieben ist. „Samen-

reinigung im Wind“ und „Neue Saat“ wurden 1940, „Rastende Fischer“ 1943 ausgestellt; auch diese Bilder sind verschollen. „Samenreinigung im Wind“, als Abbildung bekannt, verrät, dass Otto Priebe hier dem „von oben“ angeordneten Zeitgeschmack ein wenig entgegenkam.

Otto Priebe's Leben ging tragisch zu Ende. Die näheren Umstände sind unklar. Wahr ist, dass er am 8. März 1945, es war der Tag der Einnahme Stolz durch sowjetische Truppen, „abgeholt“ und am 28. März „nach Graudenz verladen“ wurde. „Seitdem“, so die Angaben seiner Schwester Martha Köhler an das Deutsche Rote Kreuz in den 60er Jahren, „gab es keine Nachricht von oder über ihn“.

Otto Priebe wird als bescheidener Mensch geschildert, ein Eindruck, den auch das eingangs beschriebene Foto vermittelt. Als Maler und Zeichner war er ein Meister seiner Kunst. Stolz und den Stolpern, gestern wie heute, hat er ein Werk von unschätzbarem Wert hinterlassen. Dass sein Werk im Jahr der 110. Wiederkehr seines Geburtstages 1996 im Museum Pomorza Srodkowego in Stolz zum erstenmal mit einer eigenen Ausstellung gezeigt und gewürdigt wird, kommt einer späten Ehrung gleich.

Den privaten Leihgebern in Polen und Deutschland, die für diesen Anlass bereitwillig ihre Bilder zur Verfügung gestellt haben, gilt besonderer Dank.

Isabel Sellheim

Literatur

- Adressbücher der Stadt Stolp in Pommern. 1920, 1925, 1934, 1938.
- Nikolaus v. Lyncker, Die Blücherstuben in Stolp, in: Stolp in Pommern. Hrsg. von Oskar Eulitz. Stolp 1926.
- Stolp in Pommern. Bearb. von Ernst Weegmann. Berlin 1928.
- Deutsches Kunsthandbuch. Bd.2. Berlin 1930.
- Thieme-Becker, Allgemeines Lexikon der Bildenden Künstler. Bd. 27. Leipzig 1933.
- Karl Paetow, Entwurf zu einer Stolpischen Kunstgeschichte, in: Unser Pommerland. Jg.18.H.1/2. Stettin 1933.
- Otto Laudan, Die Geschichte des Stephanplatzes in Stolp. Stolp 1934.
- Herbert Caspers, Kunstleben in Ostpommern, in: Das Bollwerk. Jg.8. Stettin 1937.
- Wilhelm Eisermann, Aus Pommerns alter Zeit. 5.Aufl. Gollnow 1937.
- Siegfried Gliewe, Vom Schimmelreiten in Ostpommern, in: Velhagen & Klasing's Monatshefte. Jg. 52. Berlin 1937/38.
- Peter Breuer, Münchner Künstlerköpfe. München 1937.
- Katalog München 1938, 1940, 1943.
- Velhagen & Klasing's Monatshefte. Jg. 53. Berlin 1939.
- Hans Hartkopf, Marksteine der deutschen Stadt Stolp in Pommern. Anfang: Liste der Einwohner, die im Jahr 1945 ... verstorben sind. Kitzingen 1952.
- Johannes Bade: Das Stolper Kulturleben, in: Stolper Heimatblatt. Jg.7. Lübeck 1954.
- Lies Vincke, Der Kunstverein, in: Stolper Heimatblatt. Jg.7. Lübeck 1954.
- Hans Vollmer, Allgemeines Lexikon der Bildenden Künstler des XX. Jahrhunderts. Bd. 3. Leipzig 1956.
- E. Bénézit, Dictionaire des peintres ... Tome 8. Paris 1976.
- Der Kreis Schlarwe. Bd.1. Hrsg. von Manfred Vollack. Husum 1980.
- Hans Heyn, Süddeutsche Malerei aus dem bayerischen Hochland. Rosenheim 1980.
- Bruckmanns Lexikon der Münchner Künstler. Bd.2. München 1982.
- Karl-Heinz Pagel, Der Landkreis Stolp in Pommern. Lübeck 1989.

Ślupsk nazywany przez mieszkańców Pomorza „małym Paryżem” (1) dopiero w XIX wieku uzyskał większe znaczenie jako stolica powiatu ziemskiego w prowincji pomorskiej. W 1918 roku miasto liczyło 34434 mieszkańców, których liczba w 1920 wzrosła do 41502 (2).

W mieście będącym dość znaczącym choć peryferyjnym i prowincjonalnym ośrodkiem kulturalnym działały społeczne towarzystwa i stowarzyszenia miłośników teatru, muzyki, literatury, sztuki, historii i archeologii. Skupiały one mieszkańców miasta przeważnie amatorów, którzy interesowali się określoną tematyką. I tak np. Gesellschaft für Pommersche Geschichte und Altertumskunde inspirowało badania regionalne, których rezultaty publikowano m.in. w „Ostpommersche Heimat”. W 1919 roku dr Bannier, lekarz i kolekcjoner założył Miejskie Stowarzyszenie Sztuki, które m.in. organizowało wystawy sztuki oraz wyjazdy w celu poznawania okolicznych zabytków.

Dzięki powstaniu Verein für Heimatkunde Hinterpommerns w 1906 r., prowadzącego zbieractwo pamiątek regionalnych i miejskich, jesienią 1924 roku można było w Nowej Bramie otworzyć Heimatmuseum (3). Wiele zabytków, które wtedy pozyskano do zbiorów przetrwało zawieruchę wojenną i dało początek kolekcjom Muzeum Pomorza Środkowego w Ślupsku (4). Przez wiele lat czyniono próby wyznaczenia dziedzictwa kulturowego tej ziemi.

Zmiana orientacji politycznej stworzyła nowe możliwości kontaktów i wymianę wiadomości dotyczących historii i sztuki Pomorza; przykładem jest zorganizowana przez nasze muzeum wystawa twórczości Otto Oriebe, malarza urodzonego w Sławnie w 1886 roku, a przez wiele lat mieszkającego w Ślupsku.

Pomysł tego przedsięwzięcia powstał w 1994 roku kiedy to dawna mieszkanka Ślupska pani Isabel Sellheim zwróciła się do Muzeum Pomorza Środkowego w Ślupsku z zapytaniem, czy w zbiorach muzealnych znajdują się prace tego malarza. Okazało się wtedy, że w muzeum jest ich 15 i znanych jest jeszcze kilka będących w posiadaniu osób prywatnych.

Kwerenda przeprowadzona w muzeach polskich i niemieckich nie przyniosła spodziewanych efektów. Jedynie Muzeum - Zamek Książąt Pomorskich w Darłowie posiada akwarele przedstawiającą „Rybaka”, a kilkanaście prac (obrazy olejne, grafiki i rysunki) Otto Priebe znajduje się w Archivum Stolper Stube w Bonn oraz u osób prywatnych na terenie Niemiec.

Po zamieszczeniu w prasie bońskiej notatek o odbiorze przez autorkę prac Otto Priebe ze Stolper Stube w Bonn (5) okazało się że żyją dwaj bratankowie artysty, synowie jego brata Wilhelma Priebe (1882-1960), Kurt i Günter, z którymi skontaktowała się pani I. Sellheim i otrzymała od Nich fotografie rodzeństwa Priebe wraz z interesującymi informacjami.

Aktualnie w zbiorach Muzeum Pomorza Środkowego w Ślupsku przechowywanych jest 19 dzieł artysty, w tym w Dziale Historyczno-Artystycznym -13, w Dziale Etnograficznym - 6 z czego 4 na ekspozycji stałej (6). Muzealna kolekcja powstawała latami, część obiektów pochodzi ze zbiorów dawnych Muzeum Regionalnego w Ślupsku, większość jednak została zakupiona z różnych źródeł. Np. w 1971 r. jedna z mieszkanek Ślupska zaoferowała do zakupu dość zniszczony obraz przedstawiający las sosnowy z kwitnącymi na jego skraju fubinami i przejeżdżającym pociągiem podpisany O. Priebe (7). Kilka lat później zaproponowano muzeum zakup portretu mężczyzny z orderami na piersi i ciekawym fonicznym sygno-

Slupsk, von den Einwohnern von Pommern „Klein-Paris“ genannt (1), hat erst im XIX. Jh. als Hauptstadt des Landkreises der Provinz Pommern an grösserem Ansehen gewonnen. 1918 hatte die Stadt 34434 Einwohner, 1920 bereits 41502 (2).

In der Stadt, die ein ziemlich bedeutendes, obwohl peripherische und provinzielles Kulturzentrum war, waren Gesellschaften und Verbände der Theater-, Musik-, Literatur-, Kunst-, Geschichte- und Archäologiefreunde tätig. Sie sammelten Stadteinwohner, vor allem Amateure, die für bestimmte Probleme sich interessierten. Und so z.B. Gesellschaft für Pommersche Geschichte und Altertumskunde regte zu regionalen Forschungen an und die Ergebnisse wurden dann u.a. in „Ostpommerschen Heimat“ veröffentlicht. Im Jahre 1919 gründete Dr. Bannier, Arzt und Sammler, den Städtischen Kunstverein, der u.a. Kunstausstellungen und Ausflüge veranstaltete, um die in der Umgebung liegenden Sehenswürdigkeiten kennenzulernen. Dank der Gründung des Vereins für Heimatkunde Hinterpommerns im Jahre 1906, der sich mit dem Sammeln regionaler Andenken beschäftigte, konnte man im Herbst 1924 im Neuen Tor das Heimatmuseum (3) öffnen. Viele Altertümlichkeiten, die man damals zu den Sammlungen gewonnen hatte, überstanden den Krieg und bildeten den Anfang zur Sammlungen des Mittelpommerschen Museums in Slupsk (4). Viele Jahre lang war man bemüht, das kulturelle Erbe aus dem Gedächtnis zu streichen. Nach der Änderung der politischen Einstellung sind Möglichkeiten entstanden zur Zusammenarbeit und dem Austausch im Bereich der Geschichte und Kunst Pommerns; Beispiel dafür ist die durch unser Museum veranstaltete Ausstellung der Werke von Otto Priebe, dem in Starvo 1886 geborenen Maler, der jahrelang in Slupsk wohnte. Unmittelbar

hat Frau Isabel Sellheim die einst in Slupsk wohnte, dazu beigetragen, als sie 1994 im Mittelpommerschen Museum in Slupsk sich erkundigen wollte, ob in den Sammlungen sich auch Werke dieses Malers befinden. Da zeigte sich, dass das Museum 15 Werke besitzt, und ausserdem befinden sich einige im privaten Besitz. Die Rundfrage in anderen polnischen und deutschen Museen war fast erfolglos, nur das Museum-Schloss der Pommerschen Herzöge - in Darfovo ist im Besitz einer Aquarelle, die den „Fischer“ darstellt und einige Werke (Ölbilder, Graphiken und Zeichnungen) von Otto Priebe befinden sich im Archiv der Stolper Stube in Bonn sowie im Besitz privater Personen in Deutschland.

Als in der Bonner Presse stand, dass die Autorin aus der Stolper Stube in Bonn Werke von Otto Priebe (5) geliehen hatte, zeigte sich, dass zwei Neffen des Künstlers, Kurt und Günter, Söhne seines Bruders Wilhelm Priebe (1882-1960), leben; Frau Sellheim hat sich dann mit ihnen in Verbindung gesetzt und erhielt von ihnen Aufnahmen der Geschwister von Priebe sowie interessante Information. Aktuell befinden sich in den Sammlungen des Mittelpommerschen Museums in Slupsk 19 Werke dieses Künstlers, davon 4 in der ständigen Ausstellung (6). Die museale Sammlung entstand jahrelang, ein Teil der Objekte stammt aus den Sammlungen des Heimatmuseums in Slupsk, die meisten jedoch wurden aus verschiedenen Quellen erworben. Z.B. 1971 bot eine Einwohnerin von Slupsk ein Bild zum Verkauf an, das den Kiefernwald mit blühendem am Waldrand Lupin und den vorbeifahrenden Zug darstellte; Unterschrift O. Priebe (7). Ein paar Jahre später wurde dem Museum zum Verkauf das Porträt eines Mannes mit einem Orden an der Brust und einer interessanten Kette, mit dem Signum O. Priebe 1925 versehen,

wany O. Priebe 1925(8). Łańcuch, insygnium władzy miejskiej znajdował się już w muzealnych zbiorach(9) a sportretowany mężczyzna okazał się byłym burmistrzem miasta - Wernerem Zielke. Nabyliśmy również z jednego z antykwariatów interesujący pejzaż miejski przedstawiający fragment obecnej ulicy 9-Marca datowany 1928(10) oraz bardzo różniący się sposobem malowania od obrazów już posiadanych pejzaż z łodziami(11). W 1995 r. zbiory wzbogaciły się o 4 grafiki przedstawiające widoki miasta uważane dotąd za zaginione(12).

Dotarcie do informacji o życiu i działalności Otto Priebe napotykało na pewne trudności. Podstawową czynnością było sprawdzenie czy nazwisko artysty figuruje w leksykonach twórców. W „Thieme-Beckerze” znajduje się kilkunasto wyrazowa notka: Priebe Otto, malarz i grafik w Słupsku, ur. 5.9.1886 w Sławnie, stud. w Monachium (Gröber) podróże: Włochy, Ryga, Paryż(13).

Wymieniają jego nazwisko i inne leksykony artystów(14).

W wydany w 1926 r. przewodniku po Słupsku i okolicy opracowanym przez Oskara Eulitza reprodukowano są dwie prace Otto Priebego tzw. Baszta Czarownic (rys. węglem) i Stare domy nad groblą (olej). W rozdziale pt. „Znani Słupszczanie” wymienieni wśród innych znakomitości są również malarze: W. Arnold, E. Edel, O. Freundslich, O. v. Kameke, ale niestety nie występuje tutaj nazwisko Priebe. Natomiast w ogłoszeniu reklamującym antykwariat Oskara Eulitza znajduje się następująca pozycja: Priebe H. Der Hexenturm in Stolp, Kohle-zeichnung 36 x 59, 60, -M. Powstaje pytanie, czy to błąd drukarski zamienił O na H, czy też może brat Hugo oferował do sprzedaży rysunek Otto? Zastanawiające jednak jest dlaczego autor przewodnika

nie wymienił nazwiska Priebego wśród słupskich malarzy, pomimo zamieszczenia reprodukcji jego prac jako ilustracji w tym opracowaniu: może powodem był fakt innego miejsca urodzenia niż Słupsk. W 1926, w roku wydania przewodnika Otto Priebe był znanym w mieście twórcą, gdyż już w 1925 roku namalował 7 portretów honorowych i zasłużonych obywateli miasta Słupska, które zdobiły salę wieżową ratusza(15).

Reprodukcje grafik Otto Priebego zamieszczano w czasopismach ukazujących się na Pomorzu jak np. w Unser Pommerland(16). Nazwisko artysty odnajdujemy w książkach adresowych miasta Słupska: Priebe Otto Kunstmaler(17).

Reprodukcje rycin O. Priebego pt. „Kościół Mariacki w Słupsku” i „Przejazd husarów pod Norwą Bramą w Słupsku” wykorzystał Karl-Heinz Pagel w swojej pracy o Słupsku(18). W opracowaniu tegoż autora o powiecie słupskim w dziale kultura znajdujemy wzmiankę działalności Otto Priebego i reprodukcję zaginionej pracy „Eisfischer”(19).

Pomimo nielicznych wzmianek w literaturze Otto Priebe był postacią znaną i cenioną w mieście. Przypuszczenie to potwierdza zachowany rysunek sygnowany H. J. Jensen (?) z nastę-

pującym podpisem: Słupski malarz Otto Priebe rysujący Bramę Młyńską w Słupsku (20). Z przekazów ustnych wiadomo o istniejącym zwyczaju obdarowywania się w kregach rodzinnych i przyjacielskich pracami artysty(21). Obecnie prezentowany przegląd „dzieł wszystkich” Otto Priebego jest pierwszą monograficzną wystawą prac tego malarza. Mimo iż około 25 lat mieszkał w Słupsku i tu tworzył nie doczekał się wystawy indywidualnej. Otto Priebe brał udział w odbywających się w mieście wystawach sztuki (organizowanych przez Miejskie Stowarzyszenie Sztuki(40) wspólnie z innymi działającymi

angeboten. (8) Die Kette, Symbol der Macht und Würde, war schon in den musealen Sammlungen und der Mann auf dem Porträt war der Bürgermeister der Stadt - Werner Zielke. In einem Antiquariat ist es uns gelungen, eine Landschaftsmalerei zu kaufen, die den Stadtteil in der gegenwärtigen 9-Marca-Str., 1928 datiert, darstellt sowie ein Bild mit Booten, das sich in der Art des Malens von den anderen unterscheidet (11). 1995 hat sich die Sammlung um 4 Graphiken mit Stadtansichten bereichert (12).

Es gab gewisse Schwierigkeiten, Information über das Leben und das Schaffen von Otto Priebe zu erlangen. Vor allem wurde geprüft, ob sein Name im Künstlerlexikon auftritt. In „Thieme-Becker“ steht die kurze Notiz: Priebe Otto, Maler und Graphiker in Stolp, geb. 5.9.1886 in Schlarwe, stud. in München (Gröber), Reisen: Italien, Riga, Paris (13). Auch andere Lexikons erwähnen seinen Namen (14). In dem 1926 herausgegebenen Stadtführer von Stolp und Umgebung, bearbeitet von Oskar Eulitz, befinden sich zwei Reproduktionen von Otto Priebe's Werken, sog. Hexenturm (Kohlenzeichnung) und Alte Häuser am Wall (Öl). In dem Kapitel „Bekannte Stolper“ werden unter anderen berühmten Personen auch Maler erwähnt: W. Arnold, E. Edel, O. Freundlich, O. v. Kameke, aber leider tritt der Name Priebe nicht auf. Dagegen in der Anzeige über das Antiquariat von Oskar Eulitz findet man folgende Position: Priebe H. Der Hexenturm in Stolp, Kohlenzeichnung 36 x 59, 60,-M. Es entsteht die Frage, ob es ein Druckfehler ist, H anstatt O, oder wollte der Bruder Hugo Ottos Zeichnung verkaufen? Zu bedenken ist jedoch, warum der Autor des Stadtführers unter den anderen Namen der Maler den Namen Priebe nicht erwähnt hatte, obwohl er die Reproduktionen als

Illustration einrückte; vielleicht deswegen, dass Priebe nicht in Slupsk geboren wurde. 1926, das Jahr der Herausgabe des Stadtführers, war Otto Priebe in der Stadt als Künstler bekannt, denn bereits im Jahre 1925 malte er schon 7 Porträts der Ehrenbürger der Stadt Slupsk, die den Turmsaal des Rathauses schmückten (15).

Reproduktionen der Graphiken von Otto Priebe erschienen in den in Pommern herausgegebenen Zeitschriften wie z.B. Unser Pommerland (16). Den Namen des Künstlers finden wir in den Adressbüchern der Stadt Slupsk: Priebe Otto Kunstmaler (17). Die Reproduktionen der Zeichnungen von O. Priebe „Marien-

kirche in Stolp“ und „Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor“ nützte Karl-Heinz Pagel in seiner Arbeit über Slupsk aus (18). In der Bearbeitung dieses Autors über den Kreis Slupsk finden wir im Kapitel Kultur die Erwähnung über das Schaffen von Otto Priebe und die Reproduktion der verlorengegangenen Arbeit „Eisfischer“ (19).

Trotz der unzähligen Erwähnungen in der Literatur war Otto Priebe eine bekannte und geschätzte Person in der Stadt. Das beweist die erhaltene Zeichnung, unterschrieben von H. J. Jensen

(?) mit folgender Unterschrift: Stolper Maler, Otto Priebe, malt das Mühlentor in Stolp (20). Aus den mündlichen Überlieferungen ist bekannt, dass es üblich war, im Familien- und Freundeskreis Geschenke von Werken Otto Priebe's zu überreichen (21).

Gegenwärtig ist die vorgestellte Übersicht „aller Werke“ von Otto Priebe die erste monographische Ausstellung der Werke dieses Kunstmalers. Obwohl er gegen 25 Jahre in dieser Stadt lebte und schuf, erlebte er keine individuelle Ausstellung. Otto Priebe hat an Kunstausstellungen gemeinsam mit anderen

tutaj artystami jak: Rudolf Hardow, Hans Winter, Margarete Neuss-Stubbe, Willi Hardt, Wilhelm Granzow. Jako członek Miejskiego Stowarzyszenia Sztuki brał czynny udział w jego pracach m.in. poprzez utrwalanie na płótnie i papierze zabytków miasta.

W latach 20-tych i 30-tych w Łebie i w Rowach odbywały się plenery malarskie, których inicjatorem był Max Pechstein. Brał w nich udział nie tylko malarze miejscowi, oprócz wymienionych wcześniej niej jeszcze Walter Zuchors, Heinrich Otto, Paul Kulsfuss, Willi Koch, Hans Lietz ale i wielu artystów z innych ośrodków jak Karl Schmidt-Rottluff z Berlina, Ewald Mataré z Düsseldorfu, George Grosz z Berlina. Otto Priebe również uczestniczył w działalności „Kolonii malarzy” na pomorskim wybrzeżu.

Jako jedyny z malarzy pomorskich brał udział w wielkich wystawach sztuki odbywających się w Monachium w latach 1938, 1940, 1943(22).

Niestety obrazy Priebego prezentowane na tych ekspozycjach zaginęły.

Na prezentowanej pierwszej wystawie monograficznej Otto Priebego zgromadzone dzieła prezentują wszystkie techniki artystyczne uprawiane przez artystę - malarstwo olejne, akwarele, pastele, grafiki i rysunki. Prace te oddają zainteresowania artysty krainą, miastem, ludźmi, wśród których upływało mu życie.

Otto Priebe zajmował się zarówno portretowaniem notabli, członków rodziny jak również zwykłych, prostych ludzi zajętych pracą. Interesowały go krajobrazy pomorskiej ziemi oraz widoki i zabytki miasta, które z upodobaniem rysował i utrzymywał dla potomnych. Otto Priebe nie należy do artystów, których dzieła są rozpoznawalne na pierwszy rzut oka. Jego prace w zależności od czasu, w którym powstawały i od

przedstawianego tematu są różne.

Postawić więc można pytanie czy Priebe był tak dobrym malarzem z tak bogatą intencją artystyczną czy też dobrym naśladowcą i te różnice formalne wynikają z podpatrywania czy wzorowania się na twórczości innych artystów lub też są wynikiem własnych doświadczeń i przemyśleń? Bardziej jednolita wydaje się twórczość graficzna, ale być może to sama technika narzuca pewien rodzaj „porównalności elementów”.

Duże luki informacyjno-biograficzne powodują problemy związane z usystematyzowaniem chronologicznym istniejących prac. Jednakże kilka obrazów i grafik jest datowanych przez

artystę i na tej porównawczej podstawie można przedstawić próbę datowania jego twórczości.

Zgromadzone na wystawie portrety nawiązują do dobrych tradycji malarstwa akademickiego. Oddają realistycznie przedstawione elementy ubiorów, szczególnie anatomiczne ale również cechy charakteru portretowanych. Szczególnie uwaga ta dotyczy portretów Wernera Zielke(23) i Maksymiliana Feige(24), pierwszy siebie, znanych obywateli miasta, dumnych ze swoich osiągnięć.

Zachowane portrety brata Hugo Priebe i jego żony Almy pełne są ciepła i subtelności, więzi łączące artystę i modeli musiały być bardzo bliskie. Jako okres powstawania portretów prezentowanych na wystawie można przyjąć lata około 1920 do 1926. Natomiast pierwszy trudności w datowaniu przysparza studium portretowe młodego chłopaka o cechach Potudniowca - Włocha lub Cygana, spowodowane są one wątpliwośćiami w odczytaniu sygnatury - O. Priebe O3 (?). O. Priebe wykonane jest farbą czerwono-pomarańczową zaś O3 (?) - farbą czerwoną. Swoje dzieła sygnował artysta różnie: Otto Priebe, O. Priebe lub Priebe. W wypadku daty używał

Künstlern (40), wie: Rudolf Hardow, Hans Winter, Margarete Neuss-Stubbe, Willi Hardt, Wilhelm Granzow teilgenommen. Als Mitglied des Städtischen Kunstvereins nahm er regen Anteil an seinen Arbeiten, u.a. durch Aufzeichnen auf Leinwand und Papier die Sehenswürdigkeiten der Stadt.

In den 20-er und 30-er Jahren fanden in Leba und Rorwy Plaine statt, deren Veranstalter Max Pechstein war. Es haben nicht nur hiesige Maler daran teilgenommen, sondern neben den bereits erwähnten noch Walter Zuchors, Heinrich Otto, Paul Kulfuss, Willi Koch, Hans Lietz, aber auch viele Künstler aus anderen Zentren, wie Karl Schmidt-Rottluff aus Berlin, Ervald Mataré aus Düsseldorf, George Grosz aus Berlin. Otto Priebe nahm auch an der Tätigkeit der „Malerkolonie“ an der pommerschen Küste teil. Als einziger der pommerschen Kunstmaler nahm er an der grossen Kunstausstellung in München in den Jahren 1938, 1940, 1943 teil (22). Leider sind die auf dieser Ausstellung representierten Bilder von Priebe verlorengegangen.

Auf der ersten monographischen Ausstellung, Werke von Otto Priebe vertreten alle von dem Künstler angewandten Malertechniken - Öl -, Landschafts-, Aquarell- und Pastellmalerei sowie Graphiken und Zeichnungen. Diese Werke widerspiegeln sein Interesse für die Landschaft, die Stadt und die Menschen, wo er sein Leben verbrachte. Otto Priebe porträtierte nicht nur die Notablen, sondern auch Familienmitglieder und einfache, mit Arbeit beschäftigte Menschen. Ihn interessierten pommersche Landschaften sowie Ansichten und Denkmäler der Stadt, die er mit Vorliebe malte und für die Nachkommen verewigte. Otto Priebe gehört nicht zu denjenigen Künstlern, deren Werke auf den ersten Blick erkennbar sind. Seine Arbeiten sind verschieden, abhängig von der Zeit ihres

Entstehens und von dem vorgestellten Thema. Es entsteht die Frage, ob Priebe so ein guter Maler mit so reicher Invention war, oder auch ein guter Nachahmer und, ob auf die Form bezüglich, Unterschiede aus der Beobachtung oder dem Nachbilden des Kunstschaffens anderer Künstler hervorgehen oder ob sie das Ergebnis eigener Erfahrung und Erwägung sind? Die Graphiken scheinen mehr gleichartig zu sein, aber vielleicht die Technik selbst zwingt gewisse Art „Wiederholung der Elemente“ auf.

Grosse biographische Lücken erschweren die chronologische Systematisierung seiner Werke. Jedoch einige Bilder und Graphiken hat der Künstler mit dem Datum versehen und auf dieser vergleichenden Grundlage kann man versuchen, sein Kunstschaffen zu datieren. Die Porträtmalerei von Priebe knüpft an die gute Tradition der akademischen Malerei an. Naturgetreu sind die Kleiderstücke, die anatomischen Einzelheiten, aber auch die Charaktereigenschaften der Porträtierten dargestellt. Das betrifft besonders das Porträt von Werner Zielke (23) und Maximilian Feige (24), der Selbstbewussten, bekannten, stolz auf ihre Errungenschaften, Ehrenbürger der

Stadt. Die erhaltenen Bildnisse Priebes Bruders, Hugo und seiner Frau Alma sind voller inneren Wärme und Zartheit, die Bande zwischen dem Künstler und den Modellen mussten sehr nah sein. Man kann annehmen, dass die ausgestellten Porträts in den Jahren 1920 bis 1926 entstanden sind. Dagegen stösst man auf gewisse Schwierigkeiten beim Datieren des Porträts eines jungen Knaben, dem Italiener oder Zigeuner ähnlich, weil es beim Ablesen der Signatur O Priebe 03 (?) Zweifel gibt. O Priebe ist in rot-orange Farbe, 03 (?) dagegen in roter. Der Künstler unterzeichnete seine Werke verschieden: Otto Priebe,

zarwsze pełnego roku np. 1920, nigdy nie stosował samej końcówki. Gdyby przyjąć, że obraz został sygnowany datą 1903, to Prieb miałby wówczas 17 lat i właściwie jako uzdolniony plastycznie młody człowiek mógłby taki obraz namalować. Jednakże skąd wziął modela? a może kopiował obraz innego artysty? Można również postawić hipotezę, że portret młodego Południowca pochodzi z czasów podróży artysty do Włoch(25).

Jeszcze jeden portret na wystawie różni się od wcześniej wymienianych, jest to graficzne przedstawienie twarzy mężczyzny steranego życiem, ale mimo to emanującego vitalnością.

Portret ten uznać można za pracę ekspresjonistyczną Otto Priebego i być może datować na okres jego kontaktów z Maxem Pechsteinem(26).

Drugą grupą prac wyróżniającą się na wystawie są pejzaże.

Wydaje się, że do najbardziej interesujących ze względów formalnych należy obraz „Sosny i łubiny” przedstawiający fragment pomorskiego krajobrazu(27). Reprodukację tej pracy wybrano jako motyw wiodący druków towarzyszących wystawie: zaproszenia, okładki katalogu, plakatu. Pochodzący ze zbiorów prywatnych „Pejzaż zimowy” pełen jest realistycznej poetyki, oddaje piękno ziemi pomorskiej zimą(28). W tych dwóch dziełach artysta wykorzystał osiągnięcia malarstwa impresjonistycznego.

Bardzo ciekawa, utrzymana w romantyczno-nostalgicznym nastroju jesienno-nokturmu jest akwarela „Pejzaż miejski z ratuszem” zakupiona dla Heimatmuseum na wystawie sztuki w 1936 r. (29). Zupełnie różne od wcześniej omówionych są „Białe wydmy” wykonane techniką pastelową, z kształtowanymi liniami i barwą odzworowaniem krajobrazu nadmorskiego(30).

Bardzo interesująco zakomponowana jest akwarela ze zbiorów prywatnych pt. „Widok z jeziora na kościół w Gardnie Wielkiej”(31). Ten sam motyw powtarza nieco słabszy obraz olejny(32).

Nie sygnowana akwarela „Kościół Mariacki w Słupsku” została uznana za pracę Otto Priebego na podstawie porównania z grafiką artysty przedstawiającą ten sam, identyczny motyw(33). Ryciny wykonane głównie techniką akwaforty w większości przedstawiają widoki miasta. Pochodzący ze zbiorów prywatnych, „Zimowy dzień w Słupsku” ze znakomicie użytymi walorami czerni i bieli oddającymi nastrój tego dnia, powtarza ujęcie Bramy Młyńskiej, znane nam z rysunku H. J. Jensena (?) (34).

Zabytki i interesujące artystę fragmenty starego miasta są również tematami przypisywanych mu rysunków(35).

Oddzielną ze względów formalnych grupę stanowią prace przedstawiające kutry w porcie, kutry żaglowe na brzegu, pejzaże z łodziami żaglowymi niezwykle sugestywne poprzez impastowy sposób nakładania farby i uzyskane dzięki temu wrażenie impresjonistyczne. Widoki tego typu często spotykał artysta w czasie pobytów

w plenerze na wybrzeżu morskim i znakomicie je uwiecznił. Większość z tych prac pochodzi ze zbiorów prywatnych właścicieli polskich i niemieckich(36).

I wreszcie zespół obiektów, który można określić jako „etnograficzny”. Zaliczam tutaj przedstawienia rybaków, kopie obrazu „Ostatnia Słowinka w stroju żałobnym”, pochód przebieranców, oraz bramę wjazdową do gospodarstwa w Zajączkowie(37). Obrazy te powstały dzięki współpracy z Muzeum Regionalnym, być może na jego zlecenie i czas ich powstania można określić na ok. 1936-1939.

O. Priebe oder Priebe. Was das Datum anbetrifft, gebrauchte er immer das volle Jahr, z.B. 1920 und nie allein die Endung. Wenn man annehmen würde, dass das Bild 1903 datiert ist, wäre Priebe damals 17 Jahre alt und als künstlerisch begabter junger Mann könnte er eigentlich das Bild malen. Jedoch woher so ein Modell? oder nahmte er das Bild eines anderen Malers nach? Man könnte auch die Hypothese aufstellen, dass das Bildnis des jungen Südländers aus den Zeiten Priebes Reise nach Italien stammt (25).

Noch ein Porträt in der Ausstellung unterscheidet sich von den bereit erwähnten, das ist graphische Darstellung eines Männergesichts, lebensmüde, aber trotzdem Vitalität ausstrahlend. Dieses Porträt kann als expressionistische Arbeit von Otto Priebe angesehen werden und wohl aus der Zeit, als er mit Max Pechstein im Kontakt stand, stammen (26).

Eine zweite, von anderen sich in der Ausstellung unterscheidende Gruppe ist die Landschaftsmalerei. Auf die Form bezüglich gehört zu den interessantesten das Bild „Kiefern und Lupinen“, das ein Fragment der pommerschen Landschaft darstellt (27). Seine Reproduktion wurde als leitendes Motiv für alle Druckschriften für diese Ausstellung gewählt: Einladungen, Katalogumschläge, Poster. Aus der privaten Sammlung stammende „Winterlandschaft“ ist voller realistischer Poetik, widerspiegelt den Reiz der pommerschen Erde im Winter (28). In diesen zwei Werken hat der Künstler die Errungenschaften der impressionistischen Malerei ausgenutzt. Sehr erregend, in romantisch-nostalgischer Stimmung des herbstlichen Nocturne ist die Aquarelle „Stadtlandschaft mit dem Rathaus“, die für das Heimatmuseum auf der Kunstausstellung im Jahre 1936 (29) gekauft wurde. Ganz anders, als die vorher besprochenen Bilder ist die

Pastellmalerei „Weisse Dünen“ mit linearer und farbiger Abbildung der Küstenlandschaft (30).

Sehr interessant ausgefüllt ist die Aquarelle aus privater Sammlung „Aussicht vom See auf die Kirche in Gross Garde“ (31). Die nicht unterzeichnete Aquarelle „Marienkirche in Stolp“ wurde als Werk von Otto Priebe aufgrund der Vergleichung mit der Graphik des Künstlers vom gleichen Motiv anerkannt (33). Zeichnungen, meistens bei Gebrauch der Kupferstichtchnik stellen vor allem Stadtansichten dar. Aus privater Sammlung stammendes Bild „Ein Wintertag in Stolp“, bei Gebrauch von schwarz und weiss, drückt die Stimmung an diesem Tag aus, es wird die Erfassung des Mühlentors wiederholt, was wir schon von der Zeichnung von H. Jensen (?) kennen (34).

Altertümer und den Künstler interessierende Altstadtfragmente sind auch Themen ihm zugeschriebenen Zeichnungen (35).

In einer anderen Gruppe der Werke befasst sich Priebe mit der Seelandschaft: Kutter im Hafen, Segelkutter am Ufer, Landschaften mit Segelbooten. Den impressionistischen Eindruck erlangt er dank dem dicken Auftragen von Farben. Solche Aussichten traf der

Künstler während seines Aufenthalts an der Meeresküste an und verstand sie vortrefflich zu verewigen. Die meisten dieser Bilder befinden sich in privaten polnischen und deutschen Sammlungen (36).

Und schliesslich ein Komplex von Werken, die man als „ethnographisch“ bezeichnen kann. In diese Kategorie reihe ich die dargestellten Fischer, die Kopie des Bildes „Die letzte Kaschubin in einer Festkleidung“, „Pommerscher Schimmelreiter“ sowie ein Hoftor in Sanskowitz (37). Diese Bilder entstanden dank der Zusammenarbeit mit dem Heimatmuseum,

Znalazły się też na wystawie obrazy „dekoracyjne”, które stanowiłyby ciekawy element wyposażenia wnętrza mieszkającego - kwiaty. Te dwie martwe natury - amaryllisy i róże zupełnie odmiennie malowane stanowią przykład różnego traktowania formalnego przez artystę podobnego tematu (38).

Niestety nie zachowały się obrazy wystawiane przez artystę na wystawach w Monachium pochodzące z lat 1938-1943, znane tylko z reprodukcji, reprezentujące jednak zupełnie inny od znanych nam prac sposób przedstawiania rzeczywistości jakby podporządkowany ówczesnie przyjętym wzorcom.

Zabrakło na wystawie znanego portretu marszałka polnego v. Blüchera oraz dwóch grafik ze zbiorów prywatnych Niemców, które przedstawiają motywy identyczne z pochodzącymi z polskich kolekcji (39).

Prezentowana obecnie wystawa monograficzna pozwoli poznać mało znanego lub nieznanego zupełnie artystę pomorskiego Otto Priebego. Daje też możliwość obejrzenia i porównania wszystkich jego prac jakie udało się zgromadzić.

Podczas analizy jego obrazów uderzającym wrażeniem jest wrażliwość artysty w podejściu do określonego tematu, wydaje się być on urzeczony tym co go otacza, z równym pietyzmem maluje osoby, pejzaże, zabytki miasta i kwiaty.

Być może wystawa ta przyczyni się do odkrycia jeszcze nieznanymi organizatorom prac odznaczającego się bogatym wnętrzem artystycznym skromnego człowieka - Otto Priebego.

Na zakończenie pragnę podziękować wszystkim osobom, które przyczyniły się do powstawania tej ekspozycji, przede wszystkim właścicielom obrazów, grafik i rysunków z Polski i Niemiec, gdyż bez ich dobrej woli nie byłoby możliwości jej zorganizowania.

Alicja Konarska

Przypisy

- 1) Christian Graf von Krockow, *Czas kobiet*, wyd. CDN, W-wa 1990, s. 111
- 2) Dzieje Słupska, J. Lindmajer, T. Machura, J. Spors, B. Wachowiak, Słupsk 1986, Bibl. Słupska s. 199, s. 214, s. 242 Historia Słupska, prac. zb. red. St. Gierszewskiego, Wyd. Poznańskie 1981, s. 263-264, s. 331
- 3) op. cit. Historia Słupska s. 350-352
op. cit. Dzieje Słupska s. 229, s. 254
Oskar Eulitz, *Stolp und seine Umgebung*, Stolp 1926, s. 126-135
Karl-Heinz Pagel, *Stolp in Pommern, Lübeck* 1977, s. 221-22
- 4) zapisy w księgach inwentarzowych MłPS w Słupsku
inw. MłPS/S/167, 174, 175, 173, MłPS/E/5904, 1557, 1133, 1132, 1131
- 5) Bonner Rundschau z 24.11.1995 nr 273
Bonn Express z 24.11.1995 nr 273
- 6) zapisy w księgach inwentarzowych MłPS w Słupsku:
nr inw. MłPS/S/167, 173, 174, 175, 1624, 1844, 1029, 1918, 1916, 1917, 1919, 1850, 1816, MłPS/E/5171, 5904, 1557, 1133, 1132, 1131
- 7) kat. nr I/12
- 8) kat. nr I/7
- 9) Łanouch burmistrza miasta Słupska nr inw. MłPS/S/1115
- 10) kat. nr I/10
- 11) kat. nr I/17
- 12) kat. nr IV/1, 2, 3, 4
- 13) Ulrich Thieme, Felix Becker, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler, Leipzig* 1933, t. 27, s. 398
- 14) Hans Vollmer, *Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX. Jahrhunderts*, t 3 s. 626
E. Bénézit, *Dictionnaire des peintres ... Paris* 1976, t 8
- 15) op. cit. O. Eulitz, s. 37, s. 80, s. 179-191
Otto Laudan, *Die Geschichte des Stephanplatzes in Stolp* w:

vielleicht sogar auf seinen Auftrag, und das Datum ihrer Entstehung könnten die Jahre von 1936-1939 sein. Ihren Platz auf der Ausstellung haben auch „dekorative“ Bilder gefunden, sie schmückten das Innere der Wohnungen - Blumen. Zwei Stillleben - Amaryllis und Rosen, ganz anders gemalt, sind Beispiel verschiedener förmlicher Behandlung durch den Künstler des ähnlichen Themas (38).

Leider sind Bilder, die Otto Priebe in München in den Jahren 1938-1943 ausstellte, nicht erhalten, man kennt sie nur von den Reproduktionen, die Wirklichkeit ist ganz anders als auf den uns bekannten Werken dargestellt, als wenn es den damals geltenden Mustern untergeordnet war.

Leider fehlen auf der Ausstellung das bekannte Porträt von dem Feldmarschall von Blücher sowie zwei Graphiken aus privaten deutschen Sammlungen, die die identischen Motive wie auf den aus polnischen Sammlungen stammenden darstellen (39).

Die monographische Ausstellung erlaubt, den wenig bekannten oder völlig unbekannten pommerschen Künstler, Otto Priebe, kennenzulernen. Es wird auch die Möglichkeit gegeben, alle seine Werke, die uns gelungen sind, zu sammeln, anzuschauen und zu vergleichen. Beachtenswert in seinen Bildern ist die Empfindlichkeit des Künstlers bei der Behandlung eines bestimmten Themas, es scheint, als hätte ihn das, was ihn umgibt, bezaubert; mit der gleichen Ehrfurcht malt er Personen, Landschaften, Baudenkmäler der Stadt und Blumen. Vielleicht trägt die Ausstellung dazu bei, dass uns unbekannte Werke des bescheidenen, aber künstlerisch begabten und empfindlichen Menschen - Otto Priebe - entdeckt werden.

Am Ende möchte ich allen Personen, die zur Entstehung dieser Ausstellung beigetragen haben, vor allem den Eigentümern der Bilder, Graphiken und Zeichnungen aus Polen und Deutschland meinen Dank aussprechen, denn ohne ihren guten Willen wäre es unmöglich, sie zu veranstalten.

Alicja Konarska

- Ostpommersche Heimat 1934 nr 31
- 16) Unser Pommerland 1921, z. 4 z. 5
- 17) Einwohnerbuch der Stadt Stolp in Pommern 1931, s. 112,
s. 206, Adressbuch Stolp, 1936, s. 125, s. 253
- 18) Karl-Heinz Pagel, Stolp in Pommern, Lübeck 1977, s. 73,
s. 179
- 19) Karl-Heinz Pagel, Der Landkreis Stolp in Pommern, Lübeck
1989, s. 212-214
- 20) kat. nr VI/1
- 21) kat. nr II/1, 2, IV/86
- 22) op. cit. Pagel, Der Landkreis s. 212-214
Józef Borzyszkowski, Łeba i Pomorze w twórczości
i wspomnieniach Małgorzaty Pechsteina, Łeba 1994, s. 11-12
- 23) kat. nr I/7
- 24) kat. nr I/8
- 25) kat. nr I/1
- 26) kat. nr IV/5
- 27) kat. nr I/13
- 28) kat. nr I/12
- 29) kat. nr II/3
- 30) kat. nr III/1
- 31) kat. nr II/1
- 32) kat. nr I/9
- 33) kat. nr II/2 i kat. nr IV/3
- 34) kat. nr IV/9 i kat. nr VI/1
- 35) kat. nr V/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8
- 36) kat. nr I/14, 15, 16, 17, 18, 19
- 37) kat. nr I/21, 22, 23, 24, II/4, 5
- 38) kat. nr I/10, 20
- 39) kat. nr IV/86, 106
- 40) już po oddaniu tekstu odnalazłam dwa informatory:
Kunstverein Stolp, Führer durch die Ausstellung vom 1. Juni
bis 15. Juni 1919 poz. 57, 58, 59, 131, 132
Kunstverein Stolp zweite Kunstausstellung vom 16. Mai bis
6. Juni 1920, Führer, poz. 6, 96, 97

*I OBRAZY OLEJNE
I ÖLGEMÄLDE*

1. Studium portretowe młodego chłopca (Włoch?, Cygan?) do 1918 r. (?)

- płótno, olej; 50,2 x 44,3 cm; sygnowany w lewym dolnym narożniku: O Priebe 03

- własność: dr Helga Tübel, Witten; stan zachowania: dobry

Na ramie naklejka (9,2 x 4,4 cm) w owalu głowa kobiety, wokół: Gemälde Graphik, niżej Kunsthandlung J. Kleinschmidt Bonn Rathausgasse 11 Seit 1883 jetzt: Bonner Talweg 28a. Obraz jest prezentem od przyjaciółki - Gerdy Priebe - Höpner

1. Bildnisstudie eines jungen Knaben (Italiener? Zigeuner?), bis 1918 (?)

- Öl, Leinwand; 50,2 x 44,3 cm; sign. unten links: O Priebe 03; Eigentum: Dr. Helga Tübel, Witten; Zustand: gut

Auf dem Rahmen Aufkleber (9,2 x 4,4 cm) im Oval ein Frauenkopf, rundum Aufschrift: Gemälde Graphik, unten: Kunsthandlung J. Kleinschmidt Bonn Rathausgasse 11. Seit 1883 jetzt: Bonner Talweg 28a.

Das Bild ist wahrscheinlich ein Geschenk von Gerda Priebe - Höpners Freundin.

2. Młoda kobieta z kwiatami (śnieżyczki), ok. 1918 r.

- tektura naklejona na deskę, olej; 43,5x34 cm; sygnowany w lewym dolnym narożniku: OTTO Priebe;
- własność: zbiory prywatne, Słupsk; stan zachowania: ubytki warstwy malarskiej, pozioma linia uszkodzenia na lewej dłoni, obecnie po konserwacji w Pracowni Konserwatorskiej MPS w Słupsku; Umieszczenie wizerunku młodej kobiety z kwiatami we włosach i trzymającej nęcze kwiatów na tle wczesnowiosennego krajobrazu sugeruje, że jest to przedstawienie Wiosny. Może też być przedstawieniem portretowym (?) lub kopią jakiegoś obrazu (?).

2. Junge Frau mit Blumen (Schneeglöckchen), um 1918

- Öl, Pappe aufgeklebt auf Brett; 43,5 x 34 cm; sign. links unten: Otto Priebe; Eigentum: privat, Słupsk; Zustand: Defekt der Malerschicht, Beschädigung auf der linken Hand, jetzt nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk; Junge Frau mit Blumen im Haar und einem Blumenstrauß in den Händen, im Hintergrund Frühlingslandschaft, könnte suggerieren, dass auf diese Weise der Frühling dargestellt wurde. Vielleicht ist das ein Bildnis (?) oder Kopie eines anderen Bildes?

3. Ucieczka do Egiptu, ok. 1918 r. (?)

- płótno, olej; 67,2 x 55,9 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Prieb; własność: Maria i Stanisław Mieczkowski, Słupsk; stan zachowania: na całej powierzchni spękania i ubytki warstwy malarskiej, obecnie po konserwacji w Pracowni Konserwatorskiej MTS w Słupsku; Obraz został zakupiony w antykwariacie w Słupsku w 1946 r. Tematyka religijna przedstawiona jako scena rodzajowa. Twarz Marii ujęta portretowo.

3. Die Flucht nach Ägypten, um 1918 (?)

- Öl, Leinwand; 67,2 x 55,9 cm; sign. rechts unten: O Prieb; Eigentum: Maria und Stanisław Mieczkowski, Słupsk
- Zustand: auf der ganzen Fläche Rissen und Abnahme der Malerschicht, jetzt nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk; Das Bild wurde im Antiquariat in Słupsk nach 1945 gekauft.
Das religiöse Thema wurde als Genrebild dargestellt. Marias Antlitz als Bildnis abgefasst.

4. Portret Hugo Priebe, ok. 1920 r.

- płótno, olej; 51 x 25,5 cm; sygnowany w górnym lewym narożniku: O Priebe; własność: Stolper Stube, Bonn; po konserwacji Hugo Priebe (1880-1936), brat Otto Priebe, mieszkał w Słupsku przy Friedrichstr. 14 (obecna ul. Mickiewicza), był inspektorem policji, ożenił się ok. 1910 r. z Aliną Röder córką mistrza rzeźnickiego. Portret podarowała córka Hugo - Gerda Priebe-Höpner w latach 70-tych XX w.

4. Bildnis Hugo Priebe, um 1920

- Öl, Leinwand; 51 x 25,5 cm; sign. unten links: O Priebe; Eigentum: Stolper Stube Bonn; nach Konservation Hugo Priebe (1880-1936) Otto Priebes Bruder, wohnte in Stolp, Friedrichstr. 14 (jetzt ul. Mickiewicza), Polizeiinspektor, heiratete um 1910 Alina Röder, die Tochter des Fleischermeisters.
Das Porträt schenkte die Tochter von Hugo Priebe - Gerda Priebe-Höpner in den 70-ger Jahren.

5. Portret Almy Priebe, ok. 1921 r.

- płótno, olej; 75 x 60 cm; sygnowany po lewej: O Priebe 1921; własność: Stolper Stube, Bonn, Archiv nr 846

- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MTPS w Słupsku.

Alma Priebe, żona Hugo, z domu Röder, ur. 8.12.1889 w Słupsku, zm. 31.7.1973 w Bonn, córka mistrza rzeźnickiego Hermanna Rödera.

Portret podarowała córka Almy - Gerda Priebe-Höpner w latach 70-tych XX w.

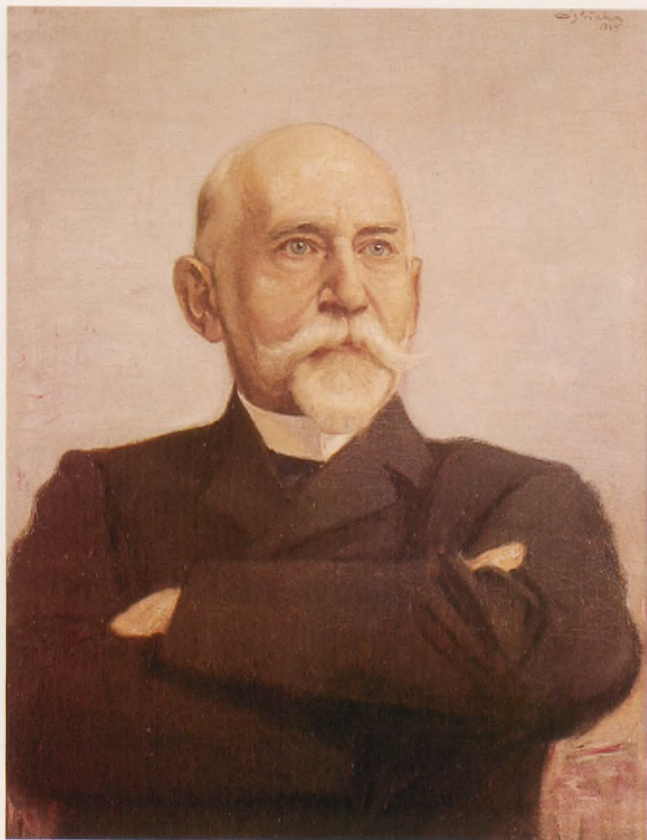
5. Bildnis Alina Priebe, um 1921

- Öl, Leinwand; 75 x 60 cm; sign. links: O Priebe 1921; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 846

- nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk

Alma Priebe, Hugos Frau, geb. Röder, geb. 8.12.1889 in Słupsk, gest. 31.7.1973 in Bonn, Tochter des Fleischermeisters Hermann Röder.

Gerda Höpner, geb. Priebe, gest. in den 70-ger Jahren schenkte das Bildnis der Mutter.

6. Portret 'Ernst Baekera, ok. 1925 r.

- płótno, olej; 73 x 57 cm; sygnowany w prawym górnym narożniku: O Priebe 1915; własność: Stolper Stube, Bonn, Archiv nr 7495
 - po konserwacji: Ernst Baeker ur. 15.12.1866 w Berlinie, zm. jesienią 1944 r. w Słupsku. Od 1924 r. jako nauczyciel fortepianu i kompozycji w Słupsku. 40 utworów (pieśni, ballady) na fortepian i skrzypce został o wydanych drukiem.

6. Bildnis 'Ernst Baeker, um 1925

- Öl, Leinwand; 73 x 57 cm; sign. rechts oben: O Priebe 1915; Eigentum: Stolper Stube Bonn, Archiv Nr. 7495; nach Konservation
 - Ernst Baeker geb. 15.12.1866 in Berlin, gest. im Herbst 1944 in Stolp. Seit 1924 Klavierlehrer und Komponist in Stolp, 40 Werke (Lieder, Balladen) Klavier- und Geigenstücke wurden herausgegeben.

7. Portret Wernera Zielke, ok. 1925 r.

- płótno, olej; 72,5 x 47,5 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe 1925; własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPTS/S/1624, zakupiony do zbiorów w 1984 r.; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPTS w Słupsku; Werner Zielke był burmistrzem miasta w latach 1905-1924, zm. w 1932 r. Jego imieniem nazwano jedną z ulic. Portret jest jednym z siedmiu wizerunków obywateli honorowych miasta wiszących w sali wieżowej ratusza.; bibliografia: Otto Laudan, 'Die Geschichte des Stephanplatzes in Stolp w: Ostpom. Heimat, Beilage der Zeitung für Ostpom., 1934, nr 31 cz. 4; wystawy: „Wybrane nabytki muzeum w 40-lecie”, MPTS w Słupsku, Zamek Książąt Pomorskich, lipiec-sierpień 1988, informator il. 1 „Insignia miast polskich”, Muzeum Historii Miasta Poznania - Ratusz 14.6-31.8.92, MPTS Słupsk 7.10-6.12.1992, kat nr VII/23

7. Bildnis Werner Zielke, um 1925

- Öl, Leinwand; 72,5 x 47,5 cm; sign. unten rechts: O Priebe 1925; Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr:MPTS/S/1624, 1984 zur Sammlung erworben - nach Konservation in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk; Werner Zielke war Bürgermeister in den Jahren von 1905 bis 1924, gest. 1932, ihm zu Ehre wurde eine Strasse benannt. Das Porträt ist eines der 7 Bildnisse von Ehrenbürgern der Stadt, die im Turmzimmer des Rathauses hingen.
- Lit.: Otto Laudan, Die Geschichte des Stephanplatzes in Stolp in Ostpom. Heimat, Beilage der Zeitung für Ostpom., 1934, Nr.31 T.4; Ausstellungen: "Ausgewählte Neuanschaffungen des Museum" im Zeitraum von 40 Jahren, Mittelpom. Museum in Słupsk, Schloss der Pommerschen Herzöge, Juli-August 1988, „Insignien der polnischen Städte, Museum für Geschichte der Stadt Poznań-Rathaus 14.6-31.8.1992 Mittelpom. Museum Słupsk 7.10-6.12.1992, Kat. Nr. VII/23

8. Portret Maksymiliana Feige, ok. 1925 r.

- płótno, olej, 75 x 58,5 cm; sign. w prawym górnym narożniku: O Priebe, O Priebe 1925; własność: Wanda Szpilewska, Słupsk
- po konserwacji; Maksymilian Feige od 1883 do 1910 deputowany miejski, do 1924r. honorowy radca miejski, kupiec.
- Obraz jest drugim z siedmiu portretów obywateli honorowych miasta, zdobiących salę wieżową ratusza.
- bibliografia: op.cit. Laudan, wg informacji tam zawartej portrety z wyjątkiem obrazu Feige zostały namalowane przez Otto Priebe, być może to jest powodem podwójnej sygnatury na przedstawieniu.

8. Bildnis Maximilian Feige, um 1925

- Öl, Leinwand; 75 x 58,5cm; sign. rechts oben: O Priebe, O Priebe 1925; Eigentum: Wanda Szpilewska, Słupsk; nach Konservation
- Maximilian Feige von 1883 - 1910 Stadtverordneter, bis 1924 unbesoldeter Stadtrat, im dem selben Jahr zum Stadtältesten ernannt, Kaufmann, wohnte am Bismarckplatz 5 (jetzt Al. Sienkiewicza). Das Bild ist das zweite der 7 Bildnisse von Ehrenbürgern der Stadt, die im Turmzimmer des Rathauses hängen. Lit.: Laudan op.cit., nach der dort angegebenen Information wurden die Bildnisse mit Ausnahme des Bildes von Feige von Otto Priebe porträtiert, das kann der Grund der doppelten Signierung auf dem Bildnis sein.

9. Widok z jeziora na kościół w Gardnie Wielkiej, ok. 1926 r. (?)

- płótno, olej; 72,5 x 63,2 cm

- sygnowany w dolnym prawym narożniku: O Priebe

- własność: Elżbieta Wiśniewska, Słupsk; stan zachowania: dobry

Artysta wykorzystał ten sam motyw jak w akwareli, kat. poz. II/1

9. Die Aussicht vom See auf die Kirche in Gross Garden, um 1926(?)

- Öl, Leinwand; 72,5 x 63,2 cm

- sign. rechts unten: O Priebe

- Eigentum: Elżbieta Wiśniewska, Słupsk; Zustand: gut

Der Künstler gebrauchte das gleiche Motiv wie in der Aquarelle, Kat. Pos. II/1

10. Martwa natura - amaryllisy, ok. 1928 r.

- płótno, olej; 85,5 x 71 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe 1928; własność: Gisela Petri, Bonn

- stan zachowania: ubytki warstwy malarskiej, spękania, obecnie po konserwacji w Pracowni Konserwatorskiej MŁS w Słupsku

Na ramie naklejka (9,2 x 4,4 cm) w owalu głowa kobiety, wokół: Gemälde Graphik, niżej Kunsthandlung J. Kleinschmidt Bonn Rathausgasse 11 seit 1883 jetzt: Bonner Talweg 28a. Obraz ten był prezentem autora dla bratanicy Gerdy Priebe z okazji zaręczyn. Gerda Priebe-Höpner podarowała go swojej przyjaciółce Giseli Petri.

10. Amaryllis-Stilleben, um 1928

- Öl, Leinwand; 85,5 x 71 cm; sign. rechts unten: O Priebe 1928; Eigentum: Gisela Petri, Bonn

- Zustand: zahlreiche Farbdefekte, Rissen, jetzt nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk; Auf dem Rahmen Aufkleber (9,2 x 4,4 cm) im Oval ein Frauenkopf, rundum Aufschrift: Gemälde Graphik, unten Kunsthandlung J. Kleinschmidt Bonn Rathausgasse 11, seit 1883, Jetzt: Bonner Talweg 28a. Dieses Bild war ein Geschenk des Malers für seine Nichte, Gerda Priebe zur Verlobung. Gerda Priebe-Höpner schenkte es ihrer Freundin, Gisela Petri.

11. Pejzaż zimowy w Słupsku, ok. 1928 r.

- dykta, olej; 40,5 x 53,5 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Pribe 1928
 - własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MŁS/S/1844, zakupiony do zbiorów w 1991 r.
 - po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MŁS w Słupsku
- Na obrazie artysta przedstawił zimowy dzień na obecnej ulicy 9 Marca, nie jest jasne znaczenie opuszczonych do połowy masztu czarnych flag.

11. Wintertag in Stolp, um 1928

- Öl, Sperrholz; 40,5 x 53,5 cm; sign. rechts unten: O Pribe 1928
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk Nr. Inv. MŁS/S/1844, 1991 erworben zur Sammlung
- nach Konservierung in der Werkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk. Auf dem Bild stellt der Künstler einen Wintertag auf der gegenwärtigen Strasse - 9 Marca dar, unklar ist die Bedeutung der auf Halbmast gesenkten schwarzen Trauerfahnen.

12. Pejzaż zimowy, ok. 1928 r.

- płótno, olej; 46,6 x 57,4 cm; sygnowany w lewym dolnym narożniku: O Prieb
 - własność: Regina i Jacek Janowscy, Stupsk
 - po konserwacji
- Obraz jest prezentem imieninowym od żony Reginy.

12. Winterlandschaft, um 1928

- Öl, Leinwand; 46,6 x 57,4 cm; sign. links unten: O Prieb
 - Eigentum: Regina und Jacek Janowski, Stupsk
 - nach Konservierung
- Dieses Bild ist ein Geschenk von seiner Frau, Regina, zum Namens tag.

13. Sosny i fubiny, ok. 1928 r.

- płótno, olej; 87 x 72 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPTS/S/1029, zakupiony do zbiorów w 1971 r.
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPTS w Słupsku
- wystawy: „Wybrane nabytki muzeum w 40-lecie”, MPTS Słupsk, lipiec-sierpień 1988

13. Kiefern und Lupinen, um 1928

- Öl, Leinwand; 87 x 72 cm; sign. rechts unten: O Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Nr. Inv. MPTS/S/1029, 1971 erworben zur Sammlung
- nach Konservierung in der Werkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk
- Ausstellungen: „Ausgewählte Neuanschaffungen des Museums im Zeitraum von 40 Jahren” Mittelpom. Museum Słupsk, Juli-August 1988

14. Kutry w porcie, po 1930 r. (?)

- płótno, olej; 62 x 69 cm
- sygnorowany w lewym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Andrzej Różycki, Żukowo
- po konserwacji

14. Kutter im Hafen, nach 1930 (?)

- Öl, Leinwand; 62 x 69 cm
- sing. links unten: Priebe,
- Eigentum: Andrzej Różycki, Żukowo
- nach Konservierung

15. Młyn wodny, po 1930 r. (?).

- płyta pilśniowa, olej; 49,5 x 60,8 cm
- sygnowany w prawym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Andrzej Różyczki, Żukowo
- po konserwacji

15. Wassermühle, nach 1930 (?)

- Öl, Holzfaserplatte; 49,5 x 60,8 cm
- sign. rechts unten: Priebe
- Eigentum: Andrzej Różyczki, Żukowo
- nach Konservation

X 16. Kutry na brzegu, po 1930 r. (?)

- płótno, olej; 71 x 101 cm
- sygnowany w prawym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Andrzej Różycki, Żukowo
- po konserwacji

16. Kutter am Ufer, nach 1930 (?)

- Öl, Leinwand; 71 x 101 cm
- sign. rechts unten: Priebe
- Eigentum: Andrzej Różycki, Żukowo
- nach Konservierung

17. Pejzaż z łodziami, po 1930 r. (?).

- płótno naklejone na płytę pilśniową, olej; 50 x 62,5 cm
- sygnowany w prawym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPŚ/S/1816, zakupiony do zbiorów w 1990 r
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPŚ w Słupsku

17. Landschaft mit Booten, nach 1930 (?)

- Öl, Leinwand aufgeklebt auf Holzfaserplatte; 50 x 62,5 cm; sign. rechts unten: Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv. Nr MPŚ/S/1816, erworben zur Sammlung 1990
- nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk

18. Zagroda z wiatrakiem i łutrem żaglowym nad brzegiem rzeki, po 1930 r. (?).

- płyta pilśniowa, olej; 59,8 x 79,6 cm

- sygnowany w lewym dolnym narożniku: Priebe

- własność: Anna Różycka-Müller, Hamburg; stan zachowania: dobry

18. Bauernhof mit einer Windmühle und dem Segelkutter am Flussufer, nach 1930 (?)

- Öl, Holzfaserplatte; 59,8 x 79,6 cm

- sign. links unten: Priebe; Eigentum: Anna Różycka-Müller, Hamburg

- Zustand: gut

19. Zagroda rybaka nad jeziorem z dwoma kutrami na brzegu, po 1930 r. (?)

- płyta pilśniowa, olej; 60,4 x 80,5 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Anna Różycka-Müller, Hamburg; stan zachowania: dobry

Na odwrocie naklejka: Norddeutsche Kunsthandels-Gesellschaft Griepkoven und Sohne seit 1898 Auslieferungslager Müns ter Westf.
Hoyastr. 1 Name des Malers (Signierung) Priebe mit Rahmen ohne Rahmen.

19. Bauernhof eines Fischers am See mit zwei Kutter am Ufer, nach 1930 (?)

- Holzfaserplatte, Öl; 60,4 x 80,5 cm; sign. rechts unten: Priebe
- Eigentum: Anna Różycka-Müller, Hamburg; Zustand: gut

Auf der Rückseite ein Aufkleber: Norddeutsche Kunsthandels - Gesellschaft Griepkoven und Sohne seit 1898 Auslieferungslager Müns ter Westf. Hoyastr. 1 Name des Malers (Signierung) Priebe mit Rahmen ohne Rahmen

20. Martwa natura - róże, ok. 1936 r. (?)

- płótno, olej; 38 x 34 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: Priebe
- własność: Kurt Priebe, Bonn
- stan zachowania: dobry

Podobny obraz podarował Otto Priebe swojemu bratankowi Kurtowi w 1936 r. z okazji ślubu, obraz ten zaginął.

20. Rosen - Stilleben, um 1936 (?)

- Öl, Leinwand; 38 x 34 cm; sign. rechts unten: O Priebe
- Eigentum: Kurt Priebe, Bonn
- Zustand: gut

Ein ähnliches Bild schenkte Otto Priebe seinem Neffen, Kurt, 1936 zur Hochzeit, dieses Bild ist verschollen.

21. Pochód przebierańców, ok. 1938 r.

- płótno, olej; 86,5 x 83,5 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MTS/E/1131, z dawnego Heimatmuseum, przyjęty na stan Muzeum Regionalnego w Słupsku w 1951 r. nr 252; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MTS w Słupsku

Obraz wykonany prawdopodobnie ok. 1938 r. na zlecenie Heimatmuseum w Słupsku przedstawia grupę przebierańców chodzących po wsiach pomorskich w okresie od Bożego Narodzenia do Trzech Króli (zob. katalog wystawy „Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii”, MTS Słupsk maj-czerwiec 1995)

21. Pommerscher Schimmelreiter, um 1938

- Öl, Leinwand; 86,5 x 83,5 cm; sign. rechts unten: O Priebe;

- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk Inv.Nr.MTS/E/1131,

aus dem ehemaligen Heimatmuseum, aufgenommen auf den Stand des Regionalmuseums 1951 unter Nr. 252

- nach Konservierung in der Konservierungswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk

Das Bild entstand wahrscheinlich um 1938 im Auftrag des Heimatmuseums, stellte eine verummte Gruppe, die durch die pommerschen Dörfer zwischen Heiligabend und dem Dreikönigstag zogen, dar. (s. foto in: Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii, Katalog, Słupsk 1995)

22. Rybaczka, ok. 1938 r.

- płótno, olej; 38 x 51 cm; signowany w lewej dolnej partii: O Priebe 1938
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPŚ/E/1132, ze zbiorów Heimatmuseum w Słupsku, przyjęty na stan Muzeum Regionalnego w Słupsku w 1945 r. nr 249; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPŚ w Słupsku
- wystawy: stała ekspozycja etnograficzna w Młynie Zamkowym „Kultura ludowa Pomorza Środkowego” 1968-1993 „Sztuka ludowa Pomorza Środkowego” od lipca 1994

22. Fischerin, um 1938

- Öl, Leinwand; 38 x 51 cm; sign. links unten: O Priebe 1938
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MPŚ/E/1132 aus den Sammlungen des Heimatmuseums, aufgenommen auf den Stand des Regionalmuseums in Słupsk im Jahre 1945 unter Nr. 249
- nach Konservation in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museum in Słupsk
- ständige ethnographische Ausstellung in der Schlossmühle 1968-1993 und vom Juli 1994

23. Rybak, ok. 1938 r.

- płótno, olej; 33,5 x 47 cm; sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku nr inv. MTPS/E/1133, ze zbiorów Heimatmuseum w Słupsku, przyjęty na stan Muzeum Regionalnego w Słupsku w 1945 r. nr 248; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MTPS w Słupsku
- wystawy: stała ekspozycja etnograficzna w Młynie Zamkowym „Kultura ludowa Pomorza Środkowego” 1968-1993 „Sztuka ludowa Pomorza Środkowego” od lipca 1994 r.

23. Fischer, um 1938

- Öl, Leinwand; 33,5 x 47 cm; sign. rechts unten: O Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk Inv.Nr.MTPS/E/1133 aus dem Sammlungen des Heimatmuseums, aufgenommen auf den Stand des Regionalmuseums in Słupsk 1945 unter Nr. 248
- nach Konservation in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk
- ständige ethnographische Ausstellung in der Schlossmühle 1968-1993 und vom Juli 1994

24. Słowinka w stroju żałobnym, ok. 1938 r.

- płótno, olej; 47 x 36,5 cm; w lewej dolnej partii: Cop.n. C.v.B.70

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku nr inw. MPŚ/E/1557, ze zbiorów Heimatmuseum w Słupsku, przyjęty na stan Muzeum Regionalnego w Słupsku w 1945 r. nr 247.; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPŚ w Słupsku

- wystawy: stała ekspozycja etnograficzna w Młynie Zamkowym „Kultura ludowa Pomorza Środkowego” 1968-1993 „Sztuka ludowa Pomorza Środkowego” od lipca 1994 r.

Obraz powstał na zlecenie Heimatmuseum w Słupsku, jest kopią obrazu namalowanego przez Cordulę von Bandemer z Żelaza.

24. Słowinzi in Trauerkleidung, um 1938

- Öl, Leinwand; 47 x 36,5 cm; links unten: Cop.n.C.v.B.70

- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MPŚ/E/1557 aus den Sammlungen des Heimatmuseums, aufgenommen auf den Stand des Regionalmuseums in Słupsk 1945 unter Nr. 247

- nach Konservierung in der Konservationswerkstatt des Mittelpommerschen Museums in Słupsk

- ständige ethnographische Ausstellung in der Schlossmühle 1968-1993 und vom Juli 1994; Das Bild entstand wahrscheinlich auf Auftrag des Heimatmuseums in Słupsk, es ist eine Kopie des Originals, gemalt von Cordula von Bandemer aus Selesen.

II AKWARELE
II AQUARELLEN

1. Widok z jeziora na kościół w Gardnie Wielkiej, ok. 1926 r.

- papier, farby wodne; 33 x 42 cm; sign. w prawym dolnym narożniku: O Prieb

- własność: Andrzej Machutta, Słupsk

- stan zachowania: dobry

Akwarela ta była prezentem dla Jana Machutty z okazji urodzin od jego żony Emmy, informację tę podał syn obojga - Andrzej.

1. Aussicht vom See auf die Kirche in Gross Garde, um 1926

- Papier, Wasserfarben; 33 x 42 cm; sign. rechts unten: O Prieb

- Eigentum: Andrzej Machutta, Słupsk

- Zustand: gut

Die Aquarelle war ein Geschenk für Jan Machutta von seiner Frau zum Geburtstag, diese Information stammt von ihren Sohn, Andrzej.

2. Kościół Mariacki w Słupsku, ok. 1926 r.

- papier, farby wodne; 38,2 x 47,3 cm

- nie sygnowany, przypisany O. Priebe na podstawie grafiki o takim samym motywie sygn. O Priebe 1921, Kat. nr IV/3

- własność: Andrzej Machutta, Słupsk; stan zachowania: dobry

Akwarela ta była prezentem dla Emmy Machutta od znajomych, wg informacji syna Andrzeja.

2. Marienkirche in Słupsk, um 1926

- Papier, Wasserfarben; 38,2 x 47,3 cm

- nicht sign., anerkannt aufgrund der Graphik vom gleichen Motiv als Werk, O Priebe, sign. O Priebe 1921, Kat. Nr. IV/3

- Eigentum: Andrzej Machutta, Słupsk; Zustand: gut

Nach der Information des Sohnes, Andrzej, war diese Aquarelle ein Geschenk für Emma Machutta von Bekannten.

3. Pejzaż miejski z ratuszem, ok. 1936 r.

- papier, farby wodne

- 40 x 35 cm

- sign. w lewym dolnym narożniku: O Triebe

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku
nr inv. MPS/S/167, zakupiony na wystawie sztuki
w 1936 r. dla Heimatmuseum w Słupsku, z darowych
zbiorów muzeum

- stan zachowania: dobry

Na odwrocie przy górnej krawędzi pośrodku pieczętka:
Helmut Kahleweiss Stolp i. Pom. Paradiesstr. 24,
w prawym dolnym narożniku: okrągła pieczęć z herbem
Städt. Heimatmuseum Stolp i. Pom., W prawym górnym
narożniku pieczęć podłużna; Muzeum w Słupsku Plac
Zwycięstwa Nowa Brama

3. Stadtlandschaft mit dem Rathaus, um 1936

- Papier, Wasserfarben

- 40 x 35 cm

- sign. links unten: O Triebe

- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk
Inv.Nr.MPS/S/167, gekauft 1936 auf der
Kunstausstellung für das Heimatmuseum in Słupsk, aus
den alten Sammlungen des Museums

- Zustand: gut

Auf der Rückseite am obigen Rand in der Mitte ein
Stempel: Helmut Kahleweiss Stolp i. Pom. Paradiesstr.
24, rechts unten: runder Stempel mit dem Städt.
Heimatmuseum Stolp i. Pom. rechts oben länglicher
Stempel: Museum in Słupsk Plac Zwycięstwa Nowa
Brama.

4. Brama wjazdowa do gospodarstwa w Zajączkowie, ok. 1937 r.

- papier, farby wodne; 38,5 x 46,5 cm; sign. w lewym dolnym narożniku: O Priebe

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MTS/E/5904, z dawnych zbiorów Heimatmuseum, Muzeum Regionalne 1945 r. nr 253; po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MTS w Słupsku

Na odwrocie naklejona kartka: 1937/7 Otto Priebe Altes Tor in Sanskow, i pieczęć: Helmut Kahleweiss Stolz i.Pom. Paradiesstr. 24

- bibliografia: katalog wystawy „Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii”, MTS Słupsk, maj-czerwiec 1995 r.

4. Hoftor in Sanskow, um 1937

- Papier, Wasserfarben; 38,5 x 46,5 cm; sign. links unten: O Priebe

- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MTS/E/5904, aus alten Sammlungen des Heimatmuseums, Muzeum Regionalne 1945, Nr. 253; nach Konservierung in der Konservierungswerkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk

Auf der Rückseite aufgeklebter Zettel: 1937/7 Otto Priebe Altes Tor in Sanskow und der Stempel: Helmut Kahleweiss Stolz i.Pom. Paradiesstr. 24; (s. foto in: Kultura wsi pomorskiej na dawnej fotografii, katalog, Słupsk 1995)

5. Rybak, ok. 1938 r.

- papier, farby wodne; 64,2 x 33,4 cm; sign. w lewym dolnym narożniku: O. Priebe
- własność: Muzeum - Zamek Książąt Pomorskich w Darłowie nr inv. MD/AH/1154, zakupiony z Desy w Koszalinie; stan zachowania: dobry; Na odwrocie przy górnej krawędzi naklejona kartka: Otto Priebe Kunstmaler Stolp Friedrichstr. 46, pod tym ręcznie: Gr. Gardner Fischer 250 Ru (?) Akwarelę tę mógł namalować artysta również na początku pobytu w Słupsku ok. 1918-19, o czym mogłaby świadczyć cena na etykietce (?)

5. Fischer, um 1938

- Papier, Wasserfarben; 64,2 x 33,4 cm; sign. links unter: OPriebe
- Eigentum: Museum - Schloss der Pommerschen Herzöge in Darłowo, Inv.Nr. MD/AH/1154, erworben in dem Antiquitätenladen in Koszalin (Desa); Zustand: gut; Auf der Rückseite am obigen Rand aufgeklebter Zettel: Otto Priebe Kunstmaler Stolp Friedrichstr. 46, darunter in Handschrift: Gr. Gardner Fischer 250 Ru (?).

Diese Aquarelle konnte der Künstler auch am Anfang seines Aufenthalts in Słupsk um 1918-19 malen, was eventuell der Preis beweist.

III PASTELLE
III PASTELLBILDER

1. Białe wydmy, ok. 1930 r.

- Karton, kredki; 50 x 75 cm
- sign. w prawym dolnym narożniku: O Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MTS/E/5171
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MTS w Słupsku
- wystawy: Stała ekspozycja w Skansenie Słowińskim w Kłukach, Oddział MTS w Słupsku

1. Weisse Dünen, um 1930

- Karton, Kreide; 50 x 75 cm; sign. rechts unten: O Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MTS/E/5171
- nach Konservation in der Konservationswerkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk
- Ausstellungen: ständige Ausstellung im Słowińischen Freilichtmuseum in Kłuki, Abteilung Mittelpom. Museum in Słupsk

IV GRAFIKA IV GRAPHIKEN

IV GRAFIKA - 1929

IV GRAFIKA - 1929. The first part of the book is devoted to the history of the graphic arts, from the prehistoric times to the present. The second part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present. The third part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present. The fourth part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present.

IV GRAFIKA - 1930

IV GRAFIKA - 1930. The first part of the book is devoted to the history of the graphic arts, from the prehistoric times to the present. The second part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present. The third part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present. The fourth part is devoted to the history of the graphic arts in the Soviet Union, from the early years of the revolution to the present.

1. Nad rzeką Szupią - widok Szupską, ok. 1920 r.

- papier, akwaforta; 14,1 x 17,3 cm; sign. po lewej: O Priebe 1920, pod ryciną: An der Stolpe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Szupsku nr inv. M/PS/S/1918, zakupiona do zbiorów w 1995 r.
- stan zachowania: dobry; bibliogr.: Unser Pommerland, Monatschrift für das Kulturleben der Heimat, 1921, z.4. reprod. po s. 128
- Odbitka pochodzi prawdopodobnie z teki graficznej (?)

1. An der Stolpe - Aussicht von Stolpe, um 1920

- Papier, Kupperstich; 14,1 x 17,3 cm; sign. links: O Priebe 1920, unter dem Stich: An der Stolpe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Szupsk, Inv.Nr.M/PS/S/1918, erworben zur Sammlung 1995; Zustand: gut
- Lit.: Unser Pommerland, Monatschrift für das Kultureleben der Heimat, 1921, H.4 Reprod. Pos. 128.
- Der Abdruck stammt wahrscheinlich aus der Graphikenmappe (?)

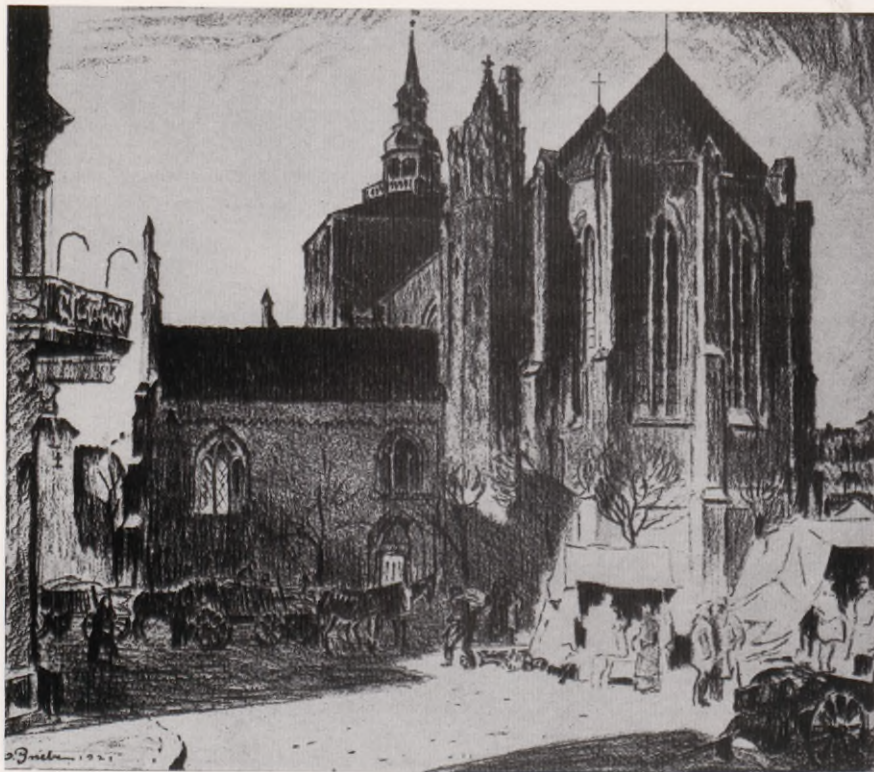

2. Kościół św. Mikołaja w Słupsku, ok. 1921 r.

- papier, akwaforta, 19,6 x 14,1 cm; sign. w lewym dolnym narożniku: O Priebe 1921 pod ryciną: Blick auf die Nikolaikirche
 - własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MTS/S/1917, zakupiona do zbiorów w 1995 r.
 - stan zachowania: dobry; bibliografia: Unser Pommerland op.cit. reprod.po. s. 132
- Odbitka pochodzi prawdopodobnie z teki graficznej(?)

2. St. Nikolaikirche in Stolp, um 1921

- Papier, Kupferstich; 19,6 x 14,1 cm; sign. links unten: O Priebe 1921 unter dem Stich: Blick auf die Nikolaikirche
 - Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MTS/S/1917, 1995 erworben zur Sammlung; Zustand: gut
 - Lit. Unser Pommerland op.cit.Reprod. nach S.132
- Der Abdruck stammt wahrscheinlich aus der Graphikemappe (?)

3. Kościół Mariacki w Słupsku, ok. 1921 r.

- papier, akwaforta, 14,1 x 15,4 cm; sign. w lewym dolnym narożniku: O Priebe 1921 pod ryciną: Die Marienkirche, na papierze graficzny znak wodny; własność: Muzeum Pomorza Środk. w Słupsku, nr inv. MPS/S/1916, zakupiona do zbiorów w 1995 r.
- stan zachowania: dobry; bibliografia: Unser Pommernland op.cit. reprodukt. po s. 140; Karl-Heinz Pagel, Stolp in Pommern, Lübeck 1977, reprodukt. s. 73; Odbitka pochodzi prawdopodobnie z teki graficznej (?)

3. Marienkirche in Stolp, um 1921

- Papier, Kupferstich; 14,1 x 15,4 cm; sign. links unten: O Priebe 1921 unter dem Stich: Die Marienkirche, auf dem graphischen Papier das Wasserzeichen; Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MPS/S/1916, 1995 erworben zur Sammlung, Zustand: gut; Lit.: Unser Pommernland op.cit.Reprodukt. nach S. 140, Karl-Heinz Pagel, Stolp in Pommern, Lübeck 1977, Reprodukt. S. 73; Der Abdruck stammt wahrscheinlich aus der Graphikenmappe (?)

4. Widok Słupską, ok. 1921 r.

- papier, akwaforta; 16,6 x 14,1 cm; sign. w prawy dolnym narożniku: O Priebe 1921; pod ryciną: Blick auf die Stadt, na papierze graficzny znak wodny; własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MTS/S/1919, zakupiona do zbiorów w 1995 r.; stan zachowania: dobry; bibliografia: Unser Pommerland op.cit. reprod. po s. 128; Odbitka pochodzi prawdopodobnie z teki graficznej (?)

4. Ansicht von Stolp, um 1921

- Papier, Kupferstich; 16,6 x 14,1 cm; sign. rechts unten: O Priebe 1921, unter dem Stich: Blick auf die Stadt, auf dem graphischen Papier das Wasserzeichen; Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MTS/S/1919, 1995 erworben zur Sammlung; Zustand: gut; Lit.: Unser Pommerland op.cit.Reprod. nach S. 128; Der Abdruck stammt wahrscheinlich aus der Graphikenmappe (?)

5. Portret mężczyzny, ok. 1920-30

- papier, akwaforta, 19,4 x 15 cm
- sign. pod ryciną z prawej: Otto Triebe
- własność: Stolper Stube Bonn Archiv nr 2073
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku

5. Porträt eines Mannes, um 1920-30

- Papier, Kupferstich; 19,4 x 15 cm
- sign. unter dem Stich rechts: Otto Triebe
- Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2073
- nach der Konservierung in der Werkstatt des Mittelpom.Museums in Słupsk

6. Przejazd huzarów pod Nową Bramą w Słupsku, ok. 1925 r.

- papier, akwaforta; 27,3 x 21,5 cm; sign. pod ryciną z prawej: Otto Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPŚ/S/174, z darzonych zbiorów muzeum
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MPŚ w Słupsku; bibliografia: Karl-Heinz Pagel, Stolp in Pommern op.cit. repr. s. 179
- wystawy: Dzieje miasta Słupska, MPŚ w Słupsku, maj-wrzesień 1983 r.

6. Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor in Stolp, um 1925

- Papier, Kupferstich; 27,3 x 21,5 cm; sign. unter dem Stich rechts: Otto Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr.MPŚ/S/174 aus alten Sammlungen des Museums
- nach Konservierung in der Werkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk; Lit.: Karl-Heinz Pagel, Stolp in Pommern op.cit.Reprod. S.179; Ausstellungen: Geschichte der Stadt Słupsk, Mittelpom.Museum in Słupsk, Mai - September 1983

7. Przejazd huzarów pod Nową Bramą w Słupsku, ok. 1930 r.

- papier, akwaforta; 14,2 x 11,5 cm; pod ryciną po lewej: Nach einer Originalradierung von Otto Priebe, Stolp, po prawej: Handkupferdruck V.O. Felsing Berlin-Ch.
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inw. MPŚ/S/175, z dawnych zbiorów muzeum
- stan zachowania: dobry; obitka została prawdopodobnie wykonana w celu wręczenia lub sprzedawania jako pamiątki z miasta.

7. Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor in Stolp, um 1930

- Papier, Radierung; 14,2 x 11,5 cm
- unter dem Stich links: Nach einer Originalradierung von Otto Priebe, Stolp, rechts: Handkupferdruck V.O. Felsing Berlin-Ch.
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr MPŚ/S/174, aus alten Sammlungen des Museums; Zustand: gut
Der Abdruck wurde wahrscheinlich gefertigt, um ihn als Andenken der Stadt zu verkaufen oder zu überreichen.

8. Most "książęcy" w Słupsku, ok. 1935 r.

- papier, akwaforta
- 21 x 17,8 cm
- pod ryciną po lewej: Herzogsbrücke i. Stolp, sign. po prawej: Otto Pribe
- własność: Danuta i Janusz Branický, Słupsk
- stan zachowania: dobry

8b. Most "książęcy" w Słupsku ok. 1935 r.

- identyczna odbitka jak IV/8
- własność: Barbara Moser, Marburg
- Rycina ta była prezentem dla Ruth Moser, matki Barbary i Ewy od jej pięciu przyjaciółek na pożegnanie ze Słupskiem w 1942 r.

8. Herzogsbrücke in Stolp, um 1935

- Papier, Kupferstich
- 21 x 17,8 cm
- unter dem Stich links: Herzogsbrücke i. Stolp, sign. rechts: Otto Pribe
- Eigentum: Danuta und Janusz Branicki, Słupsk
- Zustand: gut

8b. Herzogsbrücke in Stolp, um 1935.

- Identischer Abdruck wie IV/8
- Eigentum: Barbara Moser, Marburg
- Dieser Stich war ein Geschenk für Ruth Moser, die Mutter von Barbara und Ewa von ihren fünf Freundinnen zum Abschied aus Stolp im Jahre 1942.

9. Zimowy dzień w Słupsku, ok. 1935 r.

- papier, akwaforta; 23,4 x 20,4 cm
- pod ryciną po lewej: Wintertag i Stolz, sign. po prawej: Otto Pribe
- własność: Danuta i Janusz Branicki, Słupsk
- stan zachowania: dobry

9. Wintertag in Stolz, um 1935

- Papier, Kupferstich; 23,4 x 20,4 cm
- unter dem Stich links: Wintertag i Stolz, sign. rechts: Otto Pribe
- Eigentum: Danuta und Janusz Branicki, Słupsk
- Zustand: gut

10. Wiatrak koło Bierkowa, ok. 1935 r.
 - papier, akwaforta; 23,8 x 18,3 cm
 - pod ryciną po lewej: Mühle bei Birkow,
 sign. po prawej: Otto Priebe
 - własność: Danuta i Janusz Branicki Szupsk
 - stan zachowania: dobry

106. Wiatrak koło Bierkowa, ok. 1935 r.
 identyczna odbitka jak IV/10
 - własność: Kurt Priebe, Bonn

10. Mühle bei Birkow, um 1935
 - Papier, Kupferstich
 - 23,8 x 18,3 cm
 - unter dem Stich links: Mühle bei Birkow,
 sign. rechts: Otto Priebe
 - Eigentum: Danuta und Janusz Branicki, Szupsk
 - Zustand: gut

106. Mühle bei Birkow, um 1935
 Identischer Abdruck wie IV/10
 - Eigentum: Kurt Priebe, Bonn

11. Stocznia w Ustce, ok. 1938 r.

- papier, akwaforta; 16,8 x 23,9 cm; pod ryciną po lewej: Bootswerft i Stolpmünde, sign. po prawej: Otto Priebe
- własność: Andrzej Machutta, Słupsk; stan zachowania: dobry, lekko pożółkły papier

Na odwrocie odwołkiem: Meinem Lieben guten s. geliebten Kerlchen zum 41. Geburtstag Dein Frauchen 8.8.42
Rycina była prezentem dla Jana Machutty z okazji 41 urodzin od żony Emmy, wg informacji syna Andrzeja.

11. Werft in Stolpmünde, um 1938

- Papier, Kupferstich; 16,8 x 23,9 cm; unter dem Stich links: Bootswerft i Stolpmünde, sign. rechts: Otto Priebe
- Eigentum: Andrzej Machutta, Słupsk; Zustand: gut, leicht vergelbtes Papier

Auf der Rückseite mit dem Bleistift: Meinem lieben Gatten s. geliebten Kerlchen zum 41. Geburtstag Dein Frauchen 8.8.42

Dieser Stich war Geschenk für Jan Machutta zum 41 Geburtstag von seiner Frau, Emma, nach Information ihres Sohnes, Andrzej.

12. Targ na Starym Rynku w Słupsku, ok. 1938 r.

- papier, akwaforta z akwatiną; 21,5 x 23,5 cm
- pod ryciną z lewej: Marktplatz in Stolp, sign. po prawej: Otto Triebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MŹS/S/1850, zakupiona do zbiorów w 1992 r.
- po konserwacji w Prac. Konserwatorskiej MŹS w Słupsku; Odbitka w kolorze sepia

12. Markt auf dem Altmarkt in Stolp, um 1938

- Papier, Kupferstich mit Aquatinta; 21,5 x 23,5 cm
- unter dem Stich links: Marktplatz in Stolp, sign. rechts: Otto Triebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr. MŹS/S/1850, 1992 erworben zur Sammlung
- nach Konservierung in der Werkstatt des Mittelpom. Museums in Słupsk. Abdruck in Sepiafarbe

13. Targ rybny

- papier, akwaforta; 14,4 x 19,2 cm; pod ryciną ołówkiem: Rynek Rybacki Słupsk (podpis wtórny)
 - własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPŚ/S/173; stan zachowania: dobry
 - wystawy: Dzieje miasta Słupska, MPŚ w Słupsku, maj-wrzesień 1983 r.
- Obiekt przypisywany Otto Priebe. Nie udało się ustalić w jakim mieście znajduje się przedstawiony fragment.

13. Fischmarkt

- Papier, Kupferstich; 14,4 x 19,2 cm; unter dem Stich mit dem Bleistift: Rynek Rybacki (sekundäre Unterschrift)
 - Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr. MPŚ /S/173; Zustand: gut
 - Ausstellungen: Geschichte der Stadt Słupsk, Mittelpom.Museum in Słupsk Mai-September 1983
- Das Objekt Otto Priebe zuerkannt. Es gelang nicht, in welcher Stadt diese Fragment sich befindet.

V RYSUNKI
V ZEICHNUNGEN

1. Baszta Czarownic w Szupsku ok. 1919-1945

- papier, ołówek, 13,5 x 10,1 cm

- niesygnowany, przypisywany Otto Prieb; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2126

- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

1. Hexenturm in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 13,5 x 10,1 cm

- nicht sign., Otto Prieb zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn, Archiv Nr. 2126

- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

2. Kościół zamkowy w Słupsku, ok. 1919-1945

- papier, ołówek; 13,5 x 10,1 cm
- niesygnowany, przypisywany Otto Priebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2127
- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

2. Schlosskirche in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik, 13,5 x 10,1 cm
- nicht sign., Otto Priebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn, Archiv Nr 2127
- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

3. Widok Stupski, ok. 1919-1945

- papier, ołówek; 13,6 x 10,2 cm
- niesygnowany, przypisywany Otto Priebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2123
- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

3. Ansicht von Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 13,6 x 10,2 cm
- nicht sign. Otto Priebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2123
- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

4. Zamek w Słupsku, ok. 1919-1945

- papier, ołówki; 13,6 x 10,1 cm
- niesygnorowany, przypisywany Otto Prieb; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2122
- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

4. Schloss in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 13,6 x 10,1 cm
- nicht sign., Otto Prieb zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2122
- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

5. Kaplica św. Jerzego w Słupsku, ok. 1919-1945 r.

- papier, ołówki; 13,6 x 9,4 cm

- niesygnowany, przypisywany Otto Priebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2125

- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

5. St. Georg-Kapelle in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 13,6 x 9,4 cm

- nicht sign., Otto Priebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2125

- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

6. Nowa Brama w Słupsku, ok. 1919-1945

- papier, ołówek; 9,7 cm x 7 cm
- niesygnowany, przypisywany Otto Triebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2129
- stan zachowania: stan dobry, naklejony na papierze

6. Neues Tor in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 9,7 x 7 cm
- nicht sign., Otto Triebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2129
- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

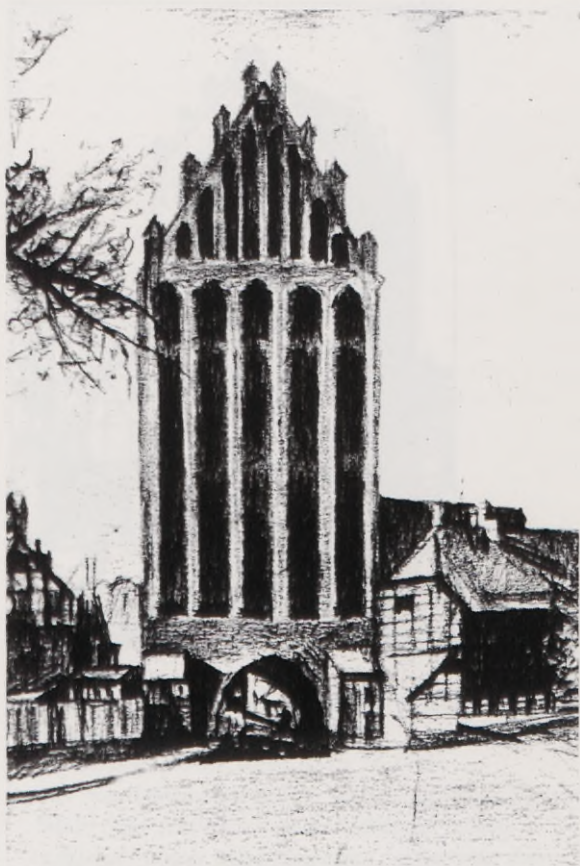

7. Plac i ratusz w Szupsku, ok. 1919-1945 r.

- papier, ołówek; 8,0 x 9,2 cm
- niesygnowany, przypisywany Otto Priebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2128
- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

7. Platz und Rathaus in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 8,0 x 9,2 cm
- nicht sign., Otto Priebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2128
- Zustand: gut, auf Papier aufgeklebt

8. Brama Młyńska w Słupsku ok. 1919-1945

- papier, ołówek; 13,6 x 9,4 cm
- niesignowany, przypisywany Otto Priebe; własność: Stolper Stube Bonn, Archiv nr 2124
- stan zachowania: dobry, naklejony na papierze

8. Mühlentor in Stolp, um 1919-1945

- Papier, Bleistifttechnik; 13,6 x 9,4 cm
- nicht sign., Otto Priebe zuerkannt; Eigentum: Stolper Stube Bonn Archiv Nr. 2124
- Zustand: gut. auf Papier aufgeklebt

VI VARIA VI VARIA

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1. Słupski malarz Otto Priebe rysujący Bramę Młynską w Słupsku

- papier, tusz, piórko, sepia; 20,7 x 14,1 cm
- pod rysunkiem z prawej: H.J. Jensen (?), z lewej: Der Stolper Maler Otto Priebe zeichnet der Mühlenentor in Stolp
- własność: Stolper Stube Bonn; stan zachowania: dobry, rysunek na kartce wyrwanej z bloku o ząbkowanym brzegu

1. Stolper Maler, Otto Priebe, das Mühlenentor in Stolp malend

- Papier, Tusche, Federzeichnung, Sepiazeichnung;
- 20,7 x 14,1 cm; unter der Zeichnung rechts: H.J. Jensen (?)
- links: Der Stolper Maler Otto Priebe zeichnet das Mühlenentor in Stolp; Eigentum: Stolper Stube Bonn
- Zustand: gut, Zeichnung auf einer Seite aus dem Zeichenblock

2. Pudło z farbami, lata międzywojenne XX w.

- laka; dług. 29 cm, szer. 10,6 cm, wys. 6,8 cm
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inw. MPŚ/E/5905, odkryte podczas badań etnograficznych w Gardnie Wielkiej; Pudło prostokątne z przykrywą na zawiasach, wewnątrz farby olejne artystyczne w tubach firm: Pelikan, Mussini, Łukas, Marabu, Blinweiss, Temper
- wystawa: ekspozycja stała - zagroda Alberta Klück w Skansenie Słowińskim w Kłukach (Oddz. MPŚ w Słupsku)

3. Łanecuch burmistrza miasta Słupsku, ok. 1920 r.

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inw. MPŚ/S/1115, z dawnych zbiorów muzeum;
- wystawy: "Dzieje miasta Słupsku", MPŚ w Słupsku, maj-wrzesień 1983 r.; "Wybrane nabytki muzeum w 40-lecie", MPŚ w Słupsku, lipiec-sierpień 1988; "Insygnia miast polskich", Ratusz - Poznań, 14.6-31.8.92

4. "Kącik pamiątek z dawnego Słupsku"

- własność: Ewa Warszevska Słupsk "Antyk" MPŚ w Słupsku

2. Kästchen mit Farben, Zwischenkriegszeit XX Jh.

- rechteckiges Kästchen mit Deckel, darin Ölfarben in Tuben der Firmen: Pelikan, Temper, Łukas, Mussini, Marabu, Blinweiss; Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv.Nr. MPŚ/E/5905 während der ethnographischen Forschungen in Gross Gardn entdeckt; Ausstellungen: ständige Ausstellung im Slovinzischen Freilichtmuseum in Kłuki

3. Amtskette der Bürgermeisters von Stolp, um 1920

- Eigentum: Mittelpom. Museum in Słupsk, Inv.Nr. MPŚ/S/1115 aus alten Sammlungen des Museums;
- Ausstellungen: Geschichte der Stadt Słupsk, Mittelpom. Museum in Słupsk, Mai-September 1983; Ausgewählte Neuanschaffungen des Museums im Zeitraum der 40 Jahre Mittelpom.Museum in Słupsk, Juli - August 1988; Insignien der polnischen Städte, Rathaus Poznań 14.6-31.8.92

4. „Andenkeneckchen des alten Stolps“

- Eigentum: Ewa Warszevska, Słupsk „Antyk“ Mittelpommersches Museum in Słupsk

VII OBIEKTY ZAGINIONE

1. Nad Słupią, ok. 1920
 - węgiel, papier; sign. w lewym dolnym narożniku: O Priebe 1920
 - foto: Archivum der Stolper Heimatstube Bonn
2. Kościół św. Mikołaja w Słupsku, ok. 1921
 - węgiel, papier; signowany w lewym dolnym narożniku: O Priebe 1921; foto: Archivum der Stolper Heimatstube Bonn
 - reprod. Stolper Heimatblatt, Lübeck 1957
3. Stare domy nad fosą (Alte Häuser am Wall), ok. 1923
 - płótno, olej; sign. w dolnym prawym narożniku: O Priebe 1923
 - reprod. barwna: O. Eulitz, Stolp in Pommern, Stolp 1926
4. Portret - Heinrich von Stephan, ok. 1925
 - płótno, olej; jeden z siedmiu portretów honorowych obywateli miasta, wisiał w sali wieżowej ratusza; bibliografia: Otto Laudan op.cit. Heinrich v. Stephan ur. 7.1.1831 w Słupsku, zm. 8.4.1897 w Berlinie, generalny pocztmistrz
5. Portret - Otto Berndt, ok. 1925
 - płótno, olej; bibliografia: jak kat. nr VII/4 Otto Berndt zm. 1914/1918, adwokat, naczelnik deputowanych miejskich
6. Portret - Hans Matthes, ok. 1925
 - płótno, olej; bibliografia: jak kat. nr VII/4, 5
 - Otto Matthes był nadburmistrzem miasta w l. 1894-1905
7. Portret - Karl Schrader, ok. 1925
 - płótno, olej; bibliografia: jak kat. nr VII/4, 5, 6
 - Karl Schrader (1834-1923) był księgarzem i radcą miejskim
8. Portret - Paul von Hindenburg, ok. 1925
 - płótno, olej; bibliografia: jak kat. nr VII/4, 5, 6, 7
 - Paul v. Hindenburg ur. 2.10.1847 w Poznaniu, zm. 2.8.1934 w Neudeck, prezydent Rzeszy, odwiedził Słupsk w 1926 r.
9. Portret - Heinrich von Stephan,
 - rysunek wg rysunku N. N. Roese, 1894
 - reprod.: Unser Pommernland, Stettin Mai 1921
10. Portret - Max Spiecker, ok. 1928-1929
 - płótno, olej; Max Spiecker w l. 1886-1920 był dyrektorem miejskiego liceum i szkoły dla dziewcząt w Słupsku. Portret ten otrzymała szkoła Lessinga jako dar od miasta 11.4.1929
11. Portret - dr Hermann Hadlich, ok. 1929
 - płótno, olej; sign. w dolnym prawym narożniku: O Priebe 1929;
 - foto: Archivum der Stolper Stube Bonn

VII VERSCHOLLENE WERKE

1. An der Stolpe, um 1920
 - Kohle; sign. unten links: O Priebe 1921
 - foto: Archiv der Stolper Heimatstube Bonn
2. Die NikolaiKirche, um 1921
 - Kohle; sign. unten links: O Priebe 1921
 - foto: Archiv der Stolper Heimatstube Bonn
 - Abb.: Stolper Heimatblatt Jg 10, Lübeck 1957
3. Alte Häuser am Wall, um 1923
 - Leinwand, Öl; sign. rechts unten: O Priebe 1923
 - Reprod. O Eulitz, Stolp in Pommern, Stolp 1926, farbig
4. Bildnis Heinrich v. Stephan, um 1925
 - Leinwand, Öl
 - eins der 7 Ehrenbürger der Stadt, die im Turmzimmer des Rathauses hingen
 - Heinrich v. Stephan, geb. 7.1.1831 in Stolp, gest. 8.4.1897 in Berlin, Generalpostmeister
5. Bildnis Otto Berndt, um 1925
 - Leinwand, Öl; Lit.: wie Kat. VII/4
 - Otto Berndt, gest. 1914/1918, Rechtsanwalt, Vorsteher der Stadtverordneten
6. Bildnis Hans Matthes, um 1925
 - Leinwand, Öl; Lit.: wie Kat. VII/4, 5
 - Otto Matthes, Oberbürgermeister von Stolp 1894-1905
7. Bildnis Karl Schrader, um 1925
 - Leinwand, Öl; Lit.: wie Kat. VII/4, 5, 6
 - Karl Schrader (1834-1923) Buchhändler und Stadtrat
8. Bildnis Paul v. Hindenburg, um 1925
 - Leinwand, Öl; Lit.: wie Kat. VII/4, 5, 6, 7
 - Paul von Hindenburg, geb. 2.10.1847 in Posen, gest. 2.8.1934 in Neudeck, Reichspräsident, besuchte Stolp 1926
9. Bildnis Heinrich v. Stephan
 - Zeichnung, nach Vorlage einer Zeichnung von N.N. Roese 1894; Lit.: Unser Pommernland, Stettin Mai 1921
10. Bildnis Max Spiecker, um 1928-1929
 - Leinwand, Öl
 - Max Spiecker, 1886-1920 Direktor des Städt. Lyzeum und der Mädchenschule in Stolp. Dieses Bildnis erhielt die Lessingschule am 11.4.1929 als Geschenk der Stadt.

- Hermann Hadlich ur. 13.7.1881 w Berlinie, zm. 4.12.1966 w Tutzing, 1920-1945 dyrektor liceum i szkoły dla dziewcząt, oraz szkoły Lessinga w Słupsku
12. Portret - dr Paul Genth, lata 30-te XX w.
- obraz wisiał w pałacu w Kępnie do marca 1945 r. (wg informacji dr Hendrika Genth, Kilonia), Dr Paul Genth (1877-1966), radca stanu 1920-1945, ziemianin, majątek w Kępnie.
 13. Martwa natura - fubiny, ok. 1933
- płótno, olej;
- wystawy: Ostpommersche Kunstausstellung Słupsk listopad 1933; bibliografia: Johannes Bade, Ostpommersche Kunst im Jugendheim im November 1933 w: Stolper Heimatblatt Lübeck 1954
 14. Na molo, ok. 1933
- płótno, olej;
- wystawy: Ostpommersche Kunstausstellung, Słupsk listopad 1933; bibliografia: jak kat. nr VII/13
 15. Martwa natura - róże, ok. 1936
- płótno, olej
- prezent autora dla bratanika Kurta Priebe z okazji ślubu
 16. Pejzaż z Rowokółem, ok. 1936 r.
- płótno, olej; obraz ten otrzymał Friedrich Schulz jako pierwszą nagrodę w zawodach strzeleckich 5 Regimentu Kawalerii w Słupsku (wg informacji Friedhelma Schulza z Bonn)
 17. Głowa chłopca, ok. 1936
- rysunek; bibliografia i reprodukcja: Herbert Caspers, Kunstleben in Ostpommern, w: Das Bollwerk, Stettin 1937
 18. Łodzie rybackie, ok. 1936
- sygnowany: w prawym dolnym narożniku: O Priebe
- wystawy: Ostpommersche Kunstausstellung Słupsk, 1936 r.
- bibliografia i reprodukcja: Herbert Caspers, Kunsterwachen in Ostpommern, w: Das Bollwerk, Stettin 1936, s. 241-243
 19. Pochód pomorskich przebieraczy, ok. 1937-1938
- sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe
- obraz powstał na zamówienie Heimatmuseum w Słupsku
- bibliografia: Siegfried Gliewe, Vom Schimmelreiten in Ostpommern, w: Vellhagen und Klasings Monatshefte, Berlin 1937/38
 20. Rybacy na jeziorze Gardno, ok. 1937
- sygnowany: w dolnym prawym narożniku: O Priebe
- wystawy: Ostpommersche Kunstausstellung, Słupsk, luty 1938
- bibliografia: Karl-Heinz Pagel, Der Landkreis Stolp in Pommern, Lübeck 1989; Unser Pommernland, Stettin 1937
 11. Bildnis Dr. Hermann Hadlich, um 1929
- Leinwand, Öl; sign. rechts unten: O Priebe 1929; foto: Archiv der Stolper Heimatstube Bonn Hermann Hadlich, geb. 13.7.1881 in Berlin, gest. 4.12.1966 in Tutzing. 1920-45 Direktor des Lyzeums und der Mädchenschule und der Lessingschule in Stolp
 12. Bildnis Dr. Paul Genth, um 30-ger Jahre
- das Gemälde hing bis März 1945 im Gusthaus Krampe (Kępna) (Angaben Dr. Hendrik Genth, Kiel), Dr. Paul Genth (1877-1966), Regierungsrat 1920-1945, Rittergutbesitzer in Krampe bei Stolp.
 13. Lupinen - Stilleben, um 1933
- Leinwand, Öl; Ausst.: Ostpommersche Kunstausstellung Stolp 1933
- Lit.: Johannes Bade, Ostpommersche Kunst im Jugendheim im November 1933 in: Stolper Heimatblatt Jg. 7 Lübeck 1954
 14. An der Mole, um 1933
- Leinwand, Öl; Ausst.: Ostpommersche Kunstausstellung Stolp November 1933; Lit.: J. Bade op.cit. Kat.VII/13
 15. Rosen-Stilleben, um 1936
- Leinwand, Öl
- Geschenk von Otto Priebe an seinen Neffen Kurt Priebe zur Hochzeit 1936 (Angaben Kurt Priebe, Bonn)
 16. Landschaft mit Rezekol, um 1936
- Leinwand, Öl; das Bild ging 1936 als 1. Preis im Schiesswettbewerb des Reiter-Regiments 5 in Stolp an Friedrich Schulz (Angaben Friedhelm Schulz, Bonn)
 17. Bauernkopf, um 1936
- Zeichnung; Lit.: Herbert Caspers, Kunstleben in Ostpommern, in: Das Bollwerk, Jg.8 Stettin 1937
 18. Fischerboote, um 1936
- sign. unten rechts: O Priebe
- Ausst.: Ostpommersche Kunstausstellung, Stolp 1936
- Lit.: Herbert Caspers, Kunsterwachen in Ostpommern, in: Das Bollwerk, Stettin 1936, s. 241-243
 19. Pommerscher Schimmelreiter, um 1937-1938
- sign. unten links: O Priebe
- das Bild entstand im Auftrag des Heimatmuseums in Stolp;
- Lit.: Siegfried Gliewe, Vom Schimmelreiten in Ostpommern, in: Vellhagen und Klasings Monatshefte, Jg 52, Berlin 1937/38
 20. Die Eisfischer auf dem Gardensee, um 1938
- sign. unten rechts: O Priebe; Ausst.: Ostpommersche Kunstausstellung in Stolp im Februar 1938
- Lit.: Karl Heinz Pagel, Der Landkreis Stolp in Pommern, Lübeck 1989; Unser Pommernland, Jg 22, Stettin 1937

21. Grupa rybaków, ok. 1938

- sygnorowany w lewym dolnym narożniku: O Priebe
- wystawy: Grosse Deutsche Kunstausstellung, Monachium 10.7. - 16.10.1938
- bibliografia: Katalog wystawy Monachium 1938
- Vellhagen und Klasings Monatshefte, Berlin 1939

22. Czyszczenie ziarna na wietrze, ok. 1940

- sygnorowany w dolnym prawym narożniku: O Priebe
- wystawy: Grosse Deutsche Kunstausstellung, Monachium lipiec-październik 1940
- bibliografia: Katalog wystawy, Monachium 1940
- Kunst dem Volk, Wien 1940

23. Nowy zasiew, ok. 1940

- wystawy: Grosse Deutsche Kunstausstellung, Monachium lipiec-październik 1940
- bibliografia: Katalog wystawy, Monachium 1940

24. Odpoczywający rybacy, ok. 1943

- wystawy: Grosse Deutsche Kunstausstellung, Monachium, czerwiec 1943
- bibliografia: Katalog wystawy, Monachium 1943

21. Gruppen von Eisfischern, um 1938

- sign.: unten links: O Priebe
- Ausst.: Grosse Deutsche Kunstausstellung München 10.7-16.10.1938
- Lit.: Ausstellungs Katalog München 1938
- Vellhagen und Klasings Monatshefte, Jg 53, Berlin 1939

22. Samenreinigung im Wind, um 1940

- sign.: rechts unten: O Priebe
- Ausst.: Grosse Deutsche Kunstausstellung München Juli-Oktober 1940
- Lit.: Ausstellungskatalog, München 1940;
- Kunst dem Volk, Wien 1940

23. Neue Saat, um 1940

- Ausst.: Grosse Deutsche Kunstausstellung München Juli-Oktober 1940
- Lit.: Ausstellungskatalog, München 1940

24. Rastende Fischer, um 1943

- Ausst.: Grosse Deutsche Kunstausstellung München Juni 1943

VIII OBIEKTY ZNANE, NIE WYPOŻYCZONE NA WYSTAWĘ

1. Baszta Czarownic, ok. 1924

- rysunek
- własność: Faye Wohlf, Cathedral City, USA

2. Portret marszałka polnego Gebharda Lebrechta von Blücher

- olej, płótno; 70 x 90 cm
- własność: Martha Loebthke, Bittburg
- G. von Blücher dowodził śluskim pułkiem kawalerii, który nosił jego imię. W Ślupsku istniała izba pamięci v. Blüchera.

VIII BEKANNT, FÜR DIE AUSTELLUNG NICHT AUSGELIE- HENE OBJEKTE

1. Der Hexenturm, um 1924

- Zeichnung
- Eigentum: Faye Wohlf, Cathedral City, USA

2. Bildnis des Feldmarschalls Gebhard Lebrecht von Blücher

- Öl, Leinwand
- 70 x 90 cm
- Eigentum: Martha Loebthke, Bittburg
- G. von Blücher befehligte das Stolper Kavallerieregiment, das mit seinem Namen benannt wurde.
- In Ślupsk befand sich die Erinnerungsstätte von Blüchers.

*Suplement do katalogu pierwszej monograficznej wystawy
twórczości Otto Priebe.*

*Supplement zum Katalog der ersten monographischen
Ausstellung von Otto Priebe*

Otto Priebe
1886 - 1945

Supplement des Katalogs der ersten Monographien
ausgegeben von Otto Thiele

Supplement zum Katalog der ersten Monographien
ausgegeben von Otto Thiele

1880-1881
Oskar Thiele

Pierwsza ekspozycja spuścizny artystycznej Otto Priebego i opublikowanie katalogu jego prac spowodowała wzrost zainteresowania twórczością tego pomorskiego malarza i grafika.

Odnalezione zostaty dwa informatory z pierwszych wystaw Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki (1919 i 1920), z których dowiadujemy się o nieznanym obrazie i grafikach, obecnie uważanych za zaginione. (1); być może poz. 132 "Flora" w informatorze z 1919 r. jest identyczna z obrazem w Katalogu poz. 1/2 określona jako "Młoda kobieta z kwiatami" (2).

W czasie uroczystości otwarcia wystawy otrzymaliśmy wiadomość o trzech obrazach Otto Priebego, które zdobyły salę posiedzeń w słupskim Arbeitsamcie, obecnie uważanych za zaginione (3). Przed zakończeniem ekspozycji zgłoszona została propozycja sprzedaży dwóch prac Otto Priebego do Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku; obraz olejny i akwarela zostały zakupione do muzealnych zbiorów. (4)

Również z terenu Niemiec dotarła wiadomość o ujawnieniu jeszcze dwóch nieznanym wcześniej obrazów: portretu Karin Bergmann - przypuszczalnie ostatniego i niedokończonego dzieła artysty i martwej natury z różami (5).

Nowe odkrycia i ważne informacje spowodowały konieczność uzupełnienia wydanego w maju 1996 r. katalogu dzieł Otto Priebego. Specjalną okazją ku temu stała się organizacja wystawy prac artysty, która prezentowana będzie w maju 1997 r. w "Haus an der Redoute" w Bonn, a następnie od czerwca do sierpnia w Stiftung Pommern w Kilonii.

Mamy nadzieję, że dzięki następnym wystawom wzbogaci się nasza wiedza o dorobku artysty..

Alicja Konarska

Przypisy :

1. Kunstverein Stolp, Führer durch die Ausstellung vom 1. Juni bis 15. Juni 1919
- Kunstverein Stolp, Zweite Kunstausstellung vom 16. Mai bis 6. Juni 1920, Führer
2. Kunstverein Stolp... poz. 132, Katalog s. 34 poz. 1/2
3. aneks do Katalogu VII/10, 11, 12
4. aneks do Katalogu I/1 i II/1, nr inw. M'PS/S/1937 i M'PS/S/1938
5. aneks do Katalogu I/2, I/3

Bereichert um vier, bis vor kurzem nicht bekannte, Bilder wird die Ausstellung mit Werken Otto Priebes, die von Juni bis August 1996 im Mittelpommerschen Museum in Stolp / Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku gezeigt worden ist, im Mai 1997 im "Haus an der Redoute" in Bonn-Bad Godesberg und vom 15. Juni bis 10. August 1997 von der Stiftung Pommern im Schloß Rantzaubau in Kiel zu besichtigen sein.

Angaben zu diesen Bildern wie zu anderen, mit denen die Liste der verschollenen Bilder um 16 Positionen erweitert wird sowie Ergänzungen und Berichtigungen waren der Anlaß, einen Nachtrag zum Katalog zusammenzustellen.

Bei den neu hinzugekommenen Bildern handelt es sich um zwei Gemälde, die das Mittelpommersche Museum im Herbst vergangenen Jahres erwerben konnte: Der Garder See im Winter und Straße in Fiesole, Öl und Aquarell, dazu aus deutschem Privatbesitz: Kinderbildnis der Karin Bergmann und Stilleben mit Rosen, beide Öl.

Über eine Anzahl verschollener Bilder konnte detaillierte Auskunft Ausstellungskatalogen des Stolper Kunstvereins der Jahre 1919 und 1920 entnommen werden. Zu drei Bildern im früheren Arbeitsamt in Stolp, von Autorin auf S. 15/16 des Katalogs erwähnt, wußte ein ehemaliger Stolper Angaben zu machen. Besonders zu nennen wäre auch das verschollene, jedoch als Foto vorliegende Bild des Seilermeisters Wilhelm Lenke aus Stolpmünde.

Interessante Ergänzungen ergaben sich u.a. zu Katalog I/1, Bildnisstudie eines jungen Knaben wie zur Identität der beiden Eiskischer auf dem Garder See, von Otto Priebe zweifach gemalt (Katalog VII, 20 und 21)..

Isabel Sellheim

Katalog

I

1. Zimowy widok jeziora Gardno, lata trzydzieste XX wieku

- olej, płyta pilśniowa, 48,5 x 58,5 cm, sygnowany w prawym dolnym narożniku: O Priebe

- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inw.

MPŚ/S/1937

Obraz ten został zakupiony do zbiorów MPŚ już po zamknięciu wystawy. Jest drugim znanym obrazem Priebe przedstawiającym krajobraz zimowy.

1. Der Garder See im Winter mit Blick auf Gr. Garde,

Öl, Holzfaserplatte, 48,5 x 58,5, sign. rechts unten: O Priebe

Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk Inv. Nr MPŚ/S/1937

Das Mittelpommersche Museum in Słupsk hat das Bild erst nach Schliessung der Ausstellung gekauft.

Es ist das zweite bekannte Gemälde, das die Winterlandschaft zeigt

2. Martwa natura z różami

- olej, płótno, 60x70cm, sygnowany po lewej u dołu: O Priebe
- własność: Helga Tübel, Witten
- obraz ten otrzymała p. Helga Tübel od swojej przyjaciółki Gerdy Priebe-Höpner

2 Stilleben mit Rosen,

- Öl, Leinwand, 60x70cm, sign. links unten : O Priebe
- Eigentum: Helga Tübel, Witten
- Das Bild erhielt Frau Helga Tübel von ihrer Freundin Frau Gerda Priebe - Höpner

3. Portret Karin Bergmann, październik 1944-końiec stycznia 1945 r

- olej, płótno, 42 x 31 cm, niesygnowany

- własność: Gisela Bergmann, Wuppertal

Obraz jest portretem córki Giseli Bergmann, pięcioletniej Karin. Portret ten malował Otto Priebe między październikiem 1944, a końcem stycznia 1945 r. Gisela Bergmann opuściła Słupsk w ostatnich dniach stycznia 1945 zabierając obraz ze sobą. Otto Priebe uważał obraz za nieukończony, nie sygnował go i nie przyjął honorarium. Wiadomości te przekazała Gisela Bergmann.

Jeżeli przyjmąc te informacje za prawdziwe to portret ten byłby ostatnim dziełem artysty.

3. Bildnis Karin Bergmann, Oktober 1944 bis Ende Januar 1945

Öl, Leinwand, 42 x 31, nicht signiert

Eigentum: Gisela Bergmann, Wuppertal

Das Bild zeigt die Tochter von Gisela Bergmann im Alter von fünf Jahren. Otto Priebe malte das Kind zwischen Oktober 1944 und Ende Januar 1945. Als Gisela Bergmann mit ihren Kindern Stolz in letzten Januartagen 1945 verliess, nahm sie das Bild mit. Otto Priebe hielt sein Werk für noch nicht ganz vollendet und hat es daher weder signiert, noch ein Honorar dafür genommen. Es dürfte sich um eine seiner allerletzten Arbeiten gehandelt haben.

II

1..Widok uliczki w Fiesole, ok. 1925 roku

- papier, farby wodne, 36 x 27,5 cm, sygnowana w lewym dolnym narożniku O Pribe Fiesole 1925
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inv. MPS/S/1938

Akwarela ta powstała niewątpliwie jako efekt podróży do Włoch. Wiadomo, że artysta odwiedził m.in. Florencję między 1908 a 1914 r. Czy namalował ją bezpośrednio we Włoszech, czy też powstała na podstawie szkiców tam wykonanych trudno ustalić. Być może też artysta był we Włoszech jeszcze w 1925 i stąd data na akwareli

1. Straße in Fiesole, um 1925

- Papier, Wasserfarben, 36 x 27,5, sign. links unten: O Pribe Fiesole 1925
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv. Nr. MPS/S/1938

Dem Aquarell liegt zweifellos eine Skizze oder Studie aus Otto Pribes Studienreise in Italien zwischen 1908 und 1914 zugrunde. Es belegt, daß sich der Maler in der Gegend von Florenz aufgehalten hat.

Hingewiesen sei auf Katalog I, 1: 'Bildnisstudie eines jungen Knaben'.

IV.

6b. Przejazd huzarów pod Nową Bramą w Słupsku, ok. 1925 r
- papier, akwaforta, 27,3 x 21,5 cm, sign. pod ryciną z prawej:
Otto Priebe
- własność: Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku, nr inw.
MPS/S/1927
Grafika została zakupiona do zbiorów muzealnych po
zakończeniu wystawy.

11 b. Stocznia w Uście, ok. 1938 r
odbitka identyczna jak katalog IV, 11
własność: Ingeborg Wüstemann, z domu Bulbeck, Weesen
Na grafice znajduje się dedykacja Otto Priebego: Der Tochter
meines Freundes, Otto Bulbeck, Ingeborg zur Hochzeit, April
1942
Informatorem jest Karl Wüstemann, Weesen

6b. Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor in Stolp, um
1925
- Papier, Radierung, 27,3 x 21,5 cm, sign. unter dem Stich rechts:
Otto Priebe
- Eigentum: Mittelpommersches Museum in Słupsk, Inv. Nr
MPS/S/1927
Das Mittelpommersche Museum in Słupsk hat der Stich erst nach
Schliessung der Ausstellung gekauft.

11 b. Bootswerft in Stolpmünde, um 1938
Identischer Abdruck wie Katalog IV, 11
Eigentum: Ingeborg Wüstemann, geb. Bulbeck, Weesen
Widmung von Otto Priebe; Der Tochter meines Freundes,
Otto Bulbeck, Ingeborg, zur Hochzeit, April 1942
Angaben: Karl Wüstemann, Weesen

VII. Obiekty zaginione

1. Portret, około 1919r.

- płótno, olej
- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 1 do 15 czerwca 1919r.
- Kunstverein Stolp, Fhrer durch die Ausstellung vom 1. Juni bis 15. Juni. 1919, poz. 57 z adnotacją "nie na sprzedaż"

2. Stara kobieta, około 1919

- olej
- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 1 do 15 czerwca 1919r.
- Kunstverein Stolp, Fhrer durch die Ausstellung..., poz. 58, "600 marek"

3. Autoportret, około 1919r

- olej
- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 1 do 15 czerwca 1919r.
- Kunstverein Stolp, Fhrer durch die Ausstellung ..., poz. 59, "nie na sprzedaż"

4. Portret panny L., około 1919r.

- olej
- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 1 do 15 czerwca 1919r.
- Kunstverein Stolp, Fhrer durch die Ausstellung ..., poz. 131, "nie na sprzedaż"

5. Flora, około 1919r

- olej
- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 1 do 15 czerwca 1919r.
- obraz być może identyczny z: Katalog I/2 - młoda kobieta z kwiatami
- Kunstverein Stolp, Fhrer durch die Ausstellung..., poz. 132, "1000 marek"

VII. Verschollene Werke

1. Bildnis, um 1919

Öl, Leinwand
Ausst.: Kunstverein Stolp 1.6.-15.6.1919, Nr 57 "unverkäuflich"
Lit.: Katalog Stolp 1919

2. Alte Frau, um 1919

Öl
Ausst.: Kunstverein Stolp 1.6.-15.6.1919 Nr 58, "600 Mark"
Lit.: Katalog Stolp 1919

3. Selbstbildnis, um 1919

Öl
Ausst.: Kunstverein Stolp 1.6.-15.6.1919 Nr 59 "unverkäuflich"
Lit.: Katalog Stolp 1919

4. Bildnis des Frf. L., um 1919

Öl
Ausst.: Kunstverein Stolp 1.6.-15.6.1919 Nr 131, "unverkäuflich"
Lit.: Katalog Stolp 1919

5. Flora, um 1919

Öl
Ausst.: Kunstverein Stolp 1.6.-15.6.1919 Nr 132, "1000 Mark"
Vielleicht identisch mit: Katalog I, 2 Junge Frau mit Blumen
Lit.: Katalog Stolp 1919

6. Nad rzeką Słupią, około 1920r.

- olej

- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 16.5 do 6.6.1920

- Kunstverein Stolp, Zweite Kunstausstellung vom 16. Mai bis 6. Juni 1920, poz. 6, "1700 marek"

7. Portret dziecka, około 1920r.

- olej

- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 16.5 do 6.6.1920

- Kunstverein Stolp, Zweite Kunstausstellung..., poz. 96

8. Studium głowy, około 1920r.

- rysunek piórką

- wystawa Słupskiego Stowarzyszenia Sztuki od 16.5. do 6.6.1920

- Kunstverein Stolp, Zweite Kunstausstellung... poz. 97, "150 marek"

9. Powroźnik Wilhelm Lenke, około 1930r.

- olej, płótno, ok. 120 x 80 cm, sygn. w prawym dolnym narożniku: O. Priebe

- foto: Josef Gessendorfer, Stolp 1942

- lit: Hans Boldt, Hanf- und Flachs - Seilerei in Stolpmünde, w: Zeitung fr Ostpommern, Stolp, lata 30-te.

- Wilhelm Lenke (1853-1932), nabył w 1877 r. po zachodniej stronie portu w Uście parcelę i wyrabiał tam powrozy aż do swojej śmierci. Obraz pokazuje go idącego przy torze powroźniczym. W 1935 r. obraz zakupiła Hedwig, wdowa po mistrzu powroźniczym Wilhelmie Hosenfeldt. Później obraz znajdował się u mistrza szklarskiego Arthura Korwallika (zam. Lange str. 2 - ulica Długa)

W marcu 1945r obraz spłonął. (wg informacji: Karla-Ernsta Hosenfeldta, Asslar-Berghausen)

10. Przejazd huzarów Blüchera pod Nową Bramą w Słupsku, około 1936r

- olej, płótno, ok. 120 x 80 cm

- obraz znajdował się w sali posiedzeń Urzędu Pracy w Słupsku

6. An der Stolpe, um 1920

Öl

Ausst.: Kunstverein Stolp 16.5-6.6.1920, Nr 6, "1700 Mark"

Lit.: Katalog Stolp 1920

7. Kinderbildnis, um 1920

Öl

Ausst.: Kunstverein Stolp 16.5-6.6.1920, Nr 96

Lit.: Katalog Stolp 1920

8. Studienkopf, um 1920

Federzeichnung,

Ausst.: Kunstverein Stolp 16.5-6.6.1920, Nr 97, "150 Mark"

Lit.: Katalog Stolp 1920

9. Seilermeister Wilhelm Lenke, um 1930

Öl, Leinwand, ca 120 x 80 cm, sign. rechts unten: O. Priebe

Foto: Josef Gessendorfer, Stolp 1942

Lit: Hans Boldt, Hanf- und Flachs - Seilerei in Stolpmünde, in: Zeitung fr Ostpommern, Stolp, 30er Jahre

Wilhelm Lenke (1853-1932), erwarb 1877 auf der Westseite des Hafens in Stolpmünde ein Grundstück und betrieb dort bis zu seinem Tode eine Seilerei. Das Bild zeigt ihn, rückwärtsschreitend, an der Seilerbahn. Das Bild erwarb 1935 Hedwig Hosenfeldt, Witwe des Seilermeisters Wilhelm Hosenfeldt, Stolp, Lange Str. 8. Das Bild bei Glasermeister Arthur Korwallik, Lange Str. 2; im März 1945 ist verbrannt.

Angaben: Karl-Ernst Hosenfeldt, Asslar-Berghausen.

10. Einzug der Blücherhusaren durch das Neue Tor, um 1936

Öl, Leinwand, 120 x 80 cm

Das Bild befand sich im Sitzungssaal des Arbeitsamts in Stolp,

Kf. Auckerstr. 18a

(dawniej Kf. Auckerstr. 18a, obecnie W. Lutosławskiego).
Prawdopodobnie motyw był zbliżony do motywu obiektów:
Katalog IV/6 i 7

-informacja: Arno Mahn, Elmshorn

Angaben: Arno Mahn, Elmshorn
Zu dem Motiv: Katalog IV, 6 und 7

11. Trzej rybacy, około 1936 r.

-olej, płótno, ok. 120x250 cm

-obraz znajdował się w sali posiedzeń Urzędu Pracy w Słupsku
(ob. ul. W. Lutosławskiego)

-informacja: Arno Mahn, Elmshorn

11. Drei Fischer, um 1936

Öl, Leinwand, 120x250 cm

Das Bild befand sich im Sitzungssaal des Arbeitsamts in Stolp,
Kf. Auckerstr. 18 a

Angaben: Arno Mahn, Elmshorn

12. Chłop idący za pługiem, około 1936 r.

-olej, płótno, ok. 120x250 cm

-obraz jak poz. 10 i 11 znajdował się w sali posiedzeń Urzędu
Pracy w Słupsku (ob. W. Lutosławskiego)

-informacja: Arno Mahn, Elmshorn

12. Bauer hinter dem Pflug, um 1936

Öl, Leinwand, 120x250 cm

Das Bild befand sich - wie Nr 10 und 11 - im Sitzungssaal des
Arbeitsamts in Stolp, Kf. Auckerstr. 18 a

Angaben: Arno Mahn, Elmshorn

13. Pochód przebierańców (pomorski jeździec na siwku),
ok. 1938 r.

-akwaforta, sign. w prawym dolnym narożniku: Otto Priebe,
po lewej: Weihnachtsschimmel in Pommern

-foto: z negatywu szklanego od dr Karla Paetowa (1931-1933
był kierownikiem Muzeum Regionalnego w Słupsku),
ofiarowanego w 1996 r. Stolper Stube w Bonn

-jest to dalsza odmiana motywu: Katalog I/21 i VII/19

13. Pommerscher Schimmelreiter, um 1938

Radierung (?), sign. rechts unten: Otto Priebe; links:
Weihnachtsschimmel in Pommern

Foto von Glasnegativ aus dem Nachlass von Dr. Karl Paetow (1931-1933
Leiter des Heimatmuseums in Stolp) erworben 1996
von der Stolper Heimatstube, Bonn

Zwei weitere Fassungen des Motivs: Katalog I, 21 und VII, 19

14. Ustecki rybak

-akwaforta, sign.: w prawym dolnym narożniku: Otto Priebe,
po lewej: Stolpmünder Fischer

-foto: z negatywu szklanego od dr Karla Paetowa (1931-1933
był kierownikiem Muzeum Regionalnego w Słupsku),
ofiarowanego w 1996 Stolper Stube w Bonn

14. Stolpmünder Fischer

Radierung (?), sign. rechts unten: Otto Priebe; links:
Stolpmünder Fischer

Foto von Glasnegativ aus dem Nachlass von Dr. Karl Paetow
(1931-1933 Leiter des Heimatmuseums in Stolp), erworben 1996
von der Stolper Stube, Bonn

15. Bukiet gladioli, ok. 1941

-olej, płótno

-obraz był prezentem Otto Priebego dla jego bratanicy z okazji
ślubu w 1941 r.

-informacja: Helene Priebe, Ludwigsburg

15. Gladiolenstrauß, um 1941

Öl, Leinwand

Geschenk von Otto Priebe an seinen Neffen Günther Priebe zur
Hochzeit 1941

Angaben: Helene Priebe, Ludwigsburg

16. Głowa chłopca, ok. 1941 r.

-olej, płótno

-obraz był prezentem Otto Priebego dla jego bratanicy z okazji ślubu w 1941 roku.

-informacja: Helene Priebe, Ludwigsburg

16. Bauernhof, um 1941

Öl, Leinwand

Geschenk von Otto Priebe an seinen Neffen Günther Priebe zur Hochzeit 1941

Angaben: Helene Priebe, Ludwigsburg

Uzupełnienia i sprostowania - Ergänzungen und Berichtigungen

1./ S..3.deutscher Text, Zeile 2 von oben: Dieser Maler(1886-1945),geboren in Schlawe , schuf in Stolp ; statt: Dieser Maler ... lebte von 1886-1945 in Sławno und Stupsk und schuf dort

2./ s.5 lewa szpalta 15 wiersz od góry : przed 1932 , zamiast : 1936

S..5, deutscher Text , linke Spalte, Zeile 15 von oben: + vor 1932, statt: -1936/37

3./s.13, lewa szpalta 7 wiersz od dołu: druga wersja pokazana była na wystawie "Pomorskie malarstwo i grafika" w Miejskim Muzeum w Kołobrzegu 17-29.5.1939. Trzecia wersja (akwaforta?) znana jest tylko z fotografii, patrz uzupełnienia VII/13

S..13, deutscher Text , linke Spalte , Zeile 7 von unten : eine Fassungen wurde vom 17-29.5.1939 auf der Ausstellung : Pommersche Malerei und Graphik im Stdt. Museum in Kolberg gezeigt. Eine dritte Fassung , Radierung(?) ist als Foto bekannt : Nachtrge zu VII/13

4./s.13, prawa szpalta 8 wiersz od dołu : dwaj mężczyźni to Heinrich Griechen (z lewej) i Karl Judaschke (z prawej) z Gardny Wielkiej, informacja : dr h.c.Rolf Schneider , Hannover

S.13 ,deutscher Text , rechte Spalte , Zeile 5 von unten : bei der Männern handelt es sich um Heinrich Griechen (links) und Karl Judaschke (rechts), beide aus Gr.Garde , Angaben: Dr.h.c.Rolf Schneider , Hannover

5./ S.21 deutscher Text , rechte Spalte , Zeile 6-4 von unten: das einen Kiefernwald mit blühenden Lupinen am Waldrand und einen vorbeifahrenden Zug, statt: das den Kiefernwald... Zug

6./S.23 deutscher Text , rechte Spalte, Zeile 1 und 2 von oben : weil Priebe nicht in Stolp , statt: dass Priebe nicht in Stupsk

7./S.23 deutscher Text , rechte Spalte , Zeile 16 und 17 von oben: In der Arbeit dieses Autors über den Landkreis Stolp , statt : In der Bearbeitung dieses Autoren ber den Kreis Stupsk

8./S.23 deutscher Text, rechte Spalte, Zeile 10 und 9 von unten: Der Stolper Maler Otto Priebe zeichnet, statt: Stolper Maler Otto Priebe malt

9./S.25 deutscher Text , linke Spalte , Zeile 3-5 von oben : nahm er mit seinen Arbeiten regen Anteil , u.a. dadurch, dass er die Sehenswürdigkeiten der Stadt auf Papier und Leinwand festhielt , statt: nahm er regen Anteil an seinen Arbeiten , u.a.durch.....der Stadt

10./S.25 deutscher Text, linke Spalte, Zeile 14-10 von unten: Ausstellung der Werke von.. sind alle... angewandten Maltechniken...vertreten , statt: Werke von Otto Priebe vertreten alle

11/ S.25 deutscher Text , rechte Spalte , Zeile 2-5 von oben : ob Priebe nicht nur ein guter und ideenreicher Maler , sondern auch ein guter Nachahmer gewesen ist und ob, was die Form betrifft, Unterschiede ... hervorgegangen, oder ob sie das Ergebnis ... gewesen sind ? , statt: ob Priebe so ein guter oder ob sie ... sind?

12./ S.25 deutscher Text, rechte Spalte, Zeile 2 von unten: O Priebe ist in orangeroter, O3 (?) dagegen in roter Farbe angegeben. Statt: O Priebe ist in rot-orange roter

13./ S.27 deutscher Text, linke Spalte, Zeile 5-2 von unten: Sehr interessant ... ist das Aquarell ... das, statt: Sehr erregend, .. ist die Aquarelle ...die

14./ S..27 deutscher Text, rechte Spalte, Zeile 3 von oben: komponiert ist das Aquarell, statt: ausgefüllt ist die Aquarelle

15./ S.29 deutscher Text, Zeile 6 und 7 oben: Beispiel verschiedener Behandlung der Form bei ähnlichem Thema, statt: Beispiel verschiedener förmlicher Behandlung durch den Künstler des ähnlichen Themas

16/ s. 33, na aukcji w dniach 21-22 marca 1997 w domu aukcyjnym Granier w Bielefeld pojawił się obraz "Chłopiec w kapeluszu i czerwonej chustce palący fajkę" autor - Eugen von Blaas (1843-1931). Obrazy Otto Priebego i Eugena von Blaasa są niezwykle do siebie podobne, prawdopodobnie artyści wykorzystali ten sam motyw.

S.33 deutscher Text, Letzte Zeile: Otto Priebe hat sich eng an das Motiv des Bildes "Rauchender Junge mit Hut und rotem Tuch", Öl, Leinwand, 14,4x 10,3 cm von Eugen von Blaas (1843-1931), einem in Italien ansässigen Maler gehalten. Lit.: Auktion 42., 21-22 Mrz 1997 Auktionshaus Granier Bielefeld

17/ S..33 deutscher Text, vorletzte Zeile: Das Bild ist ein Geschenk von Gerda Höpner, geb. Priebe an ihre Freundin Helga Tübel. statt: Das Bild ist wahrscheinlich ein Geschenk von Gerda Priebe-Höpners Freundin

18/ s.36 wiersz 3 od góry: (1880 - przed 1932)

S..36, deutscher Text, Zeile 3 von unten: (+vor 1932), statt: (-1936), Polizeioberinspektor, statt: Polizeiinspektor

19/ s.40, 5 i 6 wiersz od góry, wykreślić: od wg informacji... do przedstawieniu. Dodac: nie wiadomo, co było powodem umieszczenia dwóch sygnatur na portrecie.

S..40, deutscher Text: Der Letzte Satz ist vollständig zu streichen

20/ s.46-51 poz.14-19 zostały uznane za dzieła Otto Priebego (z braku materiałów porównawczych) Poz.729 katalogu aukcyjnego firmy Bolland Marotz, Hanseatisches Auktionshaus Breme przedstawia obraz "Fischerboot im Sielhafen" sygnowany Priebe.. Autorzy katalogu aukcyjnego podają nazwisko autora - jest nim Priebe Rudolf urodzony w 1889 r w Szulakowie k/ Kijowa m, a od 1924 czynny w Hamburgu. (Thieme, Becker, Allgemeines Lexikon... t.27 s.398, Vollmer, Allgemeines Lexikon ...t.3 s. 626

S.46-51 deutscher Text Nr.14-19 -die sechs Bilder stammen nicht von Otto Priebe, sondern von Rudolf Priebe (geb.1889 in Schulakowo bei Kiew, und seit 1924 ansässig in Hamburg) wie erst im Vergleich mit dem bei Auktionshaus Bolland Marotz angebotenen Bild "Fischerboot im Sielhafen" von Rudolf Priebe ersichtlich. Lit.: Katalog 90. Auktion vom 15. bis 20 März 1997, Bolland Marotz, Hanseatisches Auktionshaus Bremen Nr 729, Thieme-Becker Allgemeines Lexikon... Bd..27 s.398, Vollmer, Allgemeines Lexikon ... Bd 3..s.626

21/ s.54, deutscher Text, Zeile 6 von unten: Fischersfrau, statt: Fischerin

22./s.57 Aquarelle, statt: Aquarellen

23./s.62, 2 wiersz od dofu : 250 RM zamiast : 250 Ru (?)

S..62, deutscher Text, Zeile 2 von unten : 250 RM, statt: 250 Ru (?)

24./S..66-78, deutscher Text, jeweils Zeile 4 von unten : Radierung, statt: Kupferstich

25./s.76, 4 wiersz od góry: Meinem lieben Gatten zamiast : Meinem Lieben guten

26/S..77 deutscher Text Zeile 5 von unten : Wochenmarkt auf dem Marktplatz in Stolp, statt: Markt auf dem Altmarkt in Stolp

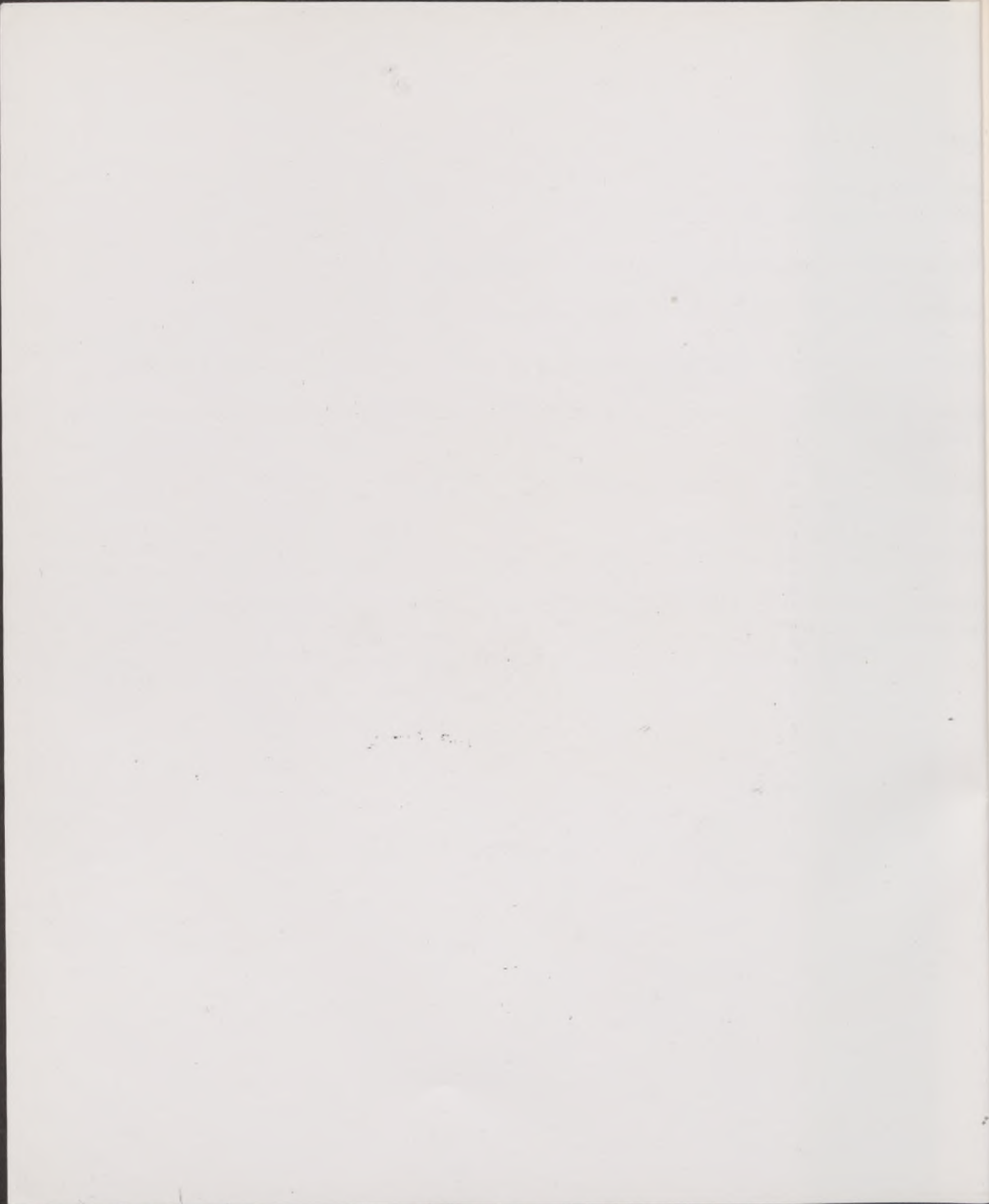
27 S..80-87 deutscher Text, jeweils Zeile 2 von unten : Es bestehen Zweifel, ob die Zeichnung Otto Priebe zugeschrieben werden kann, statt: Otto Priebe zuerkannt

28./s.86, deutscher Text, Zeile 4 von unten: Stephanplatz, statt: Platz

29./s.92, wiersz 3 od dofu : Leebthike, zamiast : Loebthike

S..92, deutscher Text; Zeile 4 von unten: Leebthike, statt: Loebthike

30/ S.92, deutscher Text, letzte Zeile : In Stolp befand sich eine Erinnerungsstätte an Blücher. Statt: In Słupsk befand sich die Erinnerungsstätte von Blüchers.

Lucjan Hanak

XI 1796-2